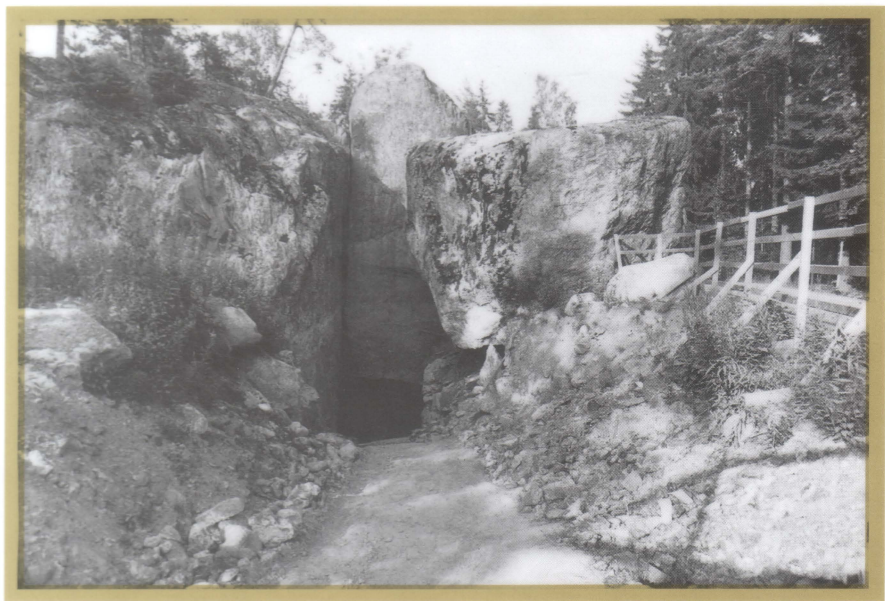

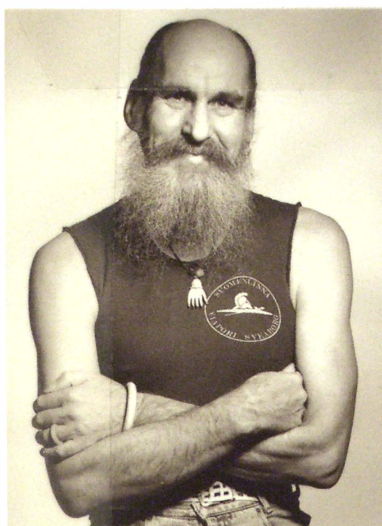
BOCKIN PERHEEN SAAGA

Väinämöisen mytologia

Ior Bock

Ior Bock, s. 1942, on helsinkiläinen Viaporin (Suomenlinna) retkiopas ja mytologi. Hän on valmistunut Helsingin ruotsinkielisestä teatterikoulusta (Svenska Teaterns Elevskola) näyttelijäksi vuonna 1963 ja vierailut mm. Turun ja Vaasan ruotsinkielisissä teattereissa. Perheessään suullisena kulkeneen perimätiedon, Bockin perheen saagan, hän on omaksunut vuosien 1949-69 välisenä aikana. Ior Bock aloitti Viapori-aiheiset esitykset Armfeltin museossa vuonna 1968 aiheenaan Kustaa Mauri Armfelt ja Kustaa III. Vuoden 1969 tammikuussa hänet kiinnitettiin Viaporin museolinnoituksen pääoppaaksi. Vuonna 1974 hän matkusti ensimmäisen kerran Goaan, Intiaan, tutkiakseen portugalilaisten rakentamaa Aquada-linnoitusta, jolla on yhtymäkohtia Viaporin linnoituksen kanssa. Siitä lähtien Ior Bock on viettänyt talvet Goassissa hän valmistaa vuosittain uuden 1700-luvun Viapori-ohjelman. Viaporin museolinnoituksen freelance-retkioppaana hän on toiminut vuodesta 1984. Tätä päätyötään hän jatkaa edelleen (os. Ior Bock, Suomenlinna, 00190 Helsinki).

Valokuva: Pasi Haaranen

BOCKIN PERHEEN SAAGA

Väinämöisen mytologia

Ior Bock

Toimittanut Juha Javanainen

Synchronicity Publications
Helsinki, Finland
1996

Copyright © 1996 Synchronicity Oy

1. painos

Toimittanut Juha Javanainen
Taitto ja ulkoasu: Timo Lehtinen
Painopaikka: Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä, 1996

Synchronicity Publications, Helsinki, 1996
<http://www.synchronicity.fi/>

ISBN 952-5137-00-7

Toimittajan alkusanat

Alkusyksyllä 1991 tartuin puhelimeen ja kävin ensimmäisen keskusteluni helsinkiläisen Ior Bockin kanssa. Halusin saada lisää tietoa hänen huomiota herättäneistä tarinoistaan suomalaisten muinaishistoriasta. Ior Bock ehdotti vierailua Sipoon Gumbostrandiin, jossa voisin tutustua Lemminkäisen temppelin kaivauksiin.

Keväällä 1992 tapasin Ior Bockin ensimmäisen kerran. Istuimme lattialla hänen kaupunkiasunnossaan Helsingissä teetä juoden. Lattialle levitetyn, pöydän virkaa tekevä liinan toisella puolella, teekupin takana, loistivat tarinankertojan eloisat silmät. Kuulin silloin kertomuksen suomalaisen mytologian kahdeksasta keskushahmosta: Ukosta, Akasta, Lemminkäisestä, Joutsenesta, Seposta, Maijasta, Sammosta ja Ainos-ta. Ior Bockin vakaa ja rauhallinen kerronta sekä lukemattomien yksityiskohtien tuntemus vakuutti minut siitä, että tämän miehen muistissa on arvokas kulttuuriperintö, suomalainen saaga.

Olisiko mahdollista, että Bockin suku on pystynyt säilyttämään muistitietona tarinoita pakana-ajalta? Tämän selvittämiseksi aloin kerätä aineistoa Ior Bockin kertomista tarinoista. Esimerkiksi omasta lehtikokoelmastani löysin Suomi-lehden vuodelta 1987 ja siitä Erkki Pirtolan artikkelin "Ior Bockin Suuri Saaga". Vaikka aiheesta oli julkaistu lukuisia lehtiartikkeleita, aniharva näytti tuntevan Bockin perheen saagaa pintaa syvemältä. Kansanrunousarkiston äänitearkistossa oli ainoastaan yksi Ior Bockin haastattelu. Se oli peräisin vuodelta 1984, jolloin Ior Bock alkoi kertoa perheen saagaa julkisesti. Mielestäni tätä perinnettä olisi pitänyt taltioida mahdollisimman paljon tutkimusta varten. Tältä pohjalta syntyi kaksi uutta haastattelua, vuoden 1992 alkusyksyllä ja kesän 1993 lopulla.

Kukaan ei ollut tehnyt aiheesta kunnan tutkimusta. Ammattimaiset tutkijat näyttivät pitäneen Bockin perheen saagaa joukkona fantasioita, joilta puuttui todellisuus-pohja. Eräs uskontotieteilijä Helsingin yliopistosta arvioi Bockien "Väinämöisen mytologian" tuotetuksi mytologiaksi eii joukoksi seipitettyjä tarinoita. Tällaista asennetta ovat vain vahvistaneet Ior Bockin maalla Sipoossa kesällä 1987 käynnistetyt Lemminkäisen temppelin kaivaukset. Muun muassa museoviraston johtajat ja tutkijat ovat pitäneet temppelin avaamishanketta lähinnä huvittavana tempauksena. Olin eri mieltä.

Vuoden 1994 alkuun mennessä sain kerättyä joukon haastatteluja ja esityksiä ajalta 1984-1993. Uudenmaan ruotsin-, suomen- ja englanninkielisiä nauhoja kertyi kokoon yli kaksikymmentä. Tästä aineistosta olen koonnut kirjan *Väinämöisen mytologia*. Valmistellessani tätä tarinakokoelmaa kirjalliseen muotoon, olen yrittänyt toimittaa tekstin yksinkertaisella kielellä säilyttäen muotoa, jolla Ior Bock on perheensä saagaa kertonut.

Ior Bock on käyttänyt kerrontatilanteessa, esimerkiksi henkilöhahmojen ja symbolien nimissä mainittuja kolmea kieltä. Lukemisen helpottamiseksi eri kieliset myyttiset sanat on korostettu tekstissä seuraavasti: suomi eli *van*-kieli, uudenmaan kieli eli **rot**-kieli ja englanninkieli, *english*. Myyttisiin sanoihin on pyritty merkitsemään myös äänteelliset rajat, joiden mukaan sanoihin sisällytetty äännekoodi on Bockin perheen perinteessä tulkittu. Nämä äännerajat poikkeavat tavanomaisesta suomenkielen tavutuksesta.

Yksittäiset äänteet ja äännesarjat on kirjan tekstissä merkitty hakasulkeiden sisään ja pitkät vokaalit on merkitty kaksoispisteellä, esimerkiksi äänne [a:] sanassa "aamu". Ääntämismuoto on merkitty kauttamerkkien (/ /) sisään. Bockin perheen äännejärjestelmä edustaa vanhaa uudenmaan kieltä ja siksi sen äänne-merkkejä käytetään tekstissä. Äänteet ovat muuten samat kuin suomenkielessä, mutta suomenkielen o-kirjain merkitään ruut-kielellä /ä/:lla, u-kirjain /o/:lla ja suomenkielestä kokonaan puuttuva u:n ja y:n välivokaali /u/:lla. Tämän tekniikan mukaan "aamu" kirjoitetaan yksittäisinä äänteinä muotoon [a: em o:], ja sen ääntäminen muotoon /a:mo/.

Kirja on jaettu kuuteen lukuun, joista ensimmäinen, johdanto, sekä viimeinen, epilogi, ovat toimittajan kokoamia katsauksia. Johdannossa esitetään Ior Bockin ja hänen tarinoidensa taustoja. Johdannossa kerrotaan myös, kuinka Ior Bock alkoi kertoa perheensä perinteestä muille. Epilogi kertoo konkreettisista hankkeista, joiden tarkoituksena on ollut selvittää Bockin tarinoiden historiallinen alkuperä. Hankkeista hämmästyttävimpin on Lemminkäisen temppelein avaaminen. Ior Bockin tarinat on jaettu kirjassa neljään jaksoon, jotka kertovat neljän aikakauden: Paratiisin, Atlantiksen, Atlantiksen jälkeisen sekä kristillisen ajan tarinoita.

Kaikki kirjassa esitetyt Väinämöisen mytologian tarinat on tallennettu kirjan lopussa lähteissä mainituille ääninauhoille. Suomentamisesta, tekstien kokoamisesta ja sanojen kirjoitusasusta vastaa toimittaja.

Haluan kiittää henkilöitä, jotka ovat avustaneet lähdeaineiston keräämisessä: Anne Bergman, Peter Bäckman, Jonas Carlestam, Michel Djjan, Heikki Hakulinen, Simo Hyttinen, Leevi Koponen, Ulla Lipponen, Michel Merle, Udo Schneider, Tanja Siljander, Soma Thakkar ja Kevin Wood. Eriyiset kiitokset haluan osoittaa Ior Bockille, mytologisen maailmankuvan tulkille, joka on avannut rohkeasti tietojaan perheensä saagasta ja suomalaisten esihistoriasta, sekä hänen tämän kirjan sisällön tarkistamiseen antamastaan ajasta. Kirjan taitosta ja julkaisemisesta kiitän Timo Lehtistä. Lopuksi kiitokset myös pitkäaikaiselle kumppanilleni Kirsi Ojaselle ja hänen korvaamattomalle avulleen tekstin oikolukemisessa.

Helsingissä 24. heinäkuuta 1996

Juha Olavi Javanainen

Johdanto	1
Bockin perheen viimeinen jälkeläinen	3
Perimätieto saatetaan julkiseksi	8
1. Paratiisiajan myytit	15
Sana, kieli ja puhuminen	17
Äännejärjestelmä ja äännteisiin kätkeytyvä tieto	17
Paratiisiajan mytologia	22
Maailman synty	23
Elämän synty	23
Ihmisen synty	24
Piruet-perhe	25
Ruusset-suku	26
Vaanerit	26
Hedelmällisyysseremoniat	28
Kahdeksan idolia	31
Idolien symbolit	32
Idolien värit	34
Kuunteluvuori	35
Rastit ja informaatio	35
Lemminkäisen temppeli	36
Pyhät puut	38
Tammi	38
Kuusi	38
Saarni	38
Sukupuu	38
Uhrijärjestelmät	39
Uhrit Ukolle ja Akalle	39
Uhrihelmet	41
Helin puukulttuuri	41
Saarenmaa	41
Vinö-Strömsö	41
Växär	42
Tunakullen	43
Raasepurin linna	43
Kyytivelvollisuus	43
Uhrit Kuninkaalle	44
Uhrin voima	45
Tuurin vasara	46
Helin kolme tornivuorta	47
Linnantornit	47
Paratiisiajan estetiikka	47
Akka, Gumman Ella	48

Akan kuolema	49
Astrologia	51
2. Atlantiksen ajan myytit	53
Kuinka Paratiisi päättyi ja Atlantis syntyi	55
Ympyrämaiden kuningasjärjestelmät	56
Arktisen rodun kehittyminen	57
Atlantisajan Ukko ja Akka	59
Almanakka, kalenteri ja viikonpäivät	59
3. Atlantiksen jälkeen syntyneitä tarinoita	61
Atlantisaika päättyi toiseen maailmantuhoon	63
Åriket, Ängriket ja Öriket	64
Ukko Väinämöinen	64
Väinämöisen kuolema	65
Pohjoismaiden kuningasjärjestelmät	66
Linnat ja linjat	67
Kielten alkuperä	68
4. Uuden ajan tarinoita	71
Kuinka kirjoitusjärjestelmä valtasi Pohjolaa	73
Rosland hajoaa	73
Kolmas ragnarök	74
Uhrilehdon kätkö	76
Lapinmaa	77
Tarina joulukuusta	77
Joulun symbolit	78
Hel	78
Bock	78
i	79
Oden	79
Ra	80
Tor	80
Frei	80
Freia	80
Ristiretkien aika	80
Aaserit ja katoliset solmivat rauhan	81
Uudenmaan nimistöä uudistetaan	82
Helin seitsemän saarta	82
Helin seitsemän pyhää tempelivuorta	83
Boxströmien kestiekivarioikeus	84
Raströmien hylkeenrasvaoikeus	84
Eläimet, luonnon lahja ihmisille	85

Ihmisen ja luonnon yhteys	86
Kyläkunta ja pitäjänkokous	87
Uudet siirtämisjärjestelmät	90
Kieli kertoo vanhasta järjestelmästä	91
Ihanteet ja informaatio	92
Säätylaitos	92
Vapaan valinnan aika	93
Arkkitehtuuri muuttuu	94
Nykyajan ihanteet	95
Lehden mahla	96
Mahla ja terva	96
Hampun mahla	96
Keskitetty luonto	97
Tulevaisuus	97
Epilogi	99
Lähteet	109
Ior Bockin haastattelut	109
Nauhoituksia ja dokumenttiohjelmiä	110
Tutkimuksia ja julkaisuja	110
Lehtiartikkeleita	111

Johdanto

Suomalaisen maaseudun kertoma- ja lauluperinne on ohittanut kukoistuskautensa jo kauan sitten. Runonkerääjät lähtivät liikkeelle viime hetkellä 1800-luvun alkupuolella kootakseen vanhan kansan runot ja laulut. Perinteenkerääjien uutteran työn ansiosta mm. nimet Ukko Väinämöinen, Akka, Lemminkäinen, Ilmarinen, Sampo ja Aino ovat säilyneet nykypolville Elias Lönnrotin kirjoittamassa Kalevalan runokoelmassa. Kalevala on saanut arvoisensa aseman kansallisen kulttuurin kulmakivenä; se on tarjonnut suomalaiselle mytologialle vankan kirjallisen pohjan.

Suomalainen mytologia liitetään yleensä suomenkieliseen runo- ja loitsuperinteesen. Usein jää huomiotta, että Suomi on ollut kaksikielinen maa satojen vuosien ajan: Suomen ruotsinkielisillä rannikko- ja saaristoalueilla on runsaasti pakanallisia paikannimiä kuten Odensö, Torsö, Alhov, Valhalla ja Asaborg. Noiden seutujen asutuksen juuret ovat ristiretkiaikaa vanhempia ja niillä kaksi kielikulttuuria on elänyt rinnakkain muinaisista ajoista asti. Suomen rannikoiden ruotsinkieli ja riikinruotsi ovat eri kieliä; läheisin vastine suomenruotsille löytyykin Gotlannin saaren kielestä eikä riikinruotsista – Uudenmaan rannikolta taltioidun kansanperinteen mukaan ruotsinkielisen asutuksen juuret ovatkin juuri Gotlannissa. Mikael Agricola, joka oli kotoisin itäiseltä Uudeltamaalta, Pernajasta, mainitsee asian ensimmäisen kerran Uuden testamentin esipuheessa vuonna 1542.

Vähän huomiota on saanut myös se, että Elias Lönnrot keräsi Kalevalan pohjana olevan runoaineiston maaseudun väestöltä. Lönnrotin aikana ihannoitiin ja romantisoitiin kansankulttuuria, etsittiin kansan alkukotia kaukaisten kylien ja eränkävijöiden lauluista ja tarinoista. Tämän keruutyön ansiosta saatiin talteen arvokas kokoelma kansanperinnettä, jonka pohjalta syntyi mm. Kalevala ja käsitys suomalaisesta mytologiasta. Mutta suomalaiset eivät olleet keskiajalta lähtien pelkästään talonpoikia, torppareita ja savupirttiläisiä. Joukossa oli myös aatelisperheitä, joilla oli tärkeä yhteiskunnallinen asema Ruotsi-Suomen valtakunnassa. Sosiaalisen aseman ansiosta kielen käyttö oli huolitellumpaa, ja koska kuninkaan byrokraatit olivat vapaat raskaista töistä, heille jäi aikaa keskusteluun, opiskeluun ja tietysti myös sukuperinteiden siirtämiseen. Perimätietoa opetettiin usein niin, että aateliston lapset pantiin kasvattilapsiksi toisiin aatelisperheisiin. Millaista tietoa näillä perheillä on mahtanut olla muinaissuomalaisesta mytologiasta? Entä mitä tapahtui suomalaisille mahtisuuville kun Suomi aikoinaan liitettiin Ruotsin alaisuuteen?

Tätä taustaa vasten on mielenkiintoista, että viime vuosina on tullut esiin ennen tuntematonta suullista perimätietoa, jonka pohjana on kokonainen saaga ja mytologia. Tämän perimätiedon taitaja ja tulkki on Ior Bock. Ior Bock on toiminut Suomenlinnan oppaana vuodesta 1969 ja tutkinut työkseen 1700-luvun Viaporin historiaa, hän saikin työnsä paljon huomiota ja keräsi runsaasti osallistujia opastuskierroksilleen. Vuonna 1984 Ior sai sukuperintönä uuden tehtävän: Hän alkoi kertoa, että Bockin perheessä on säilytetty vanhaa suomalaista mytologiaa, *Väinämöisen mytologiaa*, joka sisältää tarinoita sekä suomen että uudenmaan (suomenruotsin) kielellä. Väinämöisen mytologia on perinne, joka yhdistää sisämaan ja saariston kulttuurit.

Iorin tarinat synnyttivät suuren kohun, joka on peittänyt alleen itse tarinoiden sisällön.

Bockin perheen saaga ja mytologia ovat aina olleet suullista perimätietoa, joka on perustunut puheeseen. Puhutun kielen äänteet ovat luonnollisia äänteitä, jotka sisältävät ja säilyttävät tarinan avaimen, äännekoodin. Äännejärjestelmä luo tarinaan sisäisen logiikan, jonka avulla voidaan kontrolloida sisältöä – äännejärjestelmä muodostaa tarinoiden täydellisen, äännteisiin rakennetun rungon. Saagan kertoja välittää tiedon, kuulijat ottavat tiedon vastaan ja vievät n äin saagaa eteenpäin.

Bockin suvun perimätietoa ei ole koskaan tallennettu kirjallisesti perinteen siirtämiseksi tai säilyttämiseksi. Ior Bockin haastattelujen pohjalta on tosin kirjoitettu lukuisia lehtiartikkeleita ja vuonna 1992 julkaistu lyhyt esittely englannin ja saksan kielillä. Tämä on siis ensimmäinen kerta, kun Bockin perheen saagaa on koottu kirjaksi. Koska perheen perimätiedon oppimiseen on kultakin sukupolvelta mennyt kerrallaan 20 vuotta, voidaan yhdessä kirjassa esittää vain murto-osa tästä laajasta tarinaperinnöstä. Toisaalta Ior Bock on raottanut sanallista perintöarkkuaan vasta vähän.

Ior Bock on kerronnallaan osoittanut, että suullinen perinne elää vielä nykypäivän Suomessa. Hänen tarinoissaan esittämät, totutusta maailmankuvasta poikkeavat, ajatukset voivat auttaa huomaamaan yhteneväisyyksiä eri mytologioissa ja antaa tuoreita näkökulmia uskomusjärjestelmien tutkimukseen.

Tarinat ovat useimmiten symbolisia, eikä niiden tulkinta ole aina yksiselitteistä. Myyttisten tarinoiden ymmärtäminen on erityinen prosessi, jossa tarinoita kuunnellaan ja niistä keskustellaan, mutta jossa myyttien sisäin olemus voidaan kuitenkin jättää avoimeksi. Perinteen tulkitsija, kertoja, luo lihan tarinan ytimen ympärille ja antaa kerronnalle muodon.

Tämän kirjan tarkoituksena ei ole määritellä Ior Bockin perimätiedon olemusta, vaan välittää siitä kuva tässä ajassa – aidoimmillaan suullinen perinne on elävässä kerrontatilanteessa, josta kirja voi välittää vain aavistuksen. Kirjan tarkoituksena on kertoa Bockin perheen vanhasta pakanaperinteestä. On syytä painottaa, että Ior Bockin tut-

kima ja esittämä Viaporin historia on aivan eri asia kuin Bockin perheen saaga ja Väinämöisen mytologia.

Bockin perheen viimeinen jälkeläinen

Vuonna 1816, 3. päivänä maaliskuuta, syntyi Boxströmin perheeseen Snappertunan Boxissa kaksoset, Carl Gustaf ja Alexander Magnus Boxström. 6. heinäkuuta 1841 järjestettiin Snappertunassa suuret kaksoishäät, kun Boxin tilan Boxtrömin kaksospojat vihittiin Strömsön saaristolaistilan Strömin tytärten kanssa. Carl Gustaf avioitui vuonna 1822 syntyneen Gustava Wilhelminan kanssa, ja Alexander Magnus avioitui vuonna 1823 syntyneen Johanna Erika Emelian kanssa. Carl Gustafille oli ennustettu, että hän tulisi saamaan tyttären *aaserien* vuonna, ja tämän jälkeen vielä pojan. Suvun ikivanhan tarinan mukaan auringon ja kuun perheiden yhtyessä ja kuollessa syntyy kaksi lasta, Victoria ja Victor.

Gustava Wilhelmina synnytti pojan, Gustaf Alfredin, vuonna 1842, mutta jo seuraavana vuonna nuori vaimo kuoli lapsivuoteeseen. Carl Gustaf meni toisen kerran naimisiin vuonna 1844 Eva Lovisa Finnbergin kanssa. Toisesta avioliitosta syntyivät Karl Wilhelm, Jacob Emil ja Lovisa Wilhelmina. Carl Gustaf jäi uudelleen leskeksi vuonna 1853. Hän avioitui vielä kerran vuonna 1854; kolmas puoliso oli Eva Josefa Sjölund. Heille syntyi 24.7.1857, *aaserien* vuonna, tytär, jonka nimeksi annettiin Victoria Kristina Boxström. Vuonna 1860 syntyi Knut Victor Boxström ja vuonna 1865 perheen kuopus Albert Teodor. Nämä lapset syntyivät ja kasvoivat Strömsön saaristotilalla. Knut Victorin ja hänen sisarensa Kristina Victorian tehtäväksi tuli perheen saagan vieminen eteenpäin.

Jo hyvin varhain päätettiin, että Victoria ei mene naimisiin eikä hän saa tehdä lapsia. Victoriasta tuli arvostettu koulun opettajatar Siuntiossa, *Sjundeåssa*, ja Knut Victorista merikapteeni. Hän meni 27-vuotiaana naimisiin Hilma Matilda Collinin kanssa. Heille syntyi 16.3.1888 tytär Rachel, 4.5.1896 poika Rafael ja 22.4.1899 tytär Rhea.

Rafael osallistui opiskeluaikanaan kahden suojeluskaartin toimintaan; kansalaissodan puhjettua punakaartilaiset pidättivät hänet sairasvuoteeltaan ja surmasivat hänet Helsingin Tähtitorninmäellä. Rafaelin kuoltua Knut Victor ja Kristina Victoria alkoivat heti seuraavana vuonna 1919 opettaa sukusaagaa uudestaan Rhealle ja Rachelille: Saagaa oli opetettu tyttärille jo sen jälkeen, kun he olivat täyttäneet seitsemän vuotta, mutta nyt aloitettiin uusi jakso. Saagaa opetettiin vuodesta 1919 vuoteen 1939.

Rhea, Knut Victorin nuorempi tytär, avioitui vuonna 1921 insinööri Bror Gustaf Bertil Svedlinin kanssa. Rhea täytti 42 vuotta 22. huhtikuuta 1941, silloin Knut Vic-

tor, joka oli 81-vuotias, teki tyttärensä Rhean raskaaksi; 17. tammikuuta 1942 Rhea synnytti poikalapsen.

Puolitoista kuukautta ennen pojan syntymää Kristina Victoria oli kuollut, ja kolme kuukautta ja kolme viikkoa syntymän jälkeen kuoli isä Knut Victor. Syksyllä 1942 poika adoptoitiin Svedlinin perheeseen, jolloin hän sai viralliseksi nimekseen Bror Holger Bertil Svedlin.

Tämä poika oli Bockin perheen viimeinen jälkeläinen, pikku-Ior. Kun hän täytti seitsemän vuotta, alkoivat Rhea ja Rachel opettaa hänelle saagaa Sipoon Gumbostran-dissa. Saagan välittäminen kesti jälleen 20 vuotta, vuodesta 1949 vuoteen 1969. Näin on tarina siirtynyt perheessä sukupolvelta toiselle. Ior Bock on kertonut näistä ajoista seuraavasti:

“Tammikuun 17. päivänä 1949 täytin seitsemän vuotta. Silloin äitini Rhea ja siskoni Rachel alkoivat kertoa minulle säännöllisesti pari tuntia päivässä äännejärjestelmän sisältöä, mikä tarkoittaa mytologiaa, äännejärjestelmää, historiaa ja niistä muodostuvaa saagaa. Sitä kesti 20 vuotta. Tuon ajan olin jollakin tavalla äännejärjestelmän sisällä kuuntelemalla äitini ja sisareni tarinoita. Tammikuun 17. päivänä 1969 täytin 27 vuotta. Silloin Rhea ja Rachel lopettivat. Heidän velvollisuutensa istua ja antaa minulle aikaansa oli ohi: Me olemme kuunnelleet aina 20 vuotta. Myös äitini ja siskoni kuuntelivat Knut Victor Boxströmiä ja Kristina Victoria Boxströmiä. Mutta emme saa unohtaa isoäitiäni Eva Josefa Sjölund-Boxströmiä. Hän ei varmaankaan ollut niin tarinan sisällä, mutta naisena hänellä oli suuri rooli perheessämme.”

“Isoisäni Carl Gustaf Boxström oli syntynyt 3.3.1816. Hän oli Evan ja Jacobin poika. Jacob Boxström oli Snappertunan pitäjän *oltermannien* puheenjohtaja. Hän oli perinyt tämän aseman isältään Johan Boxströmiltä. Jacob antoi eteenpäin sen, että myös Carl Gustaf Boxströmistä piti tulla Snappertunan *oltermannien* puheenjohtaja, niin kuin hänestä sitten tulikin. Mutta 5.6.1865 Carl Gustaf Boxström valittiin ensimmäiseksi kunnan puheenjohtajaksi vaaleilla. Vanhan perinteen mukaan hänestä tuli puheenjohtaja, mutta nyt kunnan puheenjohtaja, eikä hän enää ollut Snappertunan pitäjän *oltermannien* puheenjohtaja. Tämä päivämäärä 5.6.1865 muutti Carl Gustafin pojan Knut Victor Boxströmin tulevaisuuden. Knut Victor tiesi, että hänellä ei enää ole perinnöllistä velvollisuutta tulla *oltermannien* puheenjohtajan sauvan pitäjäksi. Hänestä tulikin merikapteeni. Koska hänen ei tarvinnut olla mukana pitäjän kokouksissa niin kuin hänen isänsä, isoisänsä ja isoisoisänsä, hän saattoi lähteä pois ja saada kokemuksia muualta maailmasta.”

“Knut Victorilla oli sisko Kristina Victoria. Kristina Victoria oli Carl Gustaf Boxströmin ensimmäinen tytär, joka täytti 27 vuotta vuonna 1884. Ensimmäinen tytär, joka perheessämme täyttää 27 vuotta saa erityisen aseman. Knut Victor oli Carl Gustaf

Boxströmin toinen poika, joka täytti 27 vuotta 2. tammikuuta 1887. Knut Victorista tuli perheen siittäjä. Hän sai vaimon nimeltä Hilma Matilda Collin.

“Eva Josefa ja Hilma Matilda ovat olleet perhehistoriassamme hyvin tärkeitä henkilöitä. He ovat vieneet sukua eteenpäin. Hilma Matilda synnytti 16.3.1888 Knut Victorin spermasta tyttären, Rachel Boxströmin, joka saavutti 27 vuoden iän vuonna 1915. Seuraavaksi syntyi poika, Rafael 4.5.1896. Rafael täytti 7 vuotta vuonna 1903. Hilma Matilda synnytti toisen tyttären 22.4.1899, joka sai nimen Rhea.”

“1.2.1918 Rafael Boxström kuoli. Siksi Knut Victor siitti 81-vuotiaana oman tyttärensä Rhean 22.4.1941. Rhea synnytti 17. tammikuuta 1942 pojan, jonka Knut Victor Boxström kastoi kastelusikalla ja omalla spermallaan 4.4.1942. Perheen poika sai nimen Ior. Knut Victor Boxström kuoli 11.5.1942. Perheeseen jäi kolme jäsentä: Rachel, Rhea ja Ior. Me, minä Ior, äitini Rhea ja siskoni Rachel olemme syntyneet samasta spermasta mutta meillä on eri äidit. Knut Victorilla oli kaksi *Joutsenta*.”

“Isän kuoleman jälkeen minut adoptoitiin. Mies nimeltä Bror Gustaf Bertil Svedlin adoptoi minut ja minusta tuli virallisesti Bror Holger Bertil Svedlin. Svedlin kuoli vuonna 1950, kun minä olin ainoastaan kahdeksanvuotias. Niinpä minulla on hänestä hyvin vähän muistoja. Adoptioisäni kuului johonkin vapaamuurariyhdistykseen, mutta heillä ei ehdottomasti ole mitään tekemistä Bockin perheen pakana-tarinoiden kanssa.”

“Perhetraditio velvoitti meitä viemään eteenpäin edellisten sukupolvien välittämän perinteen. Vuonna 1949 minä Ior täytin seitsemän vuotta ja perin silloin veljeni Rafaelin aseman. Silloin Rhea ja Rachel velvoittivat minut istumaan takan ääressä Siipoossa Gumbostrandin kylän Gumbokullenin talossa. Tänä aikana en ollut yhtä vapaa kuin muut Gumbon kyläläiset. Mutta istuin kuitenkin mielelläni siskoni ja äitini seurassa kuuntelemassa, kun he analysoivat äännejärjestelmää, joka on pohjana päässäni olevalle mytologialle.”

“Äitini ja siskoni ovat antaneet tämän mytologian minulle. He kertoivat tarinoita ja keskustelivat. Molemmat olivat paikalla, muuten niistä ei saanut puhua. Jos toinen teki pienen virheen, toinen oikaisi. Koska tieto on äänneiden sisällä, oli tärkeää että sanojen sijapääte oli oikein, **ändelsen var rätt**. Kun he kertoivat tarinoita, minä en saanut sanoa sanaakaan. Äiti sanoi aina, että kuuntelemalla oppii enemmän kuin itse puhumalla. Kertominen tapahtui niin, että istuttiin lattialla takan ääressä kynttilöiden valossa. Sanottiin **det levande ljusens hus**, elävien kynttilöiden talo. Äiti ei koskaan hyväksynyt sähkövaloa, vaan piti olla aina kynttilät.”

“Äidillä oli sydän: jos on usko, toivo ja rakkaus eli **tro, hopp och kärlek**, tai kunnia, hyve ja hyvä omatunto eli **ära, dygt och gott samvete**, niin lopulta on sydän, onni ja koti eli **hjärtä, lycka och hem**. Ja on ollut vanha tapa kääntää hevosenkenkä pystyyn

(U-asentoon), jotta onni ei putoaisi pois. Äidillä oli hyvin vahva filosofia ja näkemys siitä, miltä tämä maailma nyt näyttää verrattuna siihen mitä se oli joskus ollut.”

“Siskolla oli maskuliiniset tarinat. Hän osasi saaret ja niiden nimet, navigoinnin ja purjehduksen. Hän tunsi myös tähdet. Äidillä oli tarinat, jotka liittyivät kotiin; vanhat tarinat miten ennen elettiin. Vuoden 1050 jälkeen miehillä oli myös naisten tarinat, aina siihen asti kunnes tuli Kristina Victoria. Hän oli ensimmäinen nainen, joka sai perheen saagan.”

“Pakanaperheissä on seurattu lukuja. Esimerkiksi vuosi 1946 oli *vaanereitten* vuosi. Luku saatiin niin, että laskettiin yhteen kaksi viimeistä numeroa: neljä ynnä kuusi tekee kymmenen. Vaanereitten luku on kymmenen ja se tulee laskusta *yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen* – siinä lasku vaihtuu – *yksitoista, kaksitoista, kolmetoista* jne. *Aasereitten* luku on kaksitoista, *ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nie, tie, elva, tolv* – siinä lasku vaihtuu – *tretton, fjorton, femton* jne. Näin he laskivat, mikä oli vaanereitten ja mikä aasereitten vuosi.”

“Tarinoita kerrottiin sekä aasereitten että vaanereitten kielellä. Vaanereitten vuosi oli meille semmoinen suomalaishenkinen vuosi, ja silloin tarinoita kerrottiin vaanereitten kielellä. Joskus mentiin läpi suomenkielisiä jokien ja paikkojen nimiä. Me olemme olleet kaksikielisiä, mutta meidän *ruut*-kielen taitomme on vaan vähän parempi. Muuten aaserit ja vaanerit ovat ihan samaa ihmisryhmää: sisämaassa asuivat vaanerit ja rannikolla *aaserit*. Näin oli kaksi kieltä, rannikkokieli ja sisämaan kieli. Tämä on ollut meille aina ihan normaalia. Meidän perhe on aina ollut suomalainen, *från* /vi:n land/, /fi:n land/, **Finland**. Vaikka tarinat tulevat Strömsöstä, niissä on paljon asioita ja tarinoita myös suomen kielellä.”

Kesällä 1968 Iorilla oli ensimmäinen Viapori-aiheinen esitys Viaporin museolinnoituksella: hän kertoi Armfeltin museossa Kustaa Mauri Armfeltista ja kuningas Kustaa III:sta. Sitä ennen maaliskuussa 1968 hän otti viralliseksi etunimekseen Ior. Vuonna 1969 Ior ryhtyi ammatikseen tutkimaan Viaporia, kun hänet palkattiin museolinnoituksen pääoppaaksi. Hänen mielenkiintonsa keskittyi nyt näiden saarten historiaan.

“17.1.1969 minusta tuli 27-vuotias. Rhean ja Rachelin velvollisuus oli ohi. Me aloimme elää uutta elämää velvollisuusvuosiin verrattuna. Olin jo vuonna 1968 aloittanut työni “*seitsemässä saaressa*” Armfeltin museossa. Esitin siellä ensimmäisen 1700-luvun historiaan liittyvän ohjelman nimeltä Kustaa Mauri Armfelt ja hänen sydänystävänsä Kustaa III. Seuraavana vuonna tein ensimmäisen Viaporiohjelman. Viapori oli silloin tuntematon nimi. Viaporin saaren linnakkeet olivat saaneet vuonna 1918 nimen Suomenlinna, eikä nimeä Viapori enää käytetty. Näin velvollisuudekseni tuoda Viapori-nimen esille. Puhuin aina Viaporin 1700-luvun historiasta ja Suomen Ruotsin vallan aikaisista vaiheista.”

“En ole käynyt kansakoulua, se oli äidin mielestä mahdotonta. Mutta vuonna 1960 pyrin teatterikouluun, koska ajatuksena oli, että minun pitäisi tulevaisuudessa esitellä Viaporia. Sillä olisi oma merkityksensä.”

“Itse olen tutkinut vain Viaporin historiaa. Me teimme suuren työn Viaporin kanssa, äitini ja minä. Tutkin äidin kanssa vanhoja kirjeitä, jotka onnistuivat saamaan kuuli-joiltani. Usein esitelmiäni jälkeen joku tuli ja kertoi, että hänen esi-isänsä on aikoinaan ollut Viaporissa. Pyysin heiltä kirjeitä, jotka heidän esi-isänsä olivat lähettäneet sukulaisille. Teimme sopimuksen, että jos saan kirjeestä kopion, en koskaan sano mitään negatiivista, mitä kirjeestä on löytynyt. Monta kertaa kirjeitä tuli sadoittain samassa paketissa. Näin me saimme ihmisten arkistoista noin 10 000 kirjettä, jotka oli lähetetty Viaporista Ruotsiin 1700-luvulla: Göteborgiin, Tukholmaan, Malmöhön jne. Äiti kirjoitti puhtaaksi kaikki nämä kirjeet. Sitten ne luettiin ja niistä keskusteltiin. Tämän jälkeen kirjeiden kopiot poltettiin, koska me olimme rehellisiä. Näin minulla on puhtaaksi kirjoitetut kirjeet, jotka otan mukaani Intiaan. Sinne olen vienyt myös 20 kiloa kirjoja joka vuosi. Kun luen näitä ja törmään johonkin asiaan, jonka tiedän ennestään, kirjoitan sen ylös ja sijoitan sitten omaan pinoonsa. Minulla on teemoina Chapman, Tunberg, Johan Gustaf Ehrensvärd, linnoituskaupunki, käsityöläiskaupunki, linnoitus puolustuksen kannalta, isoviha ja pikkuviha. Ja kun olen saanut koottua teemaan liittyvät tiedot yhteen, pystyn *kelaamaan* niitä: Chapman ei voinut olla täällä kun yksi tieto oli, että hän oli Tukholmassa jne. Vasta kun minulla on kolme kunnon tietoa, uskallan sen sanoa, ja silloinkin vähän varauksella. Pääni on kuin täynnä pieniä laatikoita. Kun tieto tulee, panen sen sinne, sitten tulee toinen, ja kolmas, ja kun liitän ne kaikki yhteen, muodostuu kolmesta tiedosta yksi kuva, minä voin liittää tarinaan ja kertoa. Tällä tavalla olen analysoinut oman pääni ja kerännyt tietoni Viaporista.”

“Viaporin 1700-luvun historian tutkiminen vei hyvin paljon aikaa. Äitini seurasi 1700-luvun tutkimuksiani ja auttoi niissä varsinkin 70-luvulla, joten en voi sanoa, että olisin tutkinut 1700-luvun täysin yksin. Mytologian olen saanut kokonaan vanhemiltani.”

Bock on Iorin vuonna 1984 itselleen ottama vanha sukunimi. **Bock** tarkoittaa pukkia. Se on myös arvonimi, joka tarkoittaa *Pukki Lemminkäistä*. Lemminkäinen on Väinämöisen mytologiassa *siittäjä*, mutta Iorilla ei ole tätä siittäjän tittelä. Suvun perinteen mukaan Ior on titteliltään *Ärs av Raseborg, Raasepurin Seppo Ilmarinen*. Iorin sisko Rachel oli *Mai av Raseborg, Raasepurin Maija Ilmatar*. Nämä titelit eivät kuuluneet aatelistoon, vaan ne olivat suvun omia. Perheen järjestelmä määräsi, kuka sai tittelin.

Perimätieto saatetaan julkiseksi

“Minulla oli oikeus avata suuni karkauspäivänä 24.2.1984. Aloin silloin *kelaamaan* Bockin perheen tarinoita, jotka minulle oli välitetty vuosien 1949 ja 1969 välisenä aikana. Aloitin kertomisen Chapora-nimisessä kylässä Goassa, Intiassa. Olin viettänyt siinä kylässä jo monet talvet ystäväni kanssa. Useat heistä hämmästyivät, kun minä kerroin, että meidän perheessämme on yksi **alfabet**. Se **alfabet** on avain koko mytologiaan.”

Ior Bock on kertonut perheen saagaa ja mytologiaa vuodesta 1984. Siihen asti suvun vanhoja pakanatarinoita oli kerrottu vain perheen tietyille jäsenille, joiden tehtävänä oli siirtää vanha perimätieto perheen seuraavalle sukupolvelle. Vanhoja tarinoita ei saanut kertoa kenellekään ulkopuoliselle eikä kirjoittaa paperille. Tänä vuonna, 24.2.1996, äännejärjestelmä on ollut 12 vuotta Bockin perheen ulkopuolella.

“Ne olivat minulle normaaleita tarinoita, koska Rhea ja Rachel puhuivat hyvin elävästi ja niin kuin aina oli kerrottu. Mutta niitä tarinoita ei saanut kertoa muille, ei missään tapauksessa. Se oli tietysti selvä, koska pakanaperheet olisi aikoinaan poltettu roviolla: minulle oli hyvin luonnollista, ettei saanut kertoa. Jos joku tuli käymään, tarinat pantiin heti pois. Ne ovat täynnä sperma- ja kyrpääsioita, eikä sellaisia voinut tietenkään puhua muiden kuullen. Tarinoita ei myöskään saanut kirjoittaa, jotta mitään paperia ei löytyisi. Se kuului rehellisyyteen – rehellisyys on hyvin tärkeää, ja minut on kasvatettu rehelliseksi.”

Ior Bockin tehtävä on ollut kertoa perheen perimätietoa julkisesti. Hän on jopa paljastanut tiedot, joiden avulla voitaisiin avata suomalaisia pakana-ajalta peräisin olevia esihistoriallisia kätköjä. Kätketyt esineet ovat perheen tietojen mukaan suomalaisen kulttuurihistorian ainutlaatuisia aarteita.

“Snappertunassa on vanha uhrilehto. Perheessä on ollut suuri salaisuus, että lehtoon on haudattu vanha kultainen pukkkipatsas ja samalla myös muita pakana-ajan esineitä. Uhrilehto lahjoitettiin kirkolle 1930-luvulla, ja myöhemmin se on rauhoitettu.”

Perimätiedon esittäminen julkisesti on ollut paljon oletettua vaikeampaa: vanhat pakanatarinat ovat herättäneet suurta hämmennystä ja vastareaktioita. Näin Ior Bock on kohdannut odottamattomia vaikeuksia tehtävänsä täyttämässä.

“Bockin perheellä on ollut tarkoitus luoda tarinoita, joiden avulla ihmiset ovat tulleet hyviksi ihmisiksi, **goda mänskiör**, on vielä sanottu näin. Se on ollut tarinoiden alkuperäinen tarkoitus. Meidän tarinamme ovat olleet täysin positiivisia. Ja vaikka on sanottu /va:n da:ler/, se on ollut ihan eri asia kuin vandalismi, ilmiö, joka on tullut paljon myöhemmin.”

“Tarinat luotiin **Vinössä** ja niitä kerrottiin *rasteissa*. Rastit olivat informaatiokeskuk-
sia laaksoissa, jonne ihmiset tulivat suurten juhlien aikaan. Näitä tarinoita ihmiset
veivät edelleen eteenpäin ja kertoivat tuvissa, mutta Ukon perheen perinnettä on aina
välitetty vain perheen jäsenille eikä sitä koskaan kerrottu ulkopuolisille. Kaikki tari-
nat, joita kerrottiin rasteissa, oli rakennettu Ukon perinteen pohjalta. Ne olivat nais-
ten luomia tarinoita, mutta miehet esittivät ne. Näin on tarinan alkuperästä kerrottu
Bockin perheessä.”

“Saagoja on paljon, ja ne sisältävät *Udenin* ajan filosofiaa. William Shakespeare tiesi
Udenin filosofiasta. Hänelläkin oli *Udenin rengas* korvassa. Hän kirjoitti Kesäyön
unelman. Kaikki vanhat pohjoiset saagat, kuten Prinsessa Ruusunen ja Lumikki ja
seitsemän kääpiötä, ovat lähtöisin Raasepurista. Rinnakkaisuuksia on myös Tolki-
enin kirjassa Taru sormusten herrasta. Näitä kirjoja en saanut lukea, koska perheen
tarinoiden piti säilyä niinkuin ne oli kerrottu. Tarinat olivat aina sanojen sisällä –
/Ra: ro:sar och ri:sar/, /O:denma:/, jne. – siksi voin kertoa 20 vuoden kuluttua samat
tarinat sen pohjalta, mitä minulle on kotona kerrottu.”

Iorille lankesi siis aivan uusi tehtävä perheen historiassa: Vuonna 1248 oli Birger jaar-
lille luvattu lyömällä kättä päälle, että tästä mytologiasta ei puhuta perheen ulkopuo-
lisille ennen vuotta 1984 – silloin tuli kuluneeksi täsmälleen 10 000 vuotta suvussa
kulkeneen ajanlaskun mukaan jääkauden päättymisestä. Ior tiesi, että kun hän sinä
vuonna palaisi Intiasta Suomeen, hänen äitinsä olisi kuollut, sillä tämä oli aina tien-
nyt kuolevansa vuonna 1984.

“Oli sanottu jo paljon aikaisemmin, että vuonna 1984 voi alkaa kertoa näitä tarinoita
ihmisille. On olemassa tarina, että joskus aaserit ja vaanerit tulevat yhteen ja heistä
tulee tasaveroiset ystävät. Siskoni Rachel kuoli 17.2.1976, ja äitini Rhea kuoli
6.4.1984. Olen perheeni viimeinen, ja nyt koko tämä heidän järjestelmänsä on päät-
ymässä.”

Kun Ior palasi Suomeen kevään lopulla, hänen äitinsä ruumis oli poltettu kremato-
riossa, mutta hautajaiset Snappertunan perhehautaam järjestettiin vasta keskikesällä,
kesäkuussa.

“Äidin hautapaikka oli Boxströmin perhehaudassa Snappertunan kirkon vieressä
vanhalla **Tuna**-kukkulalla. Siellä on yhä neljä lehtikuusta. Niiden keskellä on kasva-
nut perheen vanha saarnipuu, **askträdet Yggdrasil**. Oli päätetty, että kun äidin tuhka
viedään Snappertunaan, samanaikaisesti siirretään äidin siskon, veljen, isän ja äidin
tuhkat Boxströmien tilapäisestä Helsingin perhehaudasta Snappertunaan.”

“Äiti oli antanut ohjeen, että minun piti ottaa yhteyttä Uudenmaan lääninhallituk-
seen, koska suvun vanha uhrilehto oli 1930-luvulla lahjoitettu kirkolle, ja siitä oli sit-
temmin tehty luonnonsuojelualue. Minun piti pyytää lupa polttaa viisi tulta tässä

perheen vanhassa uhrilehdossa hautajaisöinä kello 12. Hautajaisten piti tapahtua kello 12 päivällä.”

“Kun hautajaisilmoitus jouduttiin laittamaan Helsingin Sanomiin, se herätti suurta huomiota. Pappi, joka oli halunnut lausua lehdossa muuttaman sanan vainajien muistoksi tulien palaessa, pyysi, ettei tulia poltettaisi ollenkaan. Niiden piti olla vain pieniä tulia, mutta kun pappi näin pyysi, tulia ei poltettu. Muuten hautajaiset menivät ihan niinkuin oli suunniteltu, ja äidin toivomus täyttyi.”

“Hautajaisvieraita oli pyydetty pukeutumaan valkeisiin vaatteisiin, **Ijusa kläder**, tai kansallispukuihin. Äidin urna oli valkoisen liinan päällä lattialla. Urnan vieressä oli seppele *freesioista* /fre:s ior/ ja *liljoista* /lill ior/. Näiden kukkien nimissä on **ior**-pääte, joka liittyy ihmisten syntymään ja kuolemaan; me synnymme ihmisiksi, **mäns-kior**, ja meille tulee sielut, **fylgior**. Ihmisen kuoltua **fylgia** menee *Valhallaan*. **Valkyrior** /va:l ky:r ior/ tarkoittaa, että naiset valikoivat itselleen *kyyn*, ja niin he jatkoivat sielun kiertoa. Urnan ja seppeleen ympärillä oli 24 *kynttylän* sydämen valo, joka muodosti *Udenin* renkaan.”

Hautajaisten jälkeen Ior Bock otti yhteyttä sekä suomen- että ruotsinkieliseen kansanrunousarkistoon tallentaakseen näytteitä perimätiedosta. Uudenmaalla puhutun alkuperäiskielen nimi on *ruut*, mutta sitä kutsutaan nykyään suomenruotiksi. Asiassa vallitsee sekaannus siksi, että yleisen käsityksen mukaan Uudenmaan saariston “ruotsinkieliset” asukkaat ovat Ruotsista 1200-luvulta lähtien muuttaneita siirtolaisia. Asia on Bockin perimätiedon mukaan päinvastoin: ruotsalaiset ovat tulleet Suomesta. He ovat muuttaneet Suomesta Gotlannin kautta Ruotsiin jääkauden päättymisen jälkeen. Suomen kielessä ruotsalaisten kielen nimi on ruotsinkieli, koska *ruot* on sama kuin *ruut* ja *sing* tarkoittaa laulamista; Ruotsissa lauletaan ruut-kieltä, kun taas Uudenmaan saaristossa puhutaan puhtaasti äännettyä ruut-kieltä.

“Aakkoston äännejärjestelmän eli **alfabeten** assosiaatiot ovat ruut-kielen assosiaatioita. Sen tähden **alfabet** on aina esitettävä puhtailla ruut-kielen äänneillä. Sama **alfabet** on kaikkien Uudenmaassa syntyneiden äidinkielessä. Tätä on tietysti aluksi vaikea ymmärtää, ja kestää aikansa ennenkuin aakkoston äännejärjestelmään voi syventyä. Mutta assosiaatiot ovat vedenpitävät: ne ovat säilyneet sellaisina kuin ne ovat aina olleet. Jokainen voi oppia ne ja käyttää niitä.”

Bockin perheen perimätieto perustuu täysin puheääneen, ruut-kielen äänneisiin. Ruut-kieli on mytologian mukaan luonnollisen ihmisäänen kieli, jota puhutaan edelleen Etelä-Suomessa Uudellamaalla. Sen äännejärjestelmä rakentuu 29 äänneestä, joilla jokaisella on oma merkityksensä ja assosiaationsa. Tarinan kertoo kieli, sen äänneet kuljettavat merkitykset.

“Äännejärjestelmän analysointi kesti 20 vuotta – kaksi tuntia päivässä. Nyt kun se on ohi, ja Rhea ja Rachel ovat kuolleet, ymmärrän, että olen menettänyt jotain: en voi

enää kysellä. Voin tietysti *kelata* asiat itse, koska äännejärjestelmä on aivoissani täydellinen. Oli kuitenkin suuri menetys, että jäin viimeiseksi Bockiksi, jolla on tämä äännejärjestelmä. Mutta äännejärjestelmän voi jokainen saada, koska se liittyy luontoon.”

Ior Bock teki haastattelunauhat arkistoja varten, jotta myöhemmin voitaisiin verrata vanhoja sukutraditioita ja saada mahdollisimman laaja kuva historiastamme; millaisena vanhat tarinat ovat säilyneet ihmisten muistissa, kun niitä on siirretty sukupolvelta toiselle. Jos kysytään isoisältä, millaista oli hänen isoisänsä aikaan, voidaan tehdä melkoinen hyppy ajassa taaksepäin. Mutta tällainen tapa siirtää perimätietoa on nyt katoamassa kaikkien modernien ja sähköisten tiedonvälitysmuotojen vuoksi. Ennen vanhaan isoisät ja isoäidit olivat tärkeitä hahmoja perheessä, sillä he olivat perheen kantaisä ja kantaäiti.

“Isoisä ja isoäiti ovat isän vanhemmat. Äidin vanhemmat ovat vaari ja mummo. Mutta tämäkin näyttää olevan vähän epäselvää, kun koulussa ei sitä opeteta.”

“Ollessani kerran Tammisaaren kirkon puistossa tapasin vanhoja miehiä, jotka kertoivat, että hekin tietävät aika paljon näistä asioista, vaikka eivät sanokaan mitään. Siitä minulle tuli ajatus, että vielä elää vanhoja ihmisiä, jotka voisivat kokoontua yhteen ja keskustella joskus lähitulevaisuudessa siitä, mitä tietoja kunkin suvussa on säilytetty.”

Bockin perinteessä yhdistyy kolme kieltä. Kielet ovat ruut, vaan ja englanti. Näillä kielillä on perimätiedon mukaan sama alkuperä. Ruut ja vaan ovat ikivanhoja kieliä. Ruut-kieltä vastaa nykyinen uudenmaan kieli ja vaan-kieltä suomen kieli. Ne ovat tarinan mukaan säilyttäneet kaikista maailman kielistä parhaiten alkumuotonsa: sen muodon, johon ne oli alunperin suunniteltu. Mutta esimerkiksi saksan kieli on muuttunut paljon, eikä sen äänneassosiaatioihin voi luottaa samalla tavalla kuin näissä kolmessa kielessä.

“Ruut-kielestä muodostui vaanereitten kieli. Vaanereitten kieli on valtavan laaja verrattuna ruut-kieleen. Ruut-kieleellä voi ilmaista itseään, mutta vaanereitten kielellä ilmaisumahdollisuudet ovat paljon laajemmat, koska se on rakenteeltaan hyvin pitkä verrattuna lyhyeen ruut-kieleen. Rhea ja Rachel hallitsivat molemmat kielet, mutta jokapäiväisessä keskustelussa käytettiin ruut-kieltä ja sen avulla analysoitiin vaanereitten kieltä.”

Ruut- ja vaan-kielillä on muutamia äänteellisiä eroja.

“*Uden* kirjoitetaan vaanereitten kielessä hevosenkengällä ja aasereitten kielessä renkaalla. Mutta siinä ei ole kahta “u”-kirjainta niinkuin nykykielen nimessä Uudenmaa, vaan vanhan vaan-kielen mukaan *Uden* kirjoitettaisiin hevosenkengällä U ja den, tai ruut-kielen mukaan renkaalla O ja den. Saagan mukaan oli maa nimeltä *Ude-*

nin maa, *Udenma*. Se oli myös Nylandia, mistä tuli nimi Uusimaa. Mutta *Udenma* oli alkuperäinen nimi”

Vaan-kielessä on ruut-kielen /ä/-äänteestä tullut “o”-kirjain, /o/-äänteestä on tullut “u”-kirjain, ja /u/-äänne (u:n ja y:n välivokaali) on kokonaan hävinnyt. Niinpä ruut-kielen nimi kirjoitetaan ruut-kielellä **rot**. Englannin kielessä äänteet ovat vielä enemmän muuttuneet: esimerkiksi “a” on äänteellisesti [ei], “e” on [i:] ja “i” on [ai].

Saagan mytologia kertoo paratiisiajasta, pitkästä alkuaanjaksosta, jonka aikana ihminen syntyi maailmaan ja loi maailmanlaajuisen kulttuurin, jonka keskus oli planeetan huipulla pohjoisnavalla, Uudenin maassa, ikuisen auringonpaisteen maassa. Saagan mukaan paratiisiaika päättyi ensimmäiseen **ragnarökiin**, aasereitten tuhoon, josta sai alkunsa atlantisaika. Atlantisaikana syntyivät eri rodut, kielet ja kulttuurit. Atlantisaika oli miljoonia vuosia kestänyt jääkausi, joka päättyi toiseen **ragnarökiin** hävittäen Uudenin maan. Kaksi ensimmäistä aasereitten tuhoa syntyivät luonnon voimasta, mutta kolmas **ragnarök** tapahtui ihmisen toimesta 24.7.1050. Silloin Uudenin maan uudelleen rakennettu kulttuuri tuhottiin eurooppalaisella sotavoimalla.

“On tarinoita ajalta ennen jääkautta, jääkaudelta ja jääkauden jälkeiseltä ajalta. Näin ne on jaettavissa kolmeen ryhmään. Jaksot erottaa toisistaan tapahtuma nimeltä **ragnarök**. Ensimmäinen **ragnarök** aloitti jääkauden, toinen **ragnarök** päätti jääkauden, kolmas **ragnarök** tapahtui, kun kirkko tuli vuonna 1050 ja tuhosi Uudenmaan. Silloin kirkko toi ristin, ristiretket ja ristiriidat.”

“Paratiisiaikana täällä oli Uudenin kaupunki, **Odens stad**. *Viapori* oli meidän tarinoissamme Paratiisisaaret, Aurinkosaaret. Se oli myös erityinen siittämisaikka. Jääkauden jälkeen täällä oli **Hel**, **Hels stad**. Kaikki tämä tuhoutui vuonna 1050. 500 vuotta myöhemmin, vuonna 1550, täällä hallitsi mies nimeltä Kustaa Vaasa. Hän perusti kaupungin nimeltä /hel sing fors/ tai /hel sin ki:/, the key to the Hell, kuten äitini joskus sanoi.”

“Tukholman Suurkirkossa allekirjoitettiin 16.7.1750 paperi, jonka mukaan Helsingin *seitsemästä saaresta* tehdään Sveaborg. Siis 700 vuotta myöhemmin, 16.7 tehtiin Sveariketissä meidän vanhat pyhät saaremmet Sveaborgiksi. Siksi äitini kiinnostui selvittämään, mitä Viaporissa on tapahtunut, kun se oli hänelle **Odensö** ja **Odensborg**. **Odensborg** ja **Raseborg** olivat vanhoja sukulinnoja, mutta en halua omistaa niitä, en millään muotoa. Itse olen vain Viaporissa työssä kertoakseni, mitä Sveariketin väki on siellä tehnyt: miten Ehrensverd toi suomalaisille punaisen tuvan ja perunamaan, haarukat, ikkunalasit, ryijyn ja sängyn; eli miten savupirtistä tuli punainen mökki. Tämän olen halunnut kertoa suomalaisille tänä modernina aikana.”

“Mutta nämä vanhat pakanatarinat ovat ihan eri tarinoita kuin Sveariketin Viaporin tarinat. Pakanatarinat ovat Bockin perheen historiaa: ne eivät ole satuja, ne ovat saagoja.”

Bockin perheen saaga kertoo pakana-ajasta, ajasta ennen maailmanuskontoja. Saagan mukaan historiassa on ollut kolme uskontoa: juutalainen uskonto, kristinusko ja islam, jotka kaikki perustuvat yhteen ns. Toora-kirjaan. Uskonnot ja uskomusjärjestelmät ovat pohjimmiltaan informaatiojärjestelmiä. Vanhimmat informaatiojärjestelmät eivät ole uskontoja, ne ovat mytologioita. Mytologioissa ei kerrota jumalista vaan voimista ja idoleista.

“En ole koskaan lukenut Raamattua, enkä hinduismia tai buddhismia käsitteleviä kirjoja. Intiassa olen kyllä kysellyt ihmisiltä heidän mytologioistaan, koska Bockin perheen tarinoiden pohjalta tiesin, että **han Odens man**, Hanuman, on vienyt Uuden filosofian sinne. Huomasin, että tarinat ovat hyvin paljon samoja. Tiedän munkki Snorre Sturlasonin joskus kirjoittaneen Sveariketin tarinat, joissa **Ra** on kokonaan jätetty pois. Siitä on tullut Edda, mutta Eddaa en ole lukenut. Ymmärrän hyvin, että äitini kielsi minua lukemasta sitä ja Kalevalaa, jotta tarinamme säilyisivät alkuperäisinä, eivätkä kirjat sekottaisi alkuperäisiä juuria.”

“Kalevala on runokokoelma. Elias Lönnrot on ollut arvokas ihminen Suomen kansan mytologian kannalta, sillä hän uhrasi paljon aikaa 1800-luvun alkupuolella haastattelukseen vanhoja ihmisiä ja kirjoittaakseen muistiin heidän laulunsa. Niissä lauluissa mainittiin Väinämöinen, Ukko, Akka, Lemminkäinen, Seppo, Sampo ja Aino. Lönnrot teki lauluista runokokoelman, jolle hän antoi nimen Kalevala. Jos Kalevalaa ei olisi painettu, Väinämöisen nimi olisi vain arkistossa. Tästä syystä Kalevalaa on aina pidettävä arvossa.”

“Tämä ei ole uskonto, vaikka puhutaan *Udenin* uskosta. Vaikka ihmiset ovat sanoneet, että oli olemassa jotain jumalaperheitä, meillä on aina sanottu, että meidän esisämme ovat olleet vaan hyviä ihmisiä, “**goda mänskiör**”. Jumala on käsite, joka tuli vasta Raamatun mukana. Vuoden 1250 jälkeen me olemme kaikki kuuluneet kirkkoon ja olleet jopa hyvin kirkollisia. Me emme näillä pakanatarinoilla halua millään tavalla loukata kirkkoa. Nämä ovat vaan Bockin perheen vanhoja tarinoita.”

“Sanotaan, että annat renkaan eteenpäin. Kun tämän renkaan ymmärtää, sen avulla voi ajatella asioita. Voi laittaa myös sanoja renkaaseen, **i ringen**. Jos sana menee renkaaseen ilman rusahdusta, se voi olla vanha sana. Mutta jos sana kirskahtaa kesken kaiken, se on väärin konstruoitu. Esimerkiksi sana **rabi**. Se ei ole rabbi, koska /rabbi/ **i ringen** ei mene renkaaseen, vaan se pitää lausua /ra:bi/ **i ringen**.”

“Ennen oli erilaisia järjestelmiä, joilla sanoja rakennettiin äänneistä. Kaikki tarinat kerrottiin äänneiden avulla. Oli runoja ja runoilijoita, **runkarlar gjorde runor**, ja riimukirjoitus, **runskrift**. Runkolinjat on ajateltu äänneiden sisälle. Tämä metodi on ollut vanhoissa Bockin perheen tarinoissa, ja sen avulla päätiedot on pystytty säilyttämään. Varsinkin kun tarinoita ei voinut koskaan kirjoittaa, ne täytyi pitää muistissa. Jos kirjoittaa, silloin voi myös hyvin unohtaa.”

1. Paratiisiajan myytit

TARINOITA ENSIMMÄISISTÄ IHMISISTÄ, JOTKA ELIVÄT ENNEN NYKYISTEN IHMISROTUJEN SYNTYMISTÄ

Paratiisiajan myytit kertovat äänneiden ja kielen synnystä. Paratiisiaikana syntyivät ensimmäiset ihmiset. Äänneiden synty liittyy kiinteästi ihmisen syntyyn Bockin tarinoissa. Ensimmäiset ihmiset olivat kaksoset nimeltään *Sampo* ja *Aino*; **Frei** ja **Freia**. Heistä sai alkunsa maailmanlaajuinen korkeakulttuuri.

Sana, kieli ja puhuminen

“Bocken tog bokträdet, gjorde boktavlan, tog staven och gjorde bokstaven.”

Tämä on tarina, joka kertoo äännejärjestelmästä ja aakkostosta eli **alfabetesta**. Tarina kertoo varsinaisesti äännteistä eikä kirjaimista. **Rot** /ro:t/ eli juurikielen äännteet ovat [a:] [be:] [se:] [de:] [e:] [ef] [ge:] [hå:] [i:] [ji:] [kå:] [el] [em] [en] [o:] [pe:] [ku:] [är] [es] [te:] [u:] [ve:] [e:ks] [y:] [se:ta:] [å:] [ä:] [ö:], joista yhdeksän on puhtaita soinnillisia äännteitä: [a:] [e:] [i:], [o:] [u:] [y:], [å:] [ä:] [ö:]. Niitä voi laulaa ja käyttää sellaisenaan. Enimmät muista äännteistä ovat yhdistelmiä /e/-äänteen kanssa, poikkeuksena äännteet /h/:sta /k/:hon sekä /q/.

Äännteet muodostavat aakkoston, joka on käytössä koko Pohjolassa. Aakkostoa vastaavaa kirjoitusjärjestelmää sanotaan sauvakirjoitukseksi, **stavskrift**. Sen kirjaimet ovat A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, X, Y, Z, Å, Ä ja Ö. Kirjainten voidaan ajatella muodostuvan ympyröistä, puoliympyröistä, kolmasosaympyröistä ja sauvoista, joita jakaa useimmiten kolmasosasauva. Esimerkiksi kirjain B rakentuu sauvasta ja kahdesta puoliympyrästä. Puoliympyrät eivät kuitenkaan ole täydellisiä, sillä niiden välissä on kolmasosasauva, jotta saadaan oikeanmuotoinen B-kirjain. Ö on ympyrä, jonka päällä on kaksi pilkkua, Å on A, jonka päällä on kaksi pilkkua, ja Ä on A, jonka päällä on *kuu*.

Tätä kirjoitusjärjestelmää kutsutaan myös nimellä /ro:t/-kirjoitus. Sauvakirjoitus on sellaisenaan maskuliininen. Jos kirjoitetaan nostamatta kynää paperista, kirjoitukselta tulee kiemurainen, **slinga**, joka on feminiininen.

Äännteet muodostavat ympyränomaisen jatkumon, [i:] [a:] [be:] [se:] [de:] [e:] [ef] [ge:] [hå:] [i:] [ji:] [kå:] [el:] [em:] [en:] [o:] [pe:] [ku:] [är] [es] [te:] [u:] [ve:] – [i:] – [a:] [be:] [se:] [de:] ... Äänneympyrän ulkopuolella ovat [e:ks], [y], [se:ta:], [å:], [ä:] ja [ö:].

Äännejärjestelmä ja äännteisiin kätkeytyvä tieto

Sampo, Frei, opetti äännteet seitsemänvuotiaana sisarelleen *Ainolle, Freialle*. Sammosta tuli kaikkien ihmisten kantaisä eli **alfader** tai **stamfader**. Hänestä tuli myös perheen pää, **Pär**, ja hän oli ensimmäinen, jolla oli **sperma** [es pä:r ma:]. Sammon kieli oli jo syntyessään täydellinen siinä luonnossa, jossa se oli luotu. *Sammon* kieli perustui ihmisen luonnollisiin äännteisiin, jotka syntyvät jokaisen ihmisen aivoissa.

Jokaisella aakkoston merkillä ja siihen liittyvällä äännteellä on oma merkityksensä.

A – [a:] **aser** /a:ser/. A on *Akka, Gumman, Ukko, Gubben* ja *aaserit, aser*. /a/-äänne edustaa korkea-arvoisinta miestä ja korkea-arvoisinta naista, *Ukkoa* ja *Akkaa*. Heidän asuinpaikkanaan oli /a:s hel/ ja /a:s gård/, jossa oli vuori *Asgårdberget*. Ne sijaitsivat Uudenin maalla, joka oli jaettu Itä-Uudenmaahan, Länsi-Uudenmaahan ja Keski-Uudenmaahan. Aaserit asuivat paratiisijalla Uudenmaan ympyrän sisäpuolella ja puhuivat ruut-kieltä. Aaserit oli jaettu kahteen luokkaan, jotka olivat **piroet** [pi: ro: ett] ja **roset** [ro:s ett]. Uudenmaan ympärillä oli kuusi muuta ympyrämaata: *Turunmaa, Hemmenmaa* eli *Hämeenmaa, Kymenmaa, Eestinmaa, Liivinmaa* ja *Latvianmaa*, joissa asuivat vaan-kieltä puhuvat vaanerit.

B – [be:] **borg** /borj/, [bo: är ge:]. /be/ on **ekens borg**. **Ek** on tammipuu, spermapuu, josta me kaikki ihmiset olemme syntyneet. /bo/ on **Odens borg**, *Uudenin puri* eli linna, /är/ on **Ängrikets Ra**, vihreiden niittyjen *Seppo Ilmarinen*, ja /ge/ on **ekens grund**, tammipuun maaperä tai perusta. **Borgiin** liittyy erilaisia ääniteitä ja assosiaatioita kuten [ra: se: borj], **borgmästare, borgare, borgaråd** ja “gå i borgen”.

C – [se:] **skära** /chä:ra/. “Skär ra” tarkoittaa ra:n jakamista. *Sapelilla, sabel*, ja *sirpillä, skära*, on C:n muoto. *Sirppi* on hedelmällisyyden symboli. Myös miehen *kyllä* voi olla C:n muoto, silloin se on kuin pieni sapeli. [se: po:] on *Raasepurin Seppo, Ärs från Raseborg*. /c/ on *Seppo Ilmarisen* äänne. *Raasepurin kuningas Seppo* ja *kuningatar Maija, Ärs och Mai*, edustavat kuuta, mutta myös [se:]-äännettä, joka on **ekens sol**, tammipuun aurinko.

D – [de:] **di** /di:/, **dag** /da:g/. /de/ on **ekens di** tai **ekens dag**. **Aurinko, solen**, nousee ja laskee, ja auringon nousun ja laskun välissä on päivä, **dag**. /di/ on *i's dag* tai *i's di*. **Di** tarkoittaa juomista tai lapsen imettämistä.

E – [e:] **ek** /e:k/. **Ek** on tammi. Tammi on puu ja ensimmäinen kuukausi, *tammikuu, ekmånaden*. Tammi tarkoittaa ihmiskunnan valtavaa spermapuuta, josta syntyvät niin miehet kuin naiset. Tammipuun hedelmä on *tammenterho* eli **ollonet**. Tammipuulla on oksat, runko ja juuret, mitä kuvaa vanha sanonta “**din ett, din stam, din rot**”.

F – [ef] **frö, Frei, Freia**. Ne ovat *siemen, Sampo* ja *Aino*. /ef/ on **frös ek**, siemenen tammipuu. *Sampo* ja *Aino* olivat ensimmäiset ihmiset. He syntyivät siemenestä, joka oli nimeltään **embla**. *Sampo* oli ensimmäinen mies, jolle kehittyi sperma. Sperma oli *Sammon* siemen. Ihminen syntyy siemenestä, **fröstä**, joka tarkoittaa samaa kuin [se: ett] tai [es pä:r ma:].

G – [ge:] **grund**. /ge/ on **ekens grund**, tammipuun maaperä tai perusta. /ge/ on sama kuin /ji/ **giva** eli antaa, joten /ge/ on myös **givande grund**, antava maaperä.

H – [hå:] **Hel.** /hå/ on **Å-rikets Hel.** Hel on Uudenin maan keskipiste ja /å/ on maskuliininen äänne. Paratiisiaikana sperma lähti Helistä kaikkialle maailmaan siirtämisyjärjestelmässä ja palasi Heliin uhrijärjestelmässä. Helissä oli seitsemän vuorta ja seitsemän temppeä. Helin edustalla oli seitsemän saarta. Saarissa oli kolme vuorta: **Lyssnarberget**, **Kronoberget** ja **Bockberget**. **Bockberget** oli Lemminkäisen vuori, **Lyssnarberget** Ukko Väinämöisen *Kuunteluvuori* ja **Kronoberget** Seppo Ilmarisen *Kruunuvuori*. Kullakin vuorella oli torni. Keskimäinen saari oli **Odensö**, Uudenin saari, jossa oli **Asgårdsberget** eli **Lyssnarberget**, Kuunteluvuori. Hel oli myös *paasi*, kivi, jolla Ukko istui. Paasi liittyi informaatiojärjestelmään.

Äännejärjestelmä jatkuu tässä /h/:sta /k/:hon. /k/ on **karlar** ja /h/ on **Hel**. Uhrijärjestelmä meni /k/:sta /h/:hon, kaarleilta Heliin.

I – [i:] i. Jokaisella miehellä on i. Piste i:n päällä on Pohjantähti /no:rd chä:r nan/, joka on sperman symboli. Naiset näkivät i:n ennen kaikkea Lemminkäisen i:nä, mutta kaikilla miehillä on tietysti oma i:nsä, falloksensa, jonka yhtenä symbolina on kyykkäärme /ky/, **Yggdrasils karlar**.

J – [ji:] **jarlar** /ja:rlar/. /ji/ on i:s **jarlar**, Lemminkäisen *jaarlit*. /ji/-äänne on sanoissa antaa, **giva** /ji:va/, ja antaja, **givare** /ji:vare/, joten se kuuluu yhteen /ge/:n kanssa. Jaarlit olivat paratiisijan *talonpoikia*, korkea-arvoisimpia vaanereitten kolmesta yhteiskuntaluokasta tai kastista Uudenin maan ulkopuolisissa ympyrämaissa. He puhuivat Uudenista, /ta: o/, siitä tulivat sanat talo, talolaiset ja talonpojat.

K – [kå:] **karlar** /ka:rlar/. *Kaarlit* olivat *torppareita*, keskimäinen luokka ympyrämaissa Uudenin maan ulkopuolella. Ympyrämaiden vaanereitten kolme luokkaa olivat talonpojat **jarlar**, torpparit **karlar** ja *savupirttiläiset trälär* /tre:lar/. Torppareita olivat sekä **karl**-miehet että **karl**-naiset, joilla oli oma äänne /k/. **K**aksi miestä tai kaksi naista muodosti /tu:r parin/, ja kun u:sta tuli o, syntyi sana torppari. Torpparit voitiin jakaa kaikkiaan neljään ryhmään, koska oli myös /se: ka:rlar/ ja /si: ka:rlar/. Tämä tarkoitti miesten puolella sitä, että /si: ka:rlar/ olivat torppareita, jotka siittivät, kun taas /se: ka:rlar/ eivät siittäneet. Alimman luokan muodostivat savupirttiläiset [sa:v o: pi: är ti:]. Savupirttiläismiehillä ei ollut siirtämisoikeutta.

L – [el] **lag** /la:g/. /el/ on **lagens ek**, lain tammipuu. Kaksitoista ihmistä istui yhdessä ja muodosti lain. Lailla on logiikka, jota se noudattaa. **Lag** on vaanerien kielellä laki ja logiikka ja tarkoittaa myös joukkuetta kuten jalkapallojoukkuetta: joukkuessa luodaan laki.

M – [em] **måne** /må:ne/, kuu. /em/ on **månens ek**, kuun tammipuu. Kuuta edustivat Seppo Ilmarinen ja Maija Ilmaratar. Kuu vaihtuu: on uusikuu, vanhakuu, puolikuu ja täysikuu. Aurinko [ao ring ko:] on aina ympyrä, **skiva** /shi:va/, mutta kuu

on ympyrä vain kerran kuukaudessa. Kuukausi on se jakso, kun kuuympyrästä tulee uusi ympyrä.

N – [en] **Nordstjärnan** /no:rd chä:r nan/, Pohjantähti. /en/ on /no:rd chä:r nans e:k/, Pohjantähden tammi. /no:rd/ on pohjoinen, /chä:r/ tarkoittaa jakamista osiin (**skära**) ja /nan/ on kaksi Pohjantähteä yhden /a/:n ympärillä; se on *ihminen*. **Nordstjärnan** on eri kielillä *Polestar*, *Northstar* eli Pohjantähti. Kaksi kolmiota muodostaa kuusisakaraisen tähden, Pohjantähden symbolin. Myös *pilkku* "i":n päällä on Pohjantähti. Nämä kaikki olivat sperman symboleja.

O – [o:] **Oden** /o:den/, *Uden*. Uuden on aurinko ja ympyrä **O**. Auringon säteilevä voima on elämän edellytys. Maan hiekka on peräisin *peruskalliosta*, **urberget**: kun peruskallio rapautuu, kalliosta tulee hiekkaa. Vesi on aina ollut olemassa. Vesi haihtuu ja muodostaa pilviä, jotka satavat veden taas alas. Ilma on myös aina ollut olemassa, mutta multa on tullut auringosta. Jos otetaan multaa ja pannaan multa siemen, multa ja vesi antavat siemenelle voiman kasvattaa idun. Auringon säteet saavat puolestaan aikaan idun kasvun, ja niin itu kasvaa auringon voimasta puuksi. Puu ei ole ikuinen vaan kuolee aikanaan, ja kuoltuaan puu muuttuu mullaksi, joka syntyy näin auringon voimasta. Mullan määrä on kasvanut koko meidän historiamme aikana. Hiekka, vesi ja ilma ovat aina olleet olemassa, mutta multa on syntynyt maahan auringon voimasta. Näin aurinko – Uuden – on luonut mullan.

P – [pe:] **pålen** /på:len/. /pe/ on **ekens påle**, tammipuun paalu. **Påle** on myös akseli kuten maan akseli. **Polen** on puolestaan napa kuten pohjoisnapa ja etelänapa. /p å:l e/, **ål** on ankerias, joka yhä ui pohjoisnavalle, **nordpolen**. Miehen paalusta, **pitt**, tulee sperma, mutta **ekens påle** ei viittaa ainoastaan miehen spermaan vaan myös naisen *mahlaan*, **sav**, joka on naisen sukuelimen kosteus.

Q – [ku:] **qvadrat** /kvadra:t/. /ku/ on **ursprungets karlar**, alkuperän torparit. Q on ympyrä, jonka keskellä on paalu, ja paalusta lankeaa varjo ympyrän kehän yli. /ku/ on naisen, **qvinna**, äänne. Se liittyy myös matematiikkaan.

R – [är] **ra** /ra:/. /ä/-äänne on feminiinen ja /r/-äänne on maskuliininen. /ä/-äännettä edustaa Maija ja /r/-äännettä Seppo, jotka edustavat siis kuun ja /c/-äänteen lisäksi [är]-äännettä. Näin [är]-äänne on sekä feminiinen että maskuliininen. /ä/-äänne on naisen mahla ja /r/-äänne miehen sperma. Sepolla ja Maijalla on **ra**: Sepolla sperma ja Maijalla mahla. /r/ on myös **riket** eli valtakunta.

S – [es] **solen** /so:len/, aurinko. /es/ on **solens ek**, auringon tammipuu. Uuden on myös aurinko, mutta [so:] tarkoittaa suuta ja [le:] hymyä, eli suu leviää hymyyn. /so/ on **Odens sol**, /le/ on **ekens lag** ja /n/ on **Nordstjärnan** tai /en/, **Nordstjärnans ek**. **Solen** on aurinko kuten **Odenkin**, mutta äänteiden /es/ ja /o/ välillä on tietenkin ero. /sh/ on käärmeen äänne ja liittyy siittämiseen.

T – [te:] **tor** /to:r/. /te/ on **ekens tor**, tammipuun “tuur”. Miehellä on *tuurin vasara*, **tors hammare** ja naisella on **klitoris** [kli: to:r i es]. Ne ovat naisen ja miehen kehon herkimvät kohdat. Tuurin symbolina on sydän, joka on sekä tammenterhon että miehen kyyn pään yksi osa. Tuurin vasaran pään alapuolella on *sydän*, yläpuolella *omena* ja keskellä *kolmas silmä* [kolm as sil mä], **tredje öga** [tre:d je: ö: ga]. Tuurin vasarassa on myös *kolvi* ja *näkki*. Näkki on miehen herkin kohta. Sen peittää nahka, joka on kuin *hattu*. Ukolla on yhtenä symbolinaan tällainen pystyhattu. Näkin alla on kolvi ja kolvin alapuolella *muna*, **ägg**, *pussissa*, **påse**. “Tuur” on hyvin laaja käsite. Tuur /to:r/ on käännettynä “ruut” /ro:t/ eli ruut-kieli.

U – [u:] **ursprung** /u:rsprung/, alkuperä. /u/-äänne (suomenkielen /u/- ja /y/-äänteiden väliin sijoittuva vokaali), **ursprungets ljud**, alkuperän äänne on hävinnyt useimmista kielistä. Tarinan mukaan Uudenin maan aaserit *konstruoivat* aikoinaan vaanereitten kielen, mutta nykyään vaanereilta puuttuu yksi äänne, aasereitten /u/-äänne. Se on säilynyt vain Pohjolassa. Kaikkien arktisten ja trooppisten kansojen on hyvin vaikea tuottaa ruut-kielen /u/-äännettä.

V – [ve:] **vaner** /va:ner/. /ve/ on **ekens vaner**, tammipuun vaanerit, jotka asuivat ympyrämaissa Uudenin maan ulkopuolella paratiisiaikana. Vaanerit syntyivät Sammon kyystä, **från Frejs ätt**.

Edellä luetellut 22 äännettä muodostavat äänneympyrän, jonka ulkopuolella on vielä kuusi äännettä:

X – [e:ks] **eks** sisältää tammipuun tai kuuluu tammipuuhun. X on rasti tai risteys kuten tienristeys. Mutta pakana-aikana, kun miehet vaihtoivat keskenään spermansa ja naiset mahlansa, /x/ tarkoitti tällaista risteytymistä.

Y – [y:] **Yggdrasil**, saarnipuu. Saarnipuun eli tuhkapuun, **askträdet**, ydin on **Yggdrasil**. **Yggdrasil** on naisten ja kaiken elävän suunnaton symbolinen puu. Se on suuri äitipuu ja täynnä mahlaa. /y/ on feminiininen äänne, joka on usein vaihtunut /i/:ksi, esimerkiksi englannin kielessä voidaan usein kuulla /i/:n korvanneen kirjoituksessa /y/:n tai päinvastoin.

Z – [se:ta:]. /ta/ on **asernas tor**, aasereitten *tuur*, ja /se/ **ekens sol**, tammen aurinko. /se ta/ on numerologiassa luku 69. [ku:s i: ky: men tä: yhd e:ks än] tarkoittaa sperman jakamista. Z on myös *tuurin salama*, **tors blix** – välähdys kahden ihmisen välillä, tunne, jonka hymy paljastaa.

Å – [å:] **Åriket** /å: ri:ket/, jokien valtakunta. Å on “a”-kirjain, jonka päällä on *kuu*. /å/-äänne on ennen kaikkea maskuliininen, koska se tarkoittaa jokea. Joet kasvavat virroiksi, jotka ovat hedelmöittäneet maata ja muokanneet luontoa. Miehen sperma muodostaa joen, **å**, tai virran, **ström**; sperma virtaa ulos *kyystä* kuin virta.

Ä – [ä:] **Ängriket** /eng ri:ket/, vihreiden niittyjen valtakunta. /ä/ on feminiininen äänne, joka on usein kirjoitettu “e”:nä tai /e/-äänne on kirjoitettu “a”:nä. Kun “a”-kirjaimen päälle pannaan kaksi *pilkkua*, syntyy täydellisen feminiininen äänne /ä/. Viheät niityt, **ängar**, ovat täynnä vihreiden lehtien mahlaa. Naiset keräsivät vihereitä lehtiä ja keittivät niistä teetä. Lehtien mahla antoi voimaa naisten aivoille. /ä/-äänteellä on paljon feminiinisiä assosiaatioita, **eng – äng, engriket, England, änglar** jne. /e/-äänne on sekä maskuliininen että feminiininen, mutta /ä/ assosioidaan lähes täydellisesti feminiinisiin käsitteisiin.

Ö – [ö:] **Öriket** /ö:ri:ket/, saarten valtakunta. /ö/-äänne on hyvin korkea-arvoinen. Se on sekä feminiininen että maskuliininen. Ö tarkoittaa saarta. Uudenin maa oli myös **Örikets Nyland** eli *Saarenmaa*, jonka keskussaari oli **Odensö**.

Näistä äänneistä muodostuu ruut-kielen äänne- ja merkityskokoelma:

[a:] /a:ser/, [be:] /borj/, [se:] /chä:ra/, [de:] /da:g/, [e:] /e:k/, [ef] /frö:/, [ge:] /grund/, [hä:] /hel/, [i:] /i:/, [ji:] /ja:rlar/, [kä:] /ka:rlar/, [el] /la:g/, [em] /mâ:ne/, [en] /no:rd-chä:rnan/, [o:] /o:den/, [pe:] /på:len/, [ku:] /kvadra:t/, [är] /ra:/, [es] /so:len/, [te:] /to:r/, [u:] /u:rsprung/, [ve:] /va:ner/.

Äännejärjestelmä muodostaa lorun, joka kuuluu ruut-kielellä seuraavasti:

“i asernas borg se dagen, ekens frös grund, hel, i jarlarnas karlarnas lag, månen nordstjärnan oden pålen kvadraten, ras sol tor, ursprungets vaner – i – asernas borg ...”

Äänneet ja merkitykset kiertävät kehää. Äänneympyrässä on 29 äännettä, koska ympyrä alkaa /i/:stä, joka toistuu kymmenentenä äänteenä. Kun äännejärjestelmää tulkitaan, äänneet ajatellaan sanoissa takaperin. Jokaisella äänneellä on oma merkityksensä. Kaikki Bockin perheen tarinat perustuvat näihin ihmisen 29 alkuperäiseen äänteeeseen, jotka yhdessä merkitystensä kanssa muodostavat avaimen Väinämöisen mytologian ymmärtämiseen.

Paratiisiajan mytologia

Mytologia [my:t o: logi:] on ollut tällä planeetalla ennen uskontoja. Mytologiat kertovat voimista ja idoleista, joiden ihanteiden mukaan ihmiset ovat yrittäneet elää. Meillä Suomessa on ollut *Väinämöisen mytologia*, jossa kerrotaan asiat tasapuolisesti miehille ja naisille.

Oden on aina ollut olemassa ja tulee aina olemaan. Uuden on aurinko, ja aurinko *kontrolloi* elämää. Kun siemen itää maassa, aurinko antaa idulle voiman versoa ja kas-

vaa. Kun kasvin lehti on tehnyt tehtävänsä, se putoaa maahan ja maatuu. Maa on peräisin auringosta. Kaikki vihreä ja maan multa on syntynyt auringon voimasta. Näin aurinko hallitsee elämää ja on tärkein luonnon elementti kaikissa mytologioissa.

Mahla, sav, sap, on lehdessä, löv, leaf. Mahla edustaa elämää, *liv, life.* Paratiisiaikana ei ollut maatalouskulttuuria vaan elettiin auringosta voimansa saavien vihreiden lehtien mahlasta. Maatalous tuli vasta jääkaudella. Paratiisiaikana ei myöskään syöty lihaa.

Paratiisiaikana maapallon huipulla oli auringon ympyrämaa, Uudenin maa, jossa oli saaristo nimeltään *Saarenmaa*. Vastakkaisella puolella lahtea on vain muutama saari, joten Suomen rannikolla oli alunperin *Saarenmaa*, josta Väinämöisen mytologia on lähtöisin.

Uudenmaan keskellä oli vuori nimeltä *Kuunteluvuori, Lyssnarberget*. Kuunteluvuoren keskellä oli reikä, planeetan keskipiste, *sentrifugal* [sent ri: fug all] eli keskipaikoisvoiman reikä. Se oli *Valhalla* /va:l hall a:/. Tämä reikä on olemassa vielä tänäkin päivänä. Kuunteluvuorella oli torni, jossa istui Ukko Väinämöinen. *Ukko* on mytologian päähahmo, hän on *Pär*, jonka spermasta ihmiset ovat syntyneet: /pä:r son/ person. Mutta ennenkuin *Ukosta* tuli *Väinämöinen*, oli jo tapahtunut paljon.

Maaailman synty

Maapallo syntyi munasta. Munan sisällä oli keltuainen, laava, jota ympäröi vesi, valkuainen. Eräänä päivänä munan sisältö räjähti. Silloin laava tuli veden läpi ja jähmettyi. Niin syntyivät mantereet ja vuoret.

Seppo Ilmarisen symbolina oli hevosenkenkä; sitä sanottiin myös uudenvuoden onneksi. Hevosenkenkä sulatettiin tulella, ja sula metalli kaadettiin vesiastian. Metallia jähmettyi ja sai kiinteän muodon. Kun seinälle piirrettiin ympyrä ja metallinpalaa katsottiin *kyntylän* sydämen valossa ympyrää vasten, voitiin nähdä, miten maa ja vuoret olivat syntyneet munan sisuksesta, joka oli tullut veden läpi ja jähmettynyt.

Näin on Bockin perheessä näytetty ja selitetty lapsille uutena vuotena, tuhansien sukupolvien ajan, miten maapallo sai alkunsa.

Elämän synty

Paratiisissa oli vesikehän läpi syntyneiden vuorten maa, jolla me nyt elämme. Lisäksi olivat aurinko, kuu ja tähdet. Kun aurinko säteilee, sen voima luo mullan kasvatta-

malla puussa vihreän mahlan antaen puulle voiman kasvattaa rungon, oksat ja lehdet. Maahan syntyi vähitellen multaa viherkasveista, jotka kasvoivat siis auringon säteiden voimasta. Paratiisijajan ilmasto oli trooppinen: kaikkialla kasvoi palmuja, **palmer**.

Viherkasvien jälkeen syntyivät eläimet: Meressä syntyi *ankerias*, *ål* /å:l/, *lagens å*, *ärke*. Ankeriaasta syntyi aina uusi ankerias, kunnes kerran ankeriaasta syntyiikin *groda* /gro:da/, joka on vaanerien kielellä *sammakko* [sam ak o:]. **Sam** tarkoittaa yhdessä olemista eli **tilsamans**. Sammakosta syntyi aina uusi sammakko, kunnes kerran sammakosta syntyiikin *apina*, *apa* /a:pa/.

Ankerias ja sammakko olivat alkuolentoja. Uuden olennon syntymään liittyi luonnon ihme, **odenting**: ankeriaasta syntyi sammakko, sammakosta syntyi apina. Sammakko ja apina uivat kuin ihminen.

Periodi [pä:r i: o:rd] tarkoittaa ajanjaksoa. Sen jälkeen kun vihreä maailma oli muotoutunut, syntyi eläinmaailma, jota seurasivat eri ihmismaailmat. On ollut monia ajanjaksoja; yksi *planeetta* [pla:n ett], yksi kuu, yksi aurinko ja monta tähteä.

Ihmisen synty

“Frei fick Odens visdom, som gjorde Bocken till en bra man, en god man som skapade goda mänskiör, fylgior, valkyrior.”

Nämä ovat Bockin tarinoiden ensimmäiset sanat, ja niissä on mainittu mytologisia nimiä. Tarinoissa puhutaan myyteistä ja Uudenin logiikasta, siksi on sana *mytologia*. Näin kertovat kielen äänteet. Kaikki tarinat ovat sanojen – tai äänteiden – sisällä.

Seuraava tarina kertoo, miten *siemen*, *Sampo* ja *Aino* eli *frö*, *Frei* ja *Freia* syntyivät.

Paratiisissa oli saari nimeltä Uudenin saari. Se sijaitsi maan pohjoisnavalla, Aas-helissä. Uudenin saarella oli *apina* [a:p i: na:], *apa* eli *asernas päle a*, ja *li* tarkoittaa siintintä. Apinalla oli *kyy* eli *pili* nimeltä *ask*, jonka se pisti *nännivuohen*, *vårtageten*, *pilluun*. Silloin apinalta tuli *embla*, joka hedelmöitti nännivuohen munan. *Embla* oli apinan *siemen*, *frö*, joka kasvoi nännivuohen munassa munan energiasta. Apinan siemenestä ja nännivuohen munasta syntyivät ensimmäiset ihmiset Sampo ja Aino, *Frei* ja *Freia*. Sampo oli ensimmäinen mies ja Aino ensimmäinen nainen. Sampo oli ensimmäinen mies, jolla oli sperma. Sampo ja Aino olivat myös alkuolentoja, joiden syntymään liittyi luonnon ihme, **odenting**.

Kun Sampo täytti seitsemän vuotta, hänen spermansa oli kehittänyt äänteiksi ja seuraavien kahdenkymmenen vuoden kuluessa edelleen kielen ymmärtämiseksi. Sampo opetti kielen sisarelleen Ainolle.

Sampo teki lapsia sisarensa Ainon kanssa. Sammolla oli *pili* [pi: el i:] ja Ainolla *pillu* [pi: el o:]. **Pi** on ympyrä, /l/ on **lag** ja /o/ naisen ympyrä, kun taas /i/ on miehen *kyy*. Näin miehellä on pili ja naisella pillu. Sammolle ja Ainolle syntyi tonttuja, **tomtar**. Sampo oli tonttujen isä, **tomte far**, ja Aino tonttujen äiti, **tomte mor**. Sana **sam** tarkoittaa yhdessä olemista kuten sanoissa **tilsamans**, **samvaro**, ja /po/ on **Odens påle**. Sampo oli siis yhteinen puu, **tilsamansvarande påle**. Näin Sammosta tuli ensimmäinen kantaisä, **alfader**, ja Ainosta ensimmäinen kantaäiti, **allmoder**.

Piruet-perhe

Sammosta tuli ensimmäinen *Pukki Lemminkäinen*, **Bock**, ja Ainosta ensimmäinen *Joutsen*, **Svan**.

Joutsen synnytti *Lemminkäisen* spermasta seitsemän tytärtä ja kaksitoista poikaa. Ensimmäinen poika, joka täytti kaksikymmentäseitsemän vuotta, oli *Seppo Ilmarinen*. Hän oli /ra/, ja **ra**:sta syntyi maan ihmisrotu, **ras**, *race*, vaikka Seppo ei itse siittänyt-kään lapsia. Hän edusti kuuta, joten häntä kutsuttiin arvonimellä *kuningas* [ko: ring a:s]; /ko/ on kuu, **ring** on ympyrä – ja aurinkohan on aina ympyrä eli Uuden, ja /a:s/ tarkoittaa aasereita.

Ensimmäinen tyttö, joka täytti kaksikymmentäseitsemän, edusti myös kuuta. Hän oli maan ihmisten *kuningatar* /ko: ring a: tar/, *Maija Ilmatar*. Lemminkäisen ja Joutsenen kuutta muuta tytärtä sanottiin *tareiksi*, **tärnor**.

Kun kahdestoista poika täytti kaksikymmentäseitsemän vuotta, hänestä tuli uusi Lemminkäinen. Silloin vanhasta Lemminkäisestä tuli Ukko Väinämöinen, ja vanhas-ta Joutsenesta tuli *Akka*, **Ella**. Kun tuli uusi Lemminkäinen, valittiin joka ympyrä-maassa kaunein ja tervein nainen. Nämä naiset tulivat Uudenin maahan, jossa heistä valittiin kaikkein kaunein ja tervein uuden sukupolven Joutseneksi. Lemminkäisen Joutsen tuli vaanereitten joukosta, siksi hän oli **Svan** [es va:n]. Joutsen sai lapsen joka vuosi.

Suku on **ätt**. Suvun vertauskuva on myös puu, jossa on siis juuret, runko, oksat ja lehdet. **Ätt** tarkoittaa paitsi sukua tai perhettä myös puun oksistoa. Ensimmäisen perheen, Bockin perheen, nimi oli /pi ro ett/ – **pi** on ympyrä, **ro** tarkoittaa sisäistä rauhaa ja /ett/ on suvun äänne. **Piroet** oli rauhan ympyrän perhe. Jokainen Joutsenen synnyttämä lapsi kuului Piruet-perheeseen.

Ruusset-suku

Lemminkäinen ei siittänyt ainoastaan Joutsenta vaan myös naisen nimeltä **disa**: /di/ tarkoittaa juomista tai imettämistä, /sa/ **asernas sol** aaserien aurinkoa ja saamista, eli **diisa** sai aaserien auringon. Diisa joi kolmenkymmenen vuorokauden ajan **rabin** sperman ennen kuin Lemminkäinen siitti hänet. Diisa oli kantäiti, **stammer**, ja diisojen lapset kuuluivat **ruusset** /ro:s ett/ -sukuun. Joutsenesta tuli diisojen lasten isoäiti.

Jos diisan pojasta tuli isokokoinen ja vahva, hän sai siittämisoikeuden, ja hänestä tehtiin **maaherra**, **rabi** /ra:bi/ – **ra** on Seppo Ilmarisen spermassa ja **bi** on mehiläinen, joka juo kukista mettä, nektaria. Jos diisan pojasta ei tullut siittäjää, hänestä tuli **hovinari**, **hovnarr**, joka kuului kuninkaan hoviin. Sanassa **nar** on äänteet [en a: är], ja kun käännetään järjestys, saadaan äänteet [är a: en] – /ra/ tarkoittaa kuningasta ja /n/, tietoa, joten narrin tehtävä oli jakaa kuninkaan tietoa. Narri vei informaatiota, siis tarinoita, Uudenmaan ulkopuolella oleviin ympyrämaihin, kun taas raabit veivät siittäjinä ihmissukua eteenpäin.

Jos diisan tytön katsottiin sopivan äidiksi, hänestä tuli uusi diisa. Mutta jos tyttö ei Paratiisiajan mittapuun mukaan sopinut äidiksi, hänestä tuli **sienare**. **Si** on siittäjän äänne ja **ena** tarkoittaa yhdistämistä; kaksi **si:tä** eli suvunjatkajaa voitiin siis yhdistää. **Sienare** oli nainen, joka arvioi, kuka tytöistä ja pojista sopi äidiksi ja isäksi. Jotta **sienaren** tehtävä voitaisiin ymmärtää nykyään paremmin, hänen voitaisiin sanoa olleen jonkinlainen “parittaja”, **kopplerskan**.

Äänne /si/ kirjoitetaan englannin kielessä **see**, joka tarkoittaa näkemistä. **Sienare** katsoi kristallipalloon ja tulkitsi astrologiaa [a:s tro: logi:], ja teki näin aaserien käsityksistä tietoa. Astrologia oli pohjimmiltaan järjestelmä, jolla seurattiin planeetalle syntyneitä ihmisiä; se liittyi byrokraatiaan ja tietysti myös aurinkoon, kuuhun ja tähtiin.

Piruet-perhe ja Ruusset-suku olivat Paratiisiin aaserit. He syntyivät Uudenin maassa ja puhuivat Sammon jo muinoin opettamaa luonnollista ruut-kieltä. “Piruetti” ja “rusetti” ovat sanoina vieläkin käytössä.

Vaanerit

Paratiisiaikana maapallon huipulla, pohjoisnavan ympärillä, oli Uudenmaan ympyrämaa, jota ympäröi kuusi muuta ympyrämaata. Näiden ulkopuolella olivat puolestaan muut ympyrämaat. Jos Suomen kartalla pannaan harppi Viaporin keskussaaressa ja toinen kärki Hankoniemen nokkaan ja piirretään ympyrä, sen sisäpuolella oli mui-

nainen Uudenmaa. Ympyrämaat olivat muodoltaan oikeastaan kuusikulmioita: jos nimittäin yhden keskusympyrän ympärille pantaisiin kuusi täydellistä ympyrää, niiden väliin jäisi tyhjää tilaa. Kuusikulmaiset ympyrämaat liittyivät toisiinsa ilman välitilaa.

Vanhassa saagassa puhuttiin aasereista ja vaanereista. Aaserit asuivat Uudenmaan sisällä ja vaanerit sen ympärillä. Vaanereitten *vaan*-kieli pohjautui samoihin äännteisiin kuin aasereitten ruut-kieli, mutta äännteet järjestettiin uudella tavalla. Näin luotiin Sammon alkukieltä laajempi kieli.

Muinaiset vaanerit ovat tämän päivän suomalaisia. Vaanereitten kieli on suomen kieli, *soo-mii*-kieli, "siemennä minua"-kieli, "kylvä minua"-kieli. Vanhasta vaanereitten kielestä on yhä merkkejä nykysuomessa. Näitä tyyppillisiä sanontoja, joissa on vanha *vaan*-sana ovat esimerkiksi "minä vaan", "sinä vaan", "me vaan", "ajattelin vaan", "mietin vaan", "niin se on vaan", "siitä vaan", "vanha", "Vanajavesi" ja "Vanajajärvi".

Paratiisiaikana vaanerit oli jaettu kolmeen eri luokkaan. Oli talonpoikia ja -tyttöjä, torpparipoikia ja -tyttöjä ja savupirttiläispoikia ja -tyttöjä. Savupirttiläiset tekivät työt, torpparit ajattelivat ja talonpojat edustivat sen ajan byrokratiaa.

Vaanereitten pojat ja tytöt syntyivät seuraavalla tavalla:

Jos diisan synnyttämän pojan katsottiin sopivan isäksi, hänestä tuli siittäjä. Tällöin pojasta tehtiin *maaherra*, *landshövding*. Jotta hänestä olisi tullut maaherra, hänen oli mentävä Länsi-Uudenmaahan, missä sijaitsi *Raasepurin* linna. Sen lähellä on vielä tänäkin päivänä paikka nimeltä *Jungkarlsborg* eli *Junkarspuri*. Junkarspurissa nuoret tulevat raabit odottivat, että kuningas kastaisi heidät maaherroiksi.

Maaherraksi tultiin siis kasteseremonian kautta. Kasteseremoniassa nuoret tulevat raabit saapuivat kuninkaan luo. Seremoniassa kuningas sanoi: "Minä Ra kastan sinua", ja silloin nuori mies joi kuninkaan sperman. Näin hänestä tuli raabi, siittäjä uudenmaan ulkopuolella sijaitsevaan ympyrämaahan.

Maaherra siitti ympyrämaansa talonpoikien naiset, jotka synnyttivät talonpoikia ja tyttöjä. Talonpoikien miehet siittivät torpparien naiset, ja torpparinaiset synnyttivät torpparipoikia ja -tyttöjä. Torpparimiehet siittivät savupirttiläisten naiset, ja savupirttiläisnaiset synnyttivät savupirttiläispoikia ja -tyttöjä. Mutta savupirttiläismiehillä ei ollut siittämisoikeutta. Jokainen savupirttiläinen saattoi sanoa "isäni on torppari", jokainen torppari saattoi sanoa "isäni on talonpoika", jokainen talonpoika saattoi sanoa "isäni on maaherra", ja jokainen maaherra saattoi sanoa "isäni on Lemminkäinen". Lemminkäisestä tuli lopulta *Ukko*, *Pär*.

Vaanereista muodostui heimoja, jotka elivät Seppo Ilmarisen alaisina. Seppo eli Ra hallitsi vaanereita ja lähetti edustajansa, **Ras ridare**, **riddare**, **ritarit**, heimojen luo. Pa-

ratiisiaikana raabit veivät siittäjinä spermaa eteenpäin. He lähtivät [a:s helistä] meridiaania pitkin etelään paikkaan nimeltä [hel a:s], *Hellas*. Siellä he jakaantuivat eri suuntiin. Niin syntyi erilaisia nimiä kuten /a:s ien/ eli Aasia, /a ra:bi en/ eli Arabia, [a: ef ri:ke] “*asernas frös rike*” eli Afrikka, [a:s trä:l ien] *Australien* eli Australia. Intia oli alunperin läntisen mantereen nimi, joka tunnetaan nykyään nimellä *Amerikka*. Maat olivat paratiisiaikana päiväntasaajan pohjoispuolella, meret päiväntasaajan eteläpuolella ja etelänapa meressä.

Raabit muodostivat maan nimeltä *Rosland*, jossa asui talonpoikia, *jarl*, ja torppareita, *karl*. Oli myös paikka nimeltä *Karljarleborg*, jossa *jarl*-naiset ja *karl*-naiset siitettiin. Siitä tuli tämän tarinan mukaan nimi *Karl-jarl-a*, *Karjala*. *Sauva* tarkoitti kyrpää ja *sav* puun mahlaa. Siitä tuli *savu*, *Savo* ja *savolaiset*. Paratiisiaikana – ennen jääkaudta – *Ruusland* ja *Karjala* tarkoittivat oikeastaan koko maailmaa.

Hedelmällisyysseremoniat

Paratiisiaikana kaikki ihmiset kuuluivat yhteen suureen sukuun. Ihmiset muodostivat piirejä: eri luokissa oli miesten ja naisten piirit eli talon miesten ja -naisten piirit, torpparimiesten ja -naisten piirit, ja savupirttiläismiesten ja naisten piirit. Kaikki ihmiset olivat Lemminkäisen lapsia siittämisjärjestelmässä.

Jo paratiisiaikana vietettiin joulun aikaa, *jultid*. Se alkoi *Lucian* päivästä, joka oli yksi *valdagen*. Kerrotaan, että naiset näkivät unen: unessa oli vuori, jolta laskeutui nainen, *Lucia*, yllään valkoiset vaatteet, sininen vyö ja päässään seitsemän *kynttylän* sydämen valon kruunu. Jos nainen näki tämän unen, hän oli oikeutettu tulemaan äidiksi.

Uni antoi naiselle valinnanvapauden: jos nainen ei todellakaan halunnut tulla äidiksi, hän pystyi sanomaan, ettei ollut nähnyt unta, ja kaikki hyväksyivät sen. Tällä tavalla ei ketään naista koskaan pakotettu tulemaan äidiksi. Mutta jos nainen näki unen *Luciasta*, hänellä oli intuitio tulla seuraavana vuonna raskaaksi, ja hän pääsi mukaan siittämisseremoniaan.

Vanhassa siittämisjärjestelmässä oli tuur-ystävät, *tuurparit*. Tuurparijärjestelmä tarkoitti, että jokaisella naisella oli nainen, jonka kanssa hän saattoi puhua naisten asioista, ja jokaisella miehellä oli vastaavasti miesystävä. Tuurparin muodosti aina kaksi naista tai kaksi miestä, jotka olivat *sydänystävät*.

Kaksi naista tavallaan kilpaili keskenään hyväksi äidiksi tullakseen. Ollessaan sopivassa iässä, he tulivat vuorovuosina raskaaksi. Toinen seurasi koko raskauden ajan, mitä toiselle tapahtui, ja toimi myös kättilönä synnytyksessä. Seuraavana vuonna oli sitten toisen tytön vuoro tulla äidiksi. Tämä äidiksi tuleminen velvollisuus joka toinen vuosi

ei ollut ehdoton, vaan nainen voi uneen vetoamalla ilmaista sisäisen tunteensa äidiksi tulemisesta. Näin naista ei pakotettu äidiksi.

Jos nainen oli nähnyt unen, hän pääsi mukaan suureen juhlaan nimeltä **Festival**. **Fest** tarkoittaa juhlaa, **i** miehen *kyytä* ja **val** vaaleja. **Festivaldagen** oli päivä, **dagen**, jolloin nainen valikoi itselleen **i:n** eli kyyn juhlassa, **fest**. Paratiisiajan joulujuhla oli erilainen kuin nykyään. Tässä *Festivaalissa* savupirttiläisnainen valitsi torpparimiehen, joka siitti hänen lapsensa.

Savupirttiläisnainen valitsi siittäjän torpparimiehistä, jotka nousivat jalustoille, **pidistal**: **pi** tarkoittaa ympyrää, **di** juomista ja **stall** tallia. **Pidistal** on patsaan jalusta, yleensä kauniisti muotoiltu kivilohkare, mutta koska meillä Suomessa on aina ollut puinen kulttuuri, meidän **pidistalimme** tehtiin puusta. Miehet nousivat jalustoille näyttääkseen fyysisen olemuksensa. Myös miehet olivat pareittain: nämä tuurparit kisailivat keskenään tullakseen isoiksi ja vahvoiksi siittäjiksi. Festivaalissa miehet ja naiset tiesivät “elämän pyörän pyörivän”.

Festivaalia seurasi *tapaninpäivä*, **Staffansdagen** [sta:v fa:ns da:gen]. Ukolla on sauva, **stav**, hän on **Gubben**, **Fan**, ja hänen yksi symbolinsa on /fa:n a/ eli lippu. Näin muodostuu sana **Staffansdagen**, *tapaninpäivä*, joka on englanniksi **Boxing Day**. Silloin laulettiin Pukille ja uhrattiin **staffanille** [sta:v fanille]. Tapaninpäivänä naisten valitsemat miehet joutuivat fyysiseen testiin, jolla ajan mittapuun mukaan mitattiin kelloisuutta isäksi.

Testi koostui erilaisista harjoituksista, joista ensimmäinen oli nimeltään *pukkitappelu*, **slä på bocken**. Siinä pantiin parru kahden rastin päälle, ja parrulle nousi kaksi miestä istumaan vastatusten. Miehillä sidottiin ranteisiin siemenillä täytetyt nahk pussit, joilla he alkoivat läimiä toisiaan. Se, joka putosi parrulta, oli hävinnyt yhden kilpailun. Toinen harjoitus oli *pukkihyppy*, **håppa bock**, jossa hypättiin pukin eli neljällä jalalla seisovan parrun yli samaan tapaan kuin vielä nykyäänkin voimistelussa.

Uudenvuoden aattona miehet ja naiset palasivat omiin saleihinsa, kamareihinsa ja halleihinsa. Sinä yönä näytettiin lapsille, miten maa oli syntynyt, ja kerrottiin, miten elämä on kehittynyt ja kuinka ihmiset syntyvät siittämisjärjestelmässä.

Ennenvanhaan tytöt pitivät huolta pikkupojista. Pojat asuivat naisten puolella seitsemän ikäisiksi saakka, jonka jälkeen he muuttivat miesten puolelle, mutta tytöt jäivät naisten puolelle. Siitä alkaen pojat kulkivat miesten mukana ja ottivat mallia miehistä. Koska seura teki kaltaisekseen, pikkupojista kasvoi miehiä. Tytöt kasvoivat naisten seurassa ja ottivat mallia naisista, ja kun seura teki kaltaisekseen, tytöistä kasvoi naisia.

Nuuttina, **Knut**, eli *solmupäivänä* aloitettiin erityinen *seremonia*, **seremoni** [se: re: mon i:]. Silloin miesten puolelle muuttaneille pojille opetettiin harjoitus, joka on ny-

kyään yksi joogan lopputuloksista. Harjoitus on vaan-kielellä nimeltään *saunasolmu*. Kun mies tekee saunasolmun, hän panee jalat niskan taakse ja kumartuu eteenpäin. Seitsemän ikäisenä, kun pojan keho on vielä hyvin joustava, hän voi helposti viedä jalat niskan taakse ja juoda siinä asennossa sperman suoraan omasta *kyystään*. Mies taipuu eteenpäin, kun taas nainen taipuu taaksepäin. Tämän näkee nykyäänkin sirkuksessa, missä nainen taivuttaa itsensä takakautta alas ja ottaa suuhunsa ruusun. Näin nainen pystyy avaamaan itsensä: se on luonnon fysiologiaa.

Jokainen mies teki saunasolmun joka aamu kuolemaansa saakka ja pysyi näin taipuisana ja hyvässä kunnossa. Sperman juominen saa aikaan sen, että sperma menee pojan mahaan ja mahasta vereen, jonka *pumppu* pumppaa kehoon, ja niin veri kiertää, menee aivoihin ja antaa aivoille energiaa. Miehen aivot saavat ravintoa spermasta, kun taas naisen aivot saavat ravintoa mahlasta. Näin miehet ja naiset saivat aivoilleen energiaa omasta sukuelimestään tulevasta nesteestä, mies spermasta, nainen mahlasta.

Seuraava erityinen päivä on *helluntai*. Sana *helluntai* juontaa juurensa sanoista **hel odens dag** [hel o:dens da:g]. **Hel** on Hel, **Oden** on Uuden ja **dag** on päivä. /hell o:n tai/ – nykyään on viikonpäivät maanantai, tiistai, torstai, perjantai, lauantai ja sunnuntai, joten *tai* tarkoittaa päivää. Helluntaina tytöt ja pojat, jotka olivat valmistautuneet tulemaan isiksi ja äideiksi, menivät yhteen. Se oli kuherruskuukausi, jolloin mies tarjosi naiselle juotavaksi yhden panoksen, **skott**, spermaa päivässä kolmenkymmenen vuorokauden ajan.

Kun nainen juo miehen sperman, sperma kulkeutuu naisen *mahaan*, vereen, ja naisen pumppu pumppaa verta koko kehoon. Kun veri ohittaa naisen munasolun, se saa energiaa ottaa vastaan sperman, kun mies siittää. Helluntaista alkava kuukauden jakso on nimeltään kuherruskuukausi, englanniksi honeymoon /hon i: mon/; **hon** tarkoittaa ruut-kielellä naista, **i** miehen kyytä ja **mun** suuta.

Juhannus oli suuri siirtämisspäivä, silloin "nussittiin". Juhannus oli torpparien ja savupirttiläisten juhla. Juhannusyönä savupirttiläisnainen meni kukkaiskedolle, **äng**, kokoamaan erilaisia lehtiä kedolle sängyksi: hän keräsi seitsemän kukkaa päänsä alle ja jäi odottamaan sitä torpparimestä, josta oli juonut.

Ne miehet, jotka olivat juottaneet naisia, tanssivat tulien ympärillä päästäkseen hyvään tunnelmaan. Miehet tiesivät tulevansa isiksi, ja isäksi tuleminen oli korkeinta, mitä elämässä voi saavuttaa, samoin kuin naisten puolella äidiksi tuleminen.

Keskiyöllä torpparimiehet menivät savupirttiläisnaisten luo ja siittivät heidät; naisen juoman sperman energia oli valmistanut naisen munasolun niin, että hän tuli varmasti raskaaksi. Kun nainen siitetään, naisen munasolu päättää, tuleeko lapsesta tyttö vai poika.

Juhannuksena tanssittiin tulien ympärillä, mutta myös [sa:l ukon] ympärillä. **Sal** tarkoittaa salia ja **ukko** Ukkoa. **Valborg** eli *valpuri* on ollut naisten päivä. Oli olemassa myös toinen salko *Maijan* päivänä. Silloin tehtiin salko nimeltä **maistong**, jonka ympärillä tanssittiin. *Maijan* päivänä kerättiin mahlalehtiä, ohuita lehtiä, jotka auringon säteet olivat läpäisseet. Lehtien mahla on ollut naisille hyvin tärkeä siksi, että sen avulla naiset saivat yhteyden luontoon. Pakana-aikana oli siis kaksi pylvästä, joiden ympärillä on tanssittu: *juhannus-sal-ukko* ja *Maijan* päivän **maistong**.

Tällainen oli vanha paratiisiajan siirtämisjärjestelmä, jonka mukaan torpparimiehet siittivät savupirttiläisnaiset. Ylemmillä kasteilla tai luokilla siittäminen tapahtui toisin: talonpoikaismies valitsi torpparinaisen ja maaherra talonpoikaisnaisen. Juotuaan talonpojista kolmekymmentä vuorokautta torpparinaiset menivät *puriiin*. Purit ovat olleet siittämiskeskuksia, jotka rakennettiin saariin.

Kahdeksan idolia

Ukko, Akka, Lemminkäinen, Joutsen, Seppo, Maija, Sampo ja *Aino* muodostavat Väinämöisen mytologian rungon. Nämä mytologian kahdeksan hahmoa ovat olleet idoleja, **i-dolleja**, ja **doll** tarkoittaa esikuvaa, joka on kuin nukke. Hahmot ovat olleet kahdeksan nukkea, esikuvia, joihin samastuttiin.

Kaikki naiset olivat *ainoja*. Niin kauan kun *aino* ei ollut äiti tai jos hän ei äidiksi tullut, hän samastui *Maija Ilmattareen*. *Tar* tarkoittaa naista, ja *Ilmattarella* on myös monia ilmaan liittyviä assosiaatioita. *Maija Ilmatar* edustaa kuuta, ja hän on vaanereitten kielellä *kuningatar*, kuuta edustava tar. Kun ainosta tuli äiti, hänen idolinsa oli *Joutsen*, ja kun ainosta tuli isoäiti, hänen idolinsa oli *Akka, Ella*. Nimi *Ella* assosioituu elämään: elää, elävä, [el a:], *Ella, Akka*. Näin *Aino* pystyi käymään läpi erilaisia elämänvaiheita.

Kaikki miehet olivat *sampoja*. Jokainen mies halusi saavuttaa *Sammon* ideaaliset ominaisuudet. Niin kauan kun *sampo* ei ollut isä, hänen idolinsa oli *Seppo Ilmarinen*, joka oli aaseri ja edusti kuuta. Vaanereitten kielellä hän oli *kuningas*. Jokainen mies pystyi samastumaan kuninkaaseen ja hänen ideaalisiin ominaisuuksiinsa. Kun *sammosta* tuli isä, hänen idolikseen tuli *Pukki Lemminkäinen*, ja kun hänestä tuli isoisä, hänen idolikseen tuli *Ukko Väinämöinen*.

On jo tullut esille, että *Ukko, Akka, Lemminkäinen, Joutsen, Seppo* ja *Maija* kuuluivat *Piruet-perheeseen*. Näin ihmiset voivat nähdä esikuvansa myös todellisessa elämässä.

Idolien symbolit

Ukolla, Akalla, Lemminkäisellä, Joutsenella, Sepolla, Maijalla, Sammolla ja Ainolla on ollut erityiset symbolit merkkeinään ja koristeinaan.

Ukko on **leijonet** ja Akka on **leijoninnan**. Leijona on usein kuvattu kieli ulkona. Leijonan päässä on ympyräkruunu, jossa näkyy kolme tammenlehteä, **ekblad**. Ukolla on tämä tammipuun kruunu spermakruunun symbolina. Ukon kruunussa on ympyrä, johon liittyy kaksi päällä risteytyvää puoliympyrää, jotka muodostavat rastin. Risteyskohdassa on usein kruunun symboli. Ukon kruunu on parhaiten nähtävissä Suomen leijonan päässä. Suomen leijona näyttää valkoiset hampaansa ja sen punainen kieli on ulkona. Kielen näyttäminen on ollut juomisen symboli. Nainenhan käyttää kieltään silloin, kun hän vaihtaa mahlan; nainen pyörittää kielellään klitorisita, jolloin syntyy kosteus, mahla.

Ukon kruunu on puun kruunu, **trädets krona**. Ukolla on *siemen*, **frö**, vasemmassa kädessä, **vänst-ra** (ystävän ra), ja sauva, **stav**, oikeassa kädessä, **hög-ra** (korkea ra). Siementä symbolisoi suuri *helmi* [hel mi:] eli **pärla** [pä:r la:].

Akalla on **akantuch**. **Akantuch** on oikeastaan vesikasvi, mutta se voi tarkoittaa myös karhun kynttä, joka on yksi Akan symboleista. Akalla on *helmet*, helminauha ja **elaborate**, joka on hänen pääkoristeensa, **huvudprydnad**. [el a: bo: ra: te:] – /el/ tarkoittaa nyt elämää, /a/ Ukkoa ja Akkaa, /bo/ on **Odens borg**, naisen /ra/ on /äl/, ja /te/ on se, mitä juodaan aamulla, eli aamuteellä juodaan mahlaa. Akalla on myös Ukon avain: kun naisen sisälle on pantu sperma, nainen saa avaimen – kun lapsi syntyy, lukko aukeaa. Lisäksi Akalla on *vaasi* /va:s i/ ja *uurna* /u:r na/, jotka liittyvät mahlaan.

Taiteessa ja keramiikassa vaasi on koristelluin esine. Vaasi on ruut-kielillä **vas**, käännettynä se on **sav** [es a: ve:]. **Akantuch** -kasvin näkee usein vaaseissa spiraalin muotoisena koristeena. Vaasi on hyvin feminiininen käsite, ja feminiinisen muoto on kiemura, **slinga**. Maskuliinisia muotoja ovat ympyrä, suora ja kulma. Puut ja tiet edustavat **slingaa**; ne ovat feminiinisiä. Mutta paalu, sauva ja kulma ovat maskuliinisia. Myös kirjoituksessa on tämä maskuliinisuuden (sauvakirjoitus) ja feminiinisuuden (kaunokirjoitus) ero. Jos vesi on juoksevan veden olomuodossa, se on maskuliininen, mutta kun vesi on höyryn olomuodossa, se on feminiininen.

Pukki Lemminkäinen on siittäjä [si: tä: jä:]. Sen tähden hänellä on *jou-si*. Jousessa on *kieli*, **sträng**, joka on hyvin tärkeä. Lemminkäisellä on *nuol*– nuoleminen ja **i** eli **nuoli**, **pil**, *nuoliviini*, **pilbåge**, ja suora miekka. Lemminkäisellä on **lem** eli **bal**: jokaisella miehellä on **lem**, ja **lem** on kyy. Lemminkäisellä on päässään myös **kypärä** [ky: pä: ra:] eli **hjelm**. Lemminkäisen kypärässä on *aurinkoaura* eli **solgloria**. Kypärä on *kyyn* pään symboli – ne ovat saman muotoiset.

Lemminkäisellä on jousi ja hänen naisensa on Joutsen. Lemminkäinen siittää Joutseen, siksi Joutsenella on päässä hedelmäpuun kukista solmittu *seppel* – hänethän hedelmöitetään. Yhdessä kädessä Joutsenella on omena ja toisessa valkoinen lintu. Joutsenen linnulla on nokassaan vihreälehtinen oksa. Valkoinen lintu on fylgian symboli, joka kuvaa fylgian irtoamista lehdestä ja lentämistä **Valhallaan**.

Joutsen on *Suometar* [så: mi: tar], “siemennä minua”-tar, “kylvä minua”-tar. Hän on kantaäiti. Akka on *maatar*. Lemminkäinen edustaa hedelmöittävää aurinkoa kuten isänsä ja äitinsä, Ukko ja Akka. Nämä kolme hahmoa edustavat auringonpyörää, elämänpyörää.

Seppo Ilmarinen ja Maija Ilmatar edustavat kuuta, **måne**, englanniksi moon. Seppo ja Maija ovat **tiger** ja **tigerinna**. /ti/ on is Tor eli urostiikeri, **tiger**, kun taas naarastiikeri on **tigerinna**. Sepolla ja Maijalla on valtikat, **stavar**, **septer**, **spira**. Sepolla on valtikka, **spira**, yhdessä, ja sydän, **hjärta**, toisessa kädessä. Lisäksi hänellä voi olla päässään laakeriseppel, **lagerkrans**. Laakerinlehdissä ei ole mahlaa, koska ne ovat niin paksuja, että auringon säteet eivät läpäise niitä.

Seppo on Raasepurin kuningas. Kun Seppo osallistuu uhrijärjestelmään, hänellä on symbolinaan kuninkaan kruunu, pyöreä ympyrä, jossa on kaksi huippukaarta. Riikinkukko, **peacock**, on kuninkaan symboli, mutta muut linnut ovat naisten symboleja.

Maija Ilmatar on Raasepurin kuningatar. Maija edustaa lehden mahlaa, ja niinpä hänellä on vihreistä mahlalehdistä solmittu *seppel*, **lövkrans**. Hänellä on myös pieni valtikka ja *maapallo*, koska hän edustaa myös maata vaikka onkin *kuutar*. Kuulla on erilaisia vaiheita, kuun kautta nainen saa erilaisia tunteita Maijalta.

Maijalla on kädessään pieni sauva nimeltä **mortel**. [mo:r tel] on ruut-kieltä ja tarkoittaa “äiti puhuu”. Sen päässä on pyöreä metallipallo ja pallossa rasti. *Mortteli* on feminiininen esine, jossa on sama ajatus kuin *porkkanassa*. Porkkana on ruut-kielillä **morrot**, englanniksi **carrot**. Jo pienillä tytöillä oli oikeus käyttää porkkanaa, jolla he voivat rapsuttaa klitorista ja saada sukuelimensä kosteaksi. Näin tytöt oppivat hallitsemaan omat tunteensa ja kehonsa täydellisesti. Tämä kaikki oli itsensä äidiksi valmistelemista. Jos naisen sukuelimet kuivuvat, hän ei voi tulla äidiksi; siksi naisen kosteuden ylläpitäminen on ollut tärkeää, ja se tapahtui ilman häpeän tunnetta.

Sampo ja Aino ovat **Frei** ja **Freia**. Sampo on yhteinen puu, ja ruut-kielen puu-sana **trä** /tre:/ löytyy myös numeroista: **ett**, **två**, **tre** /tre:/, yksi, kaksi, kolme, sekä **första**, **andra**, **tredje** [tre: d je:] eli ensimmäinen, toinen, kolmas. Sammolla oli ensimmäinen symbolinen aurinkopuu eli kolmikärki, **tresol**, **trident**, sillä hänestä tuli ihmiskunnan ensimmäinen kantaisä, **alfader**. Aino on äänteellisesti **alltid Oden**, “aina Uuden”. Miehellä on symbolinaan tammenterho, **ollon**, ja naisella viikuna, **fikon**, Sammolla sirppi [si: är pi:], Ainolla lyyra [ly: ra:].

Symboleilla oli aikoinaan suuri merkitys. Niiden avulla voitiin ymmärtää, keitä olivat ne henkilöt, joihin symbolit liittyivät. Suomen kielessä on sana [au ra:], ja aura on aaserien kielellä **glo**, joka tarkoittaa tuiottamista, *tuu-i-ottamista*. **Glohon** liittyvät sanat **gloria** eli *aurinkoaura*. Sitten on **diadem** [di:a: dem], **sol-strål-diadem** sekä **tiara** [ti: a: ra:]. Tiara, diadeemi, aura, gloria ovat symboleja, joiden perusteella kansa tiesi, kuka joi kenestä.

Suomen leijonalla on *sapeli* ja *miekka*. Miekka on ruut-kielellä **svärd** [es vä:rd] eli aurinko ja maailma. Miekka on muodoltaan suora ja sapeli käyrä, "c":n muotoinen. Lemminkäisellä on symbolinaan suora miekka ja Sepolla käyrä sapeli. *Sapeli*, **sa** on **asernas sol** ja *veli* tarkoittaa, että pitää olla vähän peliä, ennenkuin sperma tulee ulos *kyystä*. Miekka ja sapeli ovat myös miehen kynn muotoja, koska jollakin voi olla suoran miekan muotoinen kyy ja jollakin toisella käyrä. Suora miekka on siittämisen symboli ja käyrä sapeli juomisen symboli. Miekka on tarkoittanut alunperin siitintä, eikä miekkaa ollut tarkoitettu tappamaan vaan antamaan elämää.

Idolien värit

Akan värit ovat valkoinen ja punainen, hänellä on valkoiset vaatteet ja punainen vyö. Ukolla on punaiset vaatteet ja valkoinen vyö. Ukolla on pystyhattu, ja samanlainen hattu on miesten herkimmän kohdan, näkin, suojana. Miehen näkkiä suojaavasta hatusista on syntynyt Ukon pystyhattu.

Joutsenella on valkoiset vaatteet ja sininen vyö. Kun Joutsenesta tulee Akka, hän vaihtaa sinisen vyön punaiseen.

Maija Ilmattaren väri on sininen ja hänellä on valkoinen vyö. Seppo Ilmarisen väri on sininen ja hänellä on keltainen tai kullavärinen vyö. Seppo Ilmarisen alainen voi olla sinisen ja kultavärin sekoitus eli vihreä – hän tulee silloin *vihreäksi*. Sperma voi olla hyvin kellertävän kultaista, joten siitä johtuvat sanat kulta, kulli, kullan väri, kultainen jne. Värien nimissä voidaan nähdä erilaisia asioita: on valkoi-seks-i, sini-seks-i, punai-seks-i, kultai-seks-i mutta vihre-äks-i, jossa "äks" eli /x/-äänne tarkoittaa risteyttämistä.

Lemminkäinen voi olla punainen ja valkoinen, mutta hänen värejään ei ole niin tarkasti määritelty kuin muiden idolien.

Paratiisiaikana oltiin alasti, **bar**, eikä käytetty vaatteita kuten nykyään, vaan vaatetus tuli vasta *Atlantiksen* eli jääkauden myötä kuten maatalouskulttuurikin.

Kuunteluvuori

Uudenin saarella oli kultainen *Kuunteluvuori*, *Lyssnarberget*, jonka päällä istui Ukko Väinämöinen. Hänen mukanaan vuorella oli vanhin poika Seppo Ilmarinen. /ly:s nar bärjet/ – **lys** on myös **ljus** eli valo ja **nar** tarkoittaa narreja, jotka veivät tietoa eteenpäin. Narrit kuuntelivat Kuunteluvuorella Ukkoa.

Vaanereitten kielellä *Lyssnarberget* oli /ko:n tel o/-vuori; /ko/ tarkoittaa kuuta, **tel** – hän puhuu, ja /o/ on Ukon ääni, mutta se tarkoittaa myös Uudenin rengasta, joka on aasereilla ympyrä O eli **ring**. Tästä renkaasta tulee myös sana aurinko /ao ring ko/. Aurinkoa edusti Ukko Väinämöinen, kun taas kuuta edusti Seppo Ilmarinen.

Kuunteluvuoren edustalla oli **Valhalla**, jonka eteen maahan oli kaivettu puolilympyrä, *rinki*, johon voitiin sytyttää tuli. Kun narrit tulivat kysymään vuoren päällä istuvalta Ukolta neuvoja, he tulivat Uudenin saarelle ja asettuivat seisomaan *tuliringin* ulkopuolelle. Tuliringin sisällä **Valhallan** edessä seisoi Seppo Ilmarinen. **Valhallan** yläpuolella vuorella seisoi symbolinen kultainen pukkipatsas, ja sen yläpuolella istui Ukko paadellaan. Narrien puhemies esitti kysymyksen tulen yli Sepolle, joka välitti kysymyksen Ukolle. Ukko istui ja *kelasi*, mietti. Ukko on ruut-kielellä **Pär**, joten tästä tulee sanonta “*Pär kelaa*”. Myöhemmin siitä tuli kielteinen sana *perkele*. Ukko antoi vastauksensa alas Sepolle, joka kertoi sen edelleen tulen yli narreille.

Ukon ensimmäinen poika Seppo kulki aina hänen mukanaan. Kun Ukko kysyi jotakin asiaa nuoremmilta pojiltaan, hän esitti kysymyksen aina ensin Sepolle, joka kysyi sitten veljeksiltään. Vastaaminen sujui samaan tapaan. Näin kaikki asiat kulkivat esi-koispojan kautta. Myös Ukon puhuessa ulkona muiden ihmisten kanssa, vanhin poika oli aina mukana.

Narrit saapuivat tulisen puolilympyrän äärelle, jossa syntyi avoin parlamentti. Näin kaikki paikallaolijat ymmärsivät, mitä Seppo kysyi Ukolta, ja mitä Ukko kertoi vastaukseksi. Samalla tavoin aurinko paistaa ja kuu heijastaa auringon säteet ihmisille. Tämä oli luonnonmukainen järjestelmä.

Rastit ja informaatio

Ne diisojen lapset, joista ei tullut isäiä tai äitejä, kuuluivat informaatioon. *Rastit*, *kryss*, olivat vanhoja informaatiokeskuksia. Vieläkin on jäljellä rasti-paikannimiä kuten Rastila. Tarinoita luotiin **Vinössä**: Akan tytär oli **mö**, neitsyt eli nainen, jolla ei ollut lapsia. Tämä **mö** syntyi **Vinössä** ja hän loi tarinoita isästään, Ukosta. **Vinömöinen** [vi:n ö: mö: i: nen] viittaa siis Maijaan. “Tar” tarkoittaa naista, erityisesti Akan tyttäriä, jotka olivat *noitia* ja loivat tarinoita.

Tarinat olivat naisten luomia ja miehet esittivät niitä rasteissa. Tieto tuli paratiisiaikana Helistä tarinoiden muodossa, ja sinne johtivat myös kaikki tiet. Suurten juhlien aikaan narrit tulivat *rasteihin*. Näitä rasteja ympäröiviin *vaanien laaksoihin* tulivat vaanerit saleistaan, kamareistaan ja halleistaan kuuntelemaan ja katsomaan ”ohjelmaa”, jota esitettiin rastien keskellä. Narreilla oli apunaan *runoilijoita*, *runkarlar*, jotka lausuvat *runoja*, *ramsor* – tästä johtuvat paikannimet **Ramsholm** ja **Ramsnä**s tai *Ramsinniemi*. Rasti oli ympyrä, *sirkus*, jossa eläimiksi pukeutuneet **karlit** esittivät tarinoita.

Informaatiota välitettiin siis eläinten hahmoissa, joita olivat esimerkiksi karhu, kettu, vuohi ja kolme pukkia. Kun asiat esitettiin eläinhahmojen avulla, todellisuus ei tuntunut niin kovalta. Kolme pukkia edustivat kolmea miestä, Ukko Väinämöistä (iso pukki), Pukki Lemminkäistä (keskikokoinen pukki) ja Seppo Ilmarista (pikku pukki). Nimeltään ne olivat **Näck-Klas**, **Stor-Klas** ja **Lill-Klas**. Kun iso pukki puhui, se oli Ukko Väinämöinen. Kun keskikokoinen pukki puhui, se esitti Seppo Ilmarista, joka edusti kuuta, ja kun pikkupukki puhui, se oli Lemminkäinen, itse /pi:ro:/. Bockin perheen tarinoissa *Piru* oli aina hyvä hahmo, mutta kuninkaasta sanottiin ”**Ra rosar och risar**”, eli Seppo Ilmarinen tuomitsee ja antaa ruusuja. Tämä rastien hahmo oli kettu Mikko Repolainen.

Informaatio esitettiin symbolisessa muodossa, joten se edellytti ymmärtämistä, jokinlaista symbolien tulkintakykyä. Informaatiota ei välitetty silloin kirjoitetussa muodossa, vaan ihmiset katselivat ja kuuntelivat *rasteissa* esitettyjä ohjelmia. Näitä tarinoita kerrottiin edelleen kotona tuvissa.

Lemminkäisen temppele

Paratiisiaikana oli Uudenmaan ympyrämaa, *ringlandet Nyland*, joka oli myös *Uudenkuunsarven maa*, *Nymänehornetsland*, ja /ny/ on *Yggdrasil Nordstjärnan*, *Yggdrasil*-puun Pohjantähti. Uudenmaan keskellä sijaitsi **Hel** ja **Helistä** itään paikka nimeltä *Akanpesä*, **Gumbo**. Akanpesällä on ollut kukkula nimeltä *Akanpesänkukkula*, **Gumbokulle**. Tällä kukkulalla on ollut erityinen merkitys. Se sijaitsee keskellä laaksoa, jonka nimi on *Akanpesänlaakso*, **Gumbodal**. Laakso viettää *Akanpesänrantaan*, **Gumbostrand**, jonka edustalla on *Akanpesänlahti*, **Gumbovik**, sekä *Akanpesänselkä*, **Gumbofjärd**. Laakson yläpuolella sijaitsee *Akanpesänvuori*, **Gumboberg**, jonka takana on **Siboberg**. Uudenmaan paikannimistö on aina ollut kaksikielinen, mutta muut ympyrämaat olivat yksikielisiä. Siksi oli *Akanpesä*, **Gumbo** jne. Mutta **Siboberget**-nimeä ei voi kääntää suoraan, koska /si/ tarkoittaa siittäjä Lemminkäistä ja /bo/ pesää. Vuoren nimi on vaanereitten kielellä *Kyypelivuori*. Kyypelivuoressa on *Lemminkäisen temppele*.

Pakana-aikana nainen joi miehen spermaa kolmekymmentä päivää ennen siittämistä. Lemminkäisen tehtävä oli siittää kaikki diisat, mutta nämä eivät voineet juoda suoraan Lemminkäisestä, koska hänet olisi silloin juotu aivan tyhjiin. Siksi maaherra, raabi, sai suuren kunnian tulla Akanpesälle, mennä laakson poikki Kyypelivuorelle, kulkea läpi vesilukon ja käytävän ja nousta ylös kupolihuoneeseen.

Temppelessä oli *divaani, divan*. /di/ tarkoittaa juomista ja /va:n/ vaanereita; maaherra joi uhrijärjestelmässä vaanereista. Lemminkäisen temppelessä Lemminkäinen ja maaherra asettuivat divaanille asentoon [ko: si: ky: men tä: yhd e:ks än]. /ko/ tarkoittaa kuuta, /si/ siittäjän äännettä, /ky/ miehen siitintä, /men/ montaa miestä – **en man, flere men**, /yhd/ yhdistämistä ja /e:ks/ tammipuuta. *Kuusikymmentäyhdeksän* oli siis seremonia [se: re: mon i], jossa miehet vaihtoivat keskenään spermaansa. Sen Lemminkäinen ja raabi tekivät *Lemminkäisen temppelessä*. Sanotaan että Lemminkäisellä oli silloin kaksi sarvea aivoissaan – “kaksi sarvea” tarkoitti sperman vaihtamista.

Seremonian jälkeen maaherra tuli ulos temppeleistä ja meni Akanpesänlaaksoon. Siellä maaherra tapasi diisan, joka joi hänestä kolmekymmentä vuorokautta Akanpesänkukkulalla. Akanpesänkukkula on ollut täynnä sinisiä orvokkeja, **blå panse-** eli violakukkia, siksi se tunnetaan myös *Sinikukkulana, Blåkulla*.

Kun diisa oli juonut raabin spermaa kolmekymmentä vuorokautta, hänet vietiin yhteen Helin seitsemästä saaresta nimeltä **Bocklandet**. **Bock** tarkoittaa pukkia ja **land** maata. Saareen tuotiin kaikki ne diisat, jotka olivat juoneet Akanpesällä. **Bocklandetia** vastapäätä sijaitsi saari nimeltä *Sammonluoto, Freisskär*, ja niiden välissä *Siemensalmi, Frösundet*. Sammonluodolla oli vuori nimeltä **Bockberget**, ja vuorella *Lemminkäisen torni*.

Lemminkäinen oli tornissaan ja katseli salmen yli diisoja. Diisat odottivat, että Lemminkäinen soutaisi salmen yli veneellään, veisi yhden heistä mukanaan torniinsa hedelmöittääkseen hänet. Tämän jälkeen Lemminkäisen oli valittava seuraava diisa, joten Lemminkäisen osa ei välttämättä ollut kovin houkutteleva, mutta kohtalo, **öde**, määräsi sen, kenestä tuli Lemminkäinen.

Lemminkäinen “pani kahdella panoksella” lapsen maailmaan. Ensimmäinen *panos, skott*, oli sperman vaihtaminen raabin kanssa *Lemminkäisen temppelessä*, ja toisella panoksella hän hedelmöitti diisan tornissaan. Lemminkäinen siitti saaren diisat ja suoritti näin siittäjän tehtävänsä paratiisijan siittämisjärjestelmässä.

Lemminkäisen pantua spermansa naisen sisälle, alkoi ensimmäinen kilpailu. Jokainen syntynyt ihminen on voittanut tämän kisan. Ensimmäinen sperman siemen, joka saavuttaa naisen munan, saa munasta kasvuenergiansa. Naisen munan energia määrää, tuleeko lapsesta poika vai tyttö. Jos naisen muna on hyvin voimakas, lapsi perii äitinsä ulkonäön. Mutta jos naisella on heikko jakso, miehen sperma määrää ulkonäön. Siksi jotkut lapset muistuttavat isäänsä ja toiset äitiään.

Pyhät puut

Väinämöisen mytologiassa kerrotaan erilaisista puista, ja puu onkin yksi tärkeimmistä symboleista.

Tammi

Mytologian tärkein puu on tammipuu [ta: mi: po:], joka on ruut-kielellä **ek**. Tammipuu on valtava spermapuu. Koska jokaisella miehellä on *tammi* ja myös naiset syntyvät *tammesta*, [es pä:r ma] muodostaa “puun”. Tammeen liittyy hedelmällisyys-symboleja, kuten tammenterho, **ollon**. Terhosta on myöhemmin tullut nimi terska.

Kuusi

Kuusi on ollut Sepon ja kuusen käpy Maijan symboli. Juhannussalko on paratiisiajan jälkeen ollut korkea kuusi, jonka oksat karsittiin mutta latva jätettiin paikalleen. Puun runkoon pantiin jonkinlaiset puomit rastin muotoon, joihin ripustettiin Uudenin renkaat ja eräänlaiset laivat roikkumaan. Näin syntyi salko, *saal-ukko*, jonka ympärillä tanssittiin piirissä.

Saarni

Saarni on ruut-kielellä **ask** ja englanniksi *ashtree*. Ihmisen tarina alkoi **askista** ja **emblasta**. Saarni on ollut Bockin perheen pyhä puu, **vårdträ**. Saarni on seissyt **Tunakullenin** kukkulalla suojanaan neljä lehtikuusta, **lärkträ**.

Naisten /y/-äännettä edustava puu, **Yggdrasil**, on juuri tämä saarni, kaiken elävän puu. Naiset synnyttävät aina uuden elämän, ja sen tähden saarni on naisten puu, kun taas tammi on miesten puu, vaikka kaikki naisetkin syntyvät *tammesta*, spermasta. Naisten äännteitä ovat /y/ ja /ä/. Naisilla on häpyhuulet, [hä: py: häl i], ja klitoris [kli: to:r i es]; **kli** tarkoittaa rapsuttamista, **tor** tuuria ja **i** paitsi kyytä myös osaa naisen klitoriksessa ja **es** aurinkoa. Klitoris on naisen herkin kohta. Kun naiset rapsuttavat tätä tuurista, he kostuvat ja voivat saavuttaa /kli:maksin/. Naisen kosteus eli mahla on hyvin tärkeä – myös puiden lehdistä on mahlaa. Y tarkoittaa siis naisten puuta, **Yggdrasilia**, lehtipuuta, kosteuden puuta.

Sukupuu

Tammipuu on sukupuu, [so: ko: po:]. Jokaisella oli ennen vanhaan tammipuu, jonka alle haudattiin tuhka, kun ruumis oli poltettu roviolla. Tuhkasta fylgia kulkeutui tammen juuren, rungon ja oksan kautta lehteen. /so:/ tarkoittaa vaanereitten kielellä

suuta, ja suussa on hymy, suu [hy: my: i le:] – **le** tarkoittaa hymyä. “Hymyilee” on äänteellisesti hyvin kaunis sana. Hymyllä ilmaistaan tunnetta, hymy toiselle tarkoittaa aina jotain.

Uhrijärjestelmät

Nykyajan ihmiselle vierain ja siksi myös vaikeimmin ymmärrettävä asia Väinämöisen mytologiassa on uhrijärjestelmä, sperman ja mahlan uhraaminen.

Uhrit Ukolle ja Akalle

Vanha uhrijärjestelmä on peräisin paratiisijalta. Ruut-kielen äänteet kertovat, että jotakin voidaan tehdä hyvin mieluusti, **gärna** /jä:rna/, ja että paratiisiaikana *uhrittiin* Ukon aivoille, **hjärna** /jä:rna/; ihmiset siis uhrivat mielellään. Uhrimista varten oli uhripaikkoja. Vielä nykyäänkin Suomen luonnosta löytyy uhrilehtoja ja uhrisaaria. Jokaisessa ympyrämaassa oli yksi temppelempeli temppeleivuoarella. Luonnon nimistä löytyy myös useita kappelipaikkoja: on kappelivuoria, kappelikukkuloita ja kappelisaaria kuten **Kapellskär**. Aikoinaan oli siis *uhrilehtoja, kappeleita ja temppeleitä*.

Suomessa vietettiin *karnevaaleja*, joissa savupirttiläiset tanssivat. Karnevaaleja voi verrata festivaaliin. Festivaalit kuuluivat paratiisijalla siirtämisjärjestelmään, kun taas karnevaalit kuuluivat uhrijärjestelmään.

Miehet pystyivät *uhrimaan* – uhraamaan – omaa spermaansa uhrijärjestelmässä, jossa se todella joutui *Ukon* aivoihin. Aivan samoin naiset pystyivät uhrimaan omaa mahlaansa niin, että se todella joutui *Akan* aivoihin. Uhrijärjestelmässä jokainen pystyi *uhrimaan* henkilökohtaisesti. Tätä varten oli eri *pelit* – kappelit ja temppelelit.

Vanhaan uhrijärjestelmään kuuluivat siis *karnevaalit*. **Kar** tarkoittaa torppariluokkaa, miehiä ja naisia, /ne/ **ekens Nordstjärna** tammipuun Pohjantähteä, ihmiskunnan spermaa, ja **val** vaaleja; näistä ruut-kielen assosiaatioista syntyy sana **karneval**. Pienikokoiset torpparit eivät olleet siittäjiä, vaan he kuuluivat informaatiojärjestelmään, jossa uhrittiin Ukolle. Heitä sanottiin **se-karleiksi** tai **bra-manneiksi**.

Karnevaaleissa savupirttiläisten tanssiessa /c/-torpparimies valitsi tanssivien savupirttiläismiesten joukosta viisikymmentä mielestään sopivinta miestä. Kun savupirttiläinen tuli valituksi, kaikki hänen ystävänsä uhrivat hänelle spermaansa. Tällä tavalla valitut savupirttiläismiehet joivat ystäviensä spermaa. Karnevaalin lopussa /c/-miehen valikoimat viisikymmentä savupirttiläismiestä uhrivat uhrilehdossa torpparille spermansa.

Valikoidut savupirttiläiset joivat siis spermaa ystävyyksiinsään, ja torpparien /c/-miehet joivat valitsemistaan savupirttiläisistä. /c/-mies oli **karl**, ja sen tähden hän meni kappeliin, *ka – asernas karlar – peliin*, koska sperman saamiseen ulos kyyistä tarvitaan “pelää”. Torpparit uhrivat talonpojille kappelissa ja talonpojat maaherralle temppelissä. **Tem** on sanassa *temperatur* [tem pær ra: to:r], jossa se liittyy lämpöön.

Vanhassa uhrijärjestelmässä käytettiin *alttaria* [all ta:r i], ja **all** tarkoittaa kaikkia kuten sanassa **alfader** kaikkien isää, **ta – tar** ottamista ja **i** miehen kyytä. Alttarikappeli ottivat i:stä. Siksi jokaisessa temppelissä, kappelissa ja uhrilehdossa on ollut alttari. Monissa kielissä alttari on “altare”, eli “i” on muuttunut “e”:ksi, mutta suomen kieli on säilyttänyt alkuperäisen muodon.

Maaherrat lähtivät ympyrämaistaan ja saapuivat kotimaahansa Uudenin maalle uhrimaan Ukon aivoille. He tulivat Uudenmaan rajan yli joelle ja kulkivat *Veräjämäen sillan, Grindbacka bro*, yli ja portin läpi. Sillalla odotti Maija, Helin kuningatar, joka otti vieraat vastaan ja johdatti heidät kaupunkiin. Näin maaherrat saapuivat Heliin, jossa oli seitsemän vuorta ja seitsemän temppeliä.

Helin seitsemässä temppelissä Ukon ja Akan ensimmäisen ja kahdennentoista pojan välissä syntyneet kymmenen poikaa joivat maaherroista. Koska maaherroja oli aikoinaan hyvin paljon, heidät jaettiin kymmeneen ryhmään, ja näin kukin maaherra *uhri* spermaansa yhdelle Ukon kymmenestä pojasta – Ukon pojat olivat [ky: men nen] *kyymiehet*, joita kutsuttiin myös äänneillä /ten/, /tin/ ja /ti:o/.

Uhriminen tapahtui Helin seitsemässä pyhässä “**sju heliga**” temppelissä: /ga/ on **asernas grund**, **i** tarkoittaa kyytä, **hel** Heliä ja **sju** numero seitsemää. “Sju” voidaan jakaa vielä pienempiin äänneosiin: /shu/ on **ursprungets** /sh/; **ursprung** on alkuperän ääni, /sh/ käärmee, ja /s/ eli [es] on **solens ek**.

Juotuaan maaherrojen spermaa Ukon kymmenen poikaa menivät Uudenin saareen, Valhallaan. Saarella Kuunteluvuoren päällä oli Ukon kultainen torni, **Glanshem**, ja tornin alapuolella Valhalla. Valhallassa Ukko joi kymmenestä pojastaan; hän joi ainoastaan omista pojistaan, eikä kenelläkään muulla ollut oikeutta *uhria* hänelle henkilökohtaisesti.

Näin Ukko joi poikiensa spermaa, jotka olivat juoneet Helin seitsemässä temppelissä maaherrojen spermaa. Maaherrat olivat juoneet spermaa ympyrämaidensa temppelissä talonpojista, talonpojat olivat juoneet kappeleissa torppareista ja torpparit olivat juoneet uhrilehdoissa savupirttiläisistä, mutta savupirttiläiset joivat omiensa spermaa. Tällä tavoin Ukko joi paratiisiaikana koko planeetan väestöstä Väinämöisen mytologian logiikan mukaan.

Piruet on ympyrä, joka pyörii: spermauhri tulee sisälle ympyrään, kun taas siittäminen ja kaste menevät ympyrän ulkopuolelle, siittäminen Lemminkäisen ja kaste Sep-

po Ilmarisen spermassa. Ihmiset eivät olleet vain Ukon ja Akan jälkeläisiä, vaan he myös uhrivat spermaansa Ukolle, **Pärille**, ja mahlaansa Akalle, **Ellalle**.

Uhrihelmet

Akan kruunua kutsuttiin **elaborateksi**, se oli täynnä helmiä. Helmi on mahlan symboli, mutta myös miehen sperma tarkoittaa yhtä helmeä. Nainen pystyi uhrimaan helmensä, joka joutui lopulta Akan kruunuun, ja miehen uhrima helmi päätyi Ukon kruunuun. Ukon kruunu oli tammipuun kruunu ja Akan **Yggdrasil**-puun kruunu: /ygg dra sill/, **dra** tarkoittaa vetoa ja **sill** liittyy kalaan – *sill-i*, *silja-akka* – silakka. **Yggdrasil** on saarnipuu, jonka kruunu kuului Akalle.

Ihmiset uhrivat myös Raasepurin Seppo Ilmariselle ja Maija Ilmattarelle spermaa ja mahlaa. /ma/ **asernas måne**, aaserien kuu, on sekä sper/ma/ssa että /ma/hlassa, ja sitä edustivat kuningas ja kuningatar, kun taas siittämisjärjestelmä edusti aurinkoa. Auringon säteet symboloivat sperman säteitä, jotka säteilivät ulos putkesta, **röret** /rö:r ett/. Sperma tulee ulos *tuurin vasarasta*. Luonnossa kaikki mikä tippuu ja virtaa muodostaa joen, **å**, joka on yksi Seppo Ilmarisen äänneistä, ja johon liittyy virtaamisen assosiaatio – monta pientä jokea yhtyy suureksi virraksi. Näin vanhoina aikoina uhrittiin spermaa ja mahlaa sekä Ukon ja Akan että kuninkaan ja kuningattaren aivoille.

Helin puukulttuuri

Hel oli Uudenmaan keskipiste, jossa sijaitsi seitsemän vuotta ja seitsemän puutempelä. Puukulttuuri on ollut tärkeä: Suomessa ei ole ollut kivipatsaita, koska esikuvat on otettu aina puusta. Se kaikki on nyt hävinnyt, koska puu ei ole ikuinen vaan mätänee, ja niin siitä tulee *multaa*; se on puun kohtalo. Kivi puolestaan on ikuinen. Suomessa ei menneinä aikoina ole lohkaistu kiviä, eikä niihin edes kaiverrettu mitään, koska peruskalliota on aina kunnioitettu.

Saarenmaa

Vaanereitten lahdessa Uudenmaan rannikolla sijaitsi muinaisen Saarenmaan saaristo. Saarenmaan länsiosassa on ollut kaksi tärkeää saarta.

Vinö-Strömsö

Vinö-Strömsö oli se saari, jolla Ukon perhe aikaisemmin asui: **ö** tarkoittaa saarta ja **vin** spermaa. Väinämöisen mytologian mukaan sperma on siitettäessä “elämän vesi”

ja juotaessa “viisauden vesi”. Sana **vin** assosioituu spermaan juomisen kautta. Tästä juontuu sana *devine* [di: vain].

Vinön saari oli myös **Diö**; siihen liittyy tarina *tertusta*. Terttu, **klas**, on lukumäärältään kymmenen tai kaksitoista. Sepon ja Lemminkäisen välissä oli Ukon kymmenen poikaa, jotka muodostivat kymmenen juomarin tertun, kun maaherrat uhrasivat Helin seitsemän vuoren tempeleissä. Mutta **Diöön** kokoontuivat Ukko ja kaksitoista juomaria, eli **Vinön Diössä** terttu merkitsi kahtatoista juomaria, täyttä tusinaa.

Ukon perheellä oli oma järjestelmänsä, oma “ympyränsä”. Lemminkäinen tarvitsi paljon spermaa siittääkseen kaikki diisat. Sen tähden Ukon kaksitoista poikaa tekivät “ympyrän” ja joivat toisistaan. Näin Lemminkäinen saattoi yhtyä Joutseneen siittääkseen Piruet-perheen kaksitoista poikaa ja seitsemän tytärtä, ja diisoihin siittääkseen ruusset-suvun raabit, narrit, diisat ja sienaret. Raabit siittivät puolestaan talonpojat, talonpojat siittivät torpparit ja torpparit siittivät savupirttiläiset, mutta savupirttiläisillä ei ollut siittämisoikeutta. Kaikki vaanerit syntyivät oikeastaan Pukki Lemminkäisen spermasta, joten hän oli **Bock Van**.

Vinön saarella oli vuori nimeltä **Sjusolaberget**. Tällä vuorella tapaamisoikeuden saaneilla oli mahdollisuus puhua Ukon kanssa kahden kesken. **Sjusolabergetillä** seisoi yksi kultainen pukkিপാട. **Vinössä** oli myös **Ramsviken**, **Ra:n** lahti, jonne tultiin veneillä kuulemaan Seppo Ilmarista, joka seisoi vuoren huipulla ja antoi informaatiota.

Växär

Toinen tärkeistä saarista oli /vek chä:r/, **Växär**. Kuljettaessa Raasepurista alas jokea pitkin tullaan saaristoon. Tämän saaristoväylän oikealla puolella on **Växär**. Väylän vastakkaisella puolella on **Vinö-Strömsö**. **Växär** ja **Strömsö** löytyvät vielä nykyäänkin kartoista. Väylä on mennyt ulos Raasepurista **Växärin** ja **Vinön** välistä. Tämä salmi johtaa **Barösundiin**. **Bar** [ba:r] tarkoittaa paljasta, alasti olevaa: **bar-huvud**, **bar-hand**, **bar-fota** ja **bar-a-kroppen**. Jos i on miehen kyy, mikä on sitten *baar-i*? Se on tietysti mies ilman housuja.

Myös Seppo tarvitsi **Ra:na** spermaa maaherrojen kasteseremoniaa varten, ja tätä tarkoitusta varten oli oma järjestelmänsä. **Växär** oli Seppo Ilmarisen saari. Kynttilässä eli *kynttylässä* on sydän, **vek**, ja **skär** tarkoittaa jakamista, englanniksi *divide*. Valitut miehet saivat uhria /vek chä:rin/ saarella spermaansa Seppo Ilmariselle tarjoamalla hänelle sydämensä, joka on osa miehen *tuurin* vasaraa. **Växär** on vielä nykyäänkin olemassa samannimisenä kuin tuhansia vuosia sitten. Myös **Växärin kuus-i-puut** ovat vielä olemassa.

Tunakullen

Kymmenisen kilometriä Raasepurin jokea pitkin sisämaahan sijaitsee paikka nimeltä **Tuna**. Uudenmaalla oli muinoin kaksi kaupunkia, **Hel stan** ja **Tuna stan**. Länsi-Uudenmaan **Tunassa** sijaitsee **Tunakullen** kukkula. Siellä on kasvanut Piruet-perheen saarnipuu, *vårdträdet Yggdrasil*. Majjalla oli *Yggdrasilin* helmet, eli valitut naiset saivat uhria mahlaansa Maija Ilmattarelle **Tunakullenissa**.

Raasepurin linna

Sepon ja Maijan työpaikka oli mantereella Tunassa. Tuna-järven keskellä oli saari nimeltä **Kasö**. **Kas** tarkoittaa roihua, **ö** saarta ja **berg** vuorta. Näistä sanoista tulevat nimet **Kasö** ja **Kasberget**. **Tunan** Roihusaaren vuorelle oli rakennettu linna nimeltä **Raseborg**. Raasepuri oli niinkuin muutkin *purit* – ne rakennettiin aina saarille. [ra: se: borj] – **ra** tarkoittaa kuningasta, /se/ Sepon äännettä ja myös kuun sirppiä, ja **borg** eli *pur*i linnaa. Sanassa *pur*i on kaksi osaa, /po/ on puu, ja /ri/ tarkoittaa toistamista sekä myös riihtä. Puri oli paikka, jossa puut, varsinkin tammipuut, syntyivät yhä uudestaan. Puri on alunperin merkinnyt siirtämisjärjestelmän keskusta eikä sotavarustusta.

Ra:n ce:stä eli Raasepurista lähtivät raabit suorittamaan siittäjän tehtävänsä. Vaikka Seppo ei itse siittänytään lapsia, hänellä oli merkittävä osa siirtämisjärjestelmässä, koska hän kasto i uudet maaherrat Raasepurin linnassa. Raasepurin edustalla pidettiin yhtä kultaista pukin patsasta. Raasepurin linna oli hevosenkengän muotoinen, siihen kuului valtava /ra: bel i:n/ torni, jonka vieressä oli juhlasali. **Rabelin** torni oli myös fallossymboli. Torniin johti kaksi sisäänkäyntiä: Miehet tulivat sisään yhdestä ovesta esittäytymään **Ra:lle** ja poistuivat toisesta ovesta. **Ra** istui tornissa ja hänen tehtävään oli tarkastaa miesten kelpoisuus kunnan siittäjiksi. Tästä tulee sana *raati*.

Rabelin torni oli myös kellotorni, jonka tornitasanteen ylle oli asetettu sipulin [si: pol i:n] muotoinen kello. Kun Seppo Ilmarinen seisoi tornin keskellä, hänen äänensä kaikui kellon kautta alas järven pintaan ja edelleen Raasepurin linnan ympäristöön. Näin kaikki järven ympärillä kuulivat, mitä Seppo sanoi.

Raasepuri oli Seppo Ilmarisen ja Maija Ilmattaren kotilinna, tarinoiden *Ruusujen linna* ja *Hopealinna*. Hopeaa, **silver** [sil vär], säilytettiin Raasepurissa.

Kyytivelvollisuus

Historian kuluessa moni asia on muuttunut. [so:] on suu ja [ta:] on ottaa, näistä äänneistä syntyy yhdistelmä *su-ta*, ja kun u:sta tuli o, muodostui sana *sota*. Sotaan liittyy

monia käsitteitä: ruut-kielessä on sanat **infanteri**, **kavalleri** ja **artilleri**, jotka alunperin ovat tarkoittaneet muuta kuin tappamista.

Infant tarkoittaa lasta. **Infanterin** symbolina on vieläkin kypärä, jousi, kieli, nuoli ja nuoliviini – nämä ovat kaikki siittäjän symboleja. **Si-karlit** ovat muodostaneet **infanterin** eli jalkaväen. **Infanteristit** olivat siittäjiä, he samastuivat Lemminkäiseen.

Kavalleri tarkoitti ratsuväkeä, joka vei spermaa ylemmille kasteille. **Kavaljer** on myöskin [ka: va:l e: ri:] ja **kavalleristin** symboli on aina ollut käyrä sapeli, hän “sai pelin”, kun taas jalkaväen symbolina oli suora miekka. **Kavalleristit** olivat [ra: te: so:]-väkeä, he ratsastivat hevosilla. Heihin liittyi myös sana **rakuuna** [ra: ku: na:]. **Kavalleristit** eivät siittäneet, mutta he veivät silti spermaa eteenpäin. Karnevaalien yhteydessä ihmiset tanssivat, ja tanssimisen perusteella valikoitiin henkilöt, jotka saivat kunnian uhrata spermaansa **kavalleristille**. **Kavalleristit** ratsastivat kappeliin, jossa he uhrasivat talonpojille.

Artilleri oli tykistö, jolla oli avustava osa kappeleissa, temppeleissä ja uhrilehdoissa. Tykistömiehet olivat valittuja mallimiehiä, jotka antoivat innoituksen uhrimiseen. He olivat **art**, **artist**, **artisteja**, jotka loivat [ta: i:], “ota i”, **detta**, eli taidetta.

Art merkitsee **taidetta**. Taidekoulussa aloitetaan aina alastoman ihmisen muotojen piirtämisestä. Alastomuus on siis **art**, **i** tarkoittaa miehen **kyttä** ja **le** hymyä. **Artilleristi** oli tykkimies, ja piti olla luonnon edellytykset päästä tykkimieheksi: hän sai kunnian uhrata jakkaralta Seppo Ilmarisen kruunuun.

Kavalleristi vei spermaa ylemmille kasteille; siksi oli [ky: ti:]-velvollisuus. Kyytivelvollisten velvollisuus oli viedä spermaa muunmuassa saareen nimeltä [ky: är ö:]. Kyrönsaarella oli jo muinoin linna, ja kyytivelvolliset veivät miehet **Kyrönlinaan** uhriin Seppo Ilmarisen aivoille.

Uhrit Kuninkaalle

Seppo Ilmarisen äänne on /cl/, ja Sepolla on “c”:n muotoinen tuurin vasara. Seppo on [se: po:] ja hänellä on **podium**: /po/ tarkoittaa **Odens pÅlea**, Uudenin paalua, /di/ juomista ja /um/ **ursprungets månea**, alkuperän kuuta, koska Seppo Ilmarinen on /ä:rs/ ja edustaa kuuta. **Podiumilla**, korokkeella, oli valtaistuintuoli “**en tron nordskärna stol**” eli **tron stol**. Valtaistuintuolista näemme, miten kuninkaalle uhritiin:

Jakkara [jak a: ra:], **taburet** [ta: bo: rett], seisoi aina valtaistuimen edessä, ja jakkaralta jaettiin **ra:ta**. Voitiin uhria myös toisella tavalla: mies polvistui sen miehen eteen, josta hän joi. Mutta kuningas ei voinut polvistua uhrihan miehen eteen juodakseen, joten miehen oli noustava jakkaralle tarjotakseen spermansa suoraan kuninkaalle.

Valtaistuintuoli oli Sepon korokkeella, **se-podium**. Uhrimaan saapuva nousi kaksi askelmaa, **först-a** ja **and-ra**, ylös korokkeelle ja astui kolmannella, **träd-je** – **träd** tarkoittaa puuta ja **je** antamista – valtaistuimen jakkaralle, siellä **puu** antoi uhrinsa **see-puu:lle**, Seppo Ilmarisen puulle. Kuningas sai uhrinsa, kun kyttivelvolliset olivat vie-neet **kyyt** Seppo Ilmarisen jakkaralle asti. Valtaistuinkoroke oli siis yksi uhripaikoista.

Valtaistuimen yläpuolella oli pyöreä katos. Katos, **baldakin** /baldaki:n/, verho, **draperi** [dra: pä:r i:], ja kaksi tupsua, **tofsar**, muodostivat suojan, **kuren** /ku:ren/, joka ympäröi Sepon korokkeen. Uhriakseen mies nousi korokkeelle ja astui jakkaralle “ve-räakseen käteen”, **dra-i-hand**. Silloin verho, **draperi**, laskettiin alas, ja se peitti korokkeen. Uhrimisen jälkeen vedettiin verhon tupsuista, verho nousi ylös ja mies astui jakkaralta kolme askelta alas. Valtaistuinkoroke oli siis intiimi paikka uhrimista var-ten.

Seppo Ilmarinen on **Ra**, **ra**:ta on spermassa ja sperman **ra** kulkeutuu linjaa pitkin Se-pon aivoihin. **Ra** on myöskin [ha: ra:], “minulla on **ra**”, ja se on rahan alkujuuri. Ny-kyään raha sinällään on arvokasta, mutta aikaisemmin rahan arvo on ollut “**ha ra**”. Myös naisen mahlassa on **ra**, äännejärjestelmän [är] – /ä/-äänne tarkoittaa naisen mahlaa ja /r/-äänne miehen spermaa.

“**Ra ha**” merkitsi arvoa, jonka mukaan jossain elämänsä vaiheessa oli saanut uhria spermaansa tykkimiehelle. Tykkimies sai puolestaan uhria Sepolle jakkaralta. Tällä tavalla voi siis tuntea olleensa valittu **rahaan**. “**Ra ha**” haarautui monta kertaa ennen-kuin se kulkeutui Sepon aivoihin.

Uhrin voima

Väinämöisen mytologia on kertonut sperman ja mahlan kunnioituksesta. “Kunnioi-tus” on saanut alkunsa **kuu**-assosiaatiosta. Miten Seppo ja Maija ovat käyttäneet ih-misten heille antamaa voimaa, ilmenee Kuunteluvuoren tarinassa. Kuuta edustava **Ra** seisoi Kuunteluvuoren juurella, ja vuoren päällä istui Ukko. Kuunteluvuori on ruut-kielellä **Lyss-nar-berget**, siellä narrit esittivät kysymyksiä Sepolle, joka kysyi edelleen Ukolta. Ukko **kelasi** ja vastasi Sepolle, sitten Seppo **kelasi** ja antoi vastauksen narreille. Sepon ja Ukon aivoissa oli “kruunut”, Sepolla kuusipuun kruunu ja Ukolla tammipuun kruunu.

Naisen hedelmällisyys on mahlassa. Naiset uhrasivat Akalle samalla tavoin kun mie-het uhrasivat Ukolle. Ihmiset saivat mahlasta ja spermasta voimaa niin kauan kun vanha siittämis- ja uhrijärjestelmä olivat entisellään.

Tuurin vasara

Jokaisella miehellä on *tuurin vasara*. Sana *vasara* assosioituu ruut-kielessä /va sa ra/, se on englanniksi “what Ra said”, suomeksi “mitä Ra sanoi”. Tuurin vasara siis puhuu.

Tuurin vasarassa on kolme osaa: vasaran *muna*, vasaran *kolvi* ja vasaran *pää*. Vasarassa on “munapuoli” kuten veitsessä, **knivens ägg**. Puukko on vanha Ukon symboli, *puukko*. Puukon terävä osa on munapuoli, **ägg**.

Kivekset ovat pusseissa, /pu: se:/, ja siinä on taas /se/ eli Seppo Ilmarisen äänne. Kiveksissä syntyy sperma, joka on ihmisten raaka-aine. Spermassa on jotain puhuvaa, ja siksi mies joi aikoinaan omaa spermaansa. Siirtyessään 7-vuotiaana miesten puolelle pojat opettelivat tekemään saunasolmun, [sa: o: na:]-solmun. Saunasolmu tehtiin seuraavasti: mentiin selälleen, nostettiin jalat niskan taakse ja kumarruttiin eteenpäin, jotta pystyttiin juomaan spermaa omasta kyystä. Se oli tietysti hyvin [egg o:] eli ego asia: /egg/ tarkoittaa munaa ja /ol/ Uudenia. Kun mies juo omaa spermaansa, se on hyvin egoistista.

Jokaisella miehellä on tuurin vasara, koska miehellä on muna, kolvi ja pää aivan kuin vasaralla. Pussien yläpuolella on kolvi. Kolvin juuri on siinä, mistä pussit eli kivekset alkavat. Pää on jaettu kolmeen osaan: siinä on *sydän, omena* ja *kolm-as sil-mä*, josta tulee sperma. Näistä kolmesta osasta muodostuu kypärä. Miehen kaikkein herkin kohta on heti kypärän alapuolella, se on tuurin vasaran *näkki*. Näkki soittaa viulua – näkki tarkoittaa siis musiikkia. Tuurin vasaran pää ja näkki muodostavat yhdessä *lumpeen, näck-rosen*, engl. *lotus*, joka symbolisoi herkkyyttä. Miehen näkkiä voidaan verrata naisen herkimpään kohtaan, klitorikseen.

Miehen kypärää suojaa hattu, joka on aasereitten kielellä **hatt**, mutta vaanereitten kielellä siihen täytyy lisätä /ol/-äänne. *Hattu* tai **hatt** suojaa näkkiä, miehen herkintä kohtaa. Hattu on ollut hyvin tärkeä, sillä jos poikalapselta jossain vaiheessa leikataan hattu pois, on herkin kohta aina alttiina hankaukselle, ja ajan myötä mieheltä häviää herkkyyys.

Ukko edusti Uudenia. Tuurin vasaran symbolissa oli sydämen muotoinen kuvio, jossa oli Ukon kuva. Sen alapuolella oli jousen kaaren muoto, kaksi sirppimäistä osaa: ne olivat Sammon sirpit. Jo muinoin oli olemassa sanat *usko, toivo* ja *rakkaus, tro, hopp* ja /chä:r/-lek. Usko muodosti pään, jolla oli renkaan muoto, toivo sydämen ja rakkaus ankkurin, jossa siis yhdistyi kaksi sirppiä fallossymboleina.

Helin kolme tornivuorta

Helin seitsemän saaren keskussaari oli Uudenin saari, jossa sijaitsi Kuunteluvuori. Kuunteluvuorella seisoi Ukko Väinämöisen torni nimeltä **Glanshem**. Kuunteluvuoren pohjoispuolella oli *Kuninkaansaari*, jolla sijaitsi *Kruunuvuori* ja Seppo Ilmarisen torni. Uudenin saaren eteläpuolella sijaitsi *Sammonluoto*, **Freiskär**. Sammonluodossa oli kolmas vuori ja vuorella Pukki Lemminkäisen torni. Sammonluodon vieressä sijaitsi saari nimeltä **Bocklandet**. Ne erotti toisistaan *Siemensalmi*, **Frösundet**. **Bocklandetin** saarelle tulivat ne diisat, jotka Lemminkäisen piti siittää. Tornistaan Lemminkäinen katseli Siemensalmen yli **Bocklandetiin** ja valitsi diisan, jonka haki veneellään ja siitti tornissaan. Myös Akalla oli Uudenin saarella oma torninsa. Torneja kiersi ympyrämuri, **ringmur**.

Linnantornit

Torni-nimen alkuperä on *tuurissa*, samaan tapaan kuin torstai on *Tuurin* päivä, “u”:sta tuli “o” ja syntyi sana “torni”. Oikeastaan jokaisella miehellä on oma torninsa, eli torni on myös fallossymboli. Torni oli erikoinen rakennus. Se rakennettiin aina niin, että alin kerros muodosti viisikulmaisen tilan, toinen kerros kuusikulmaisen, kolmas kerros seitsemänkulmaisen ja niin edelleen. Näin tornista tuli tukeva ja kestävä.

Torneja oli paitsi vuorilla myös linnoissa. Raasepurin linnassa oli aikoinaan kaksi tornia, Sepon *Kuninkaantorni* ja Maijan *Kuningattarentorni*. Vielä nykyäänkin voidaan nähdä, että Raasepurin linnan jäljellä oleva Kuninkaantorni rakennettiin aikoinaan tämän vanhan mallin mukaan. Myös Kyrönlinnan eli Savonlinnan torneissa on jäljellä samanlainen tornikerrosten jako. Tornin rakennusmenetelmä oli hyvin tärkeä, jotta tornista saatiin ikuisesti kestävä.

Tornit ja linnat olivat oikeastaan ainoat rakennukset, jotka oli rakennettu kivistä – pyöreästä kivistä.

Paratiisiajan estetiikka

Piruet-perhe oli muinoin planeetan ihmisten kunnioituksen kohteena. Sitä varten oli järjestelmä nimeltä **Jehova** [je: ho:v a] – /je/ tarkoittaa antamista, /ho:v/ hovia ja /a/ aasereita. Paratiisiaikana lahjoitettiin aasereitten hoville estetiikkaa.

Estetiikka tarkoittaa, että esine on ikuinen: esine on silloin niin kaunis, että kukaan ei halua tuhota sitä. Seppo ja Maija edustivat estetiikkaa, **estetiken**. Sanat **Ärs**, **Maija** ja **estetik** muodostavat sanonnan “**Ärs Majestet**”, Teidän Majesteettinne, joka oli Se-

pon ja Maijan arvonimi paratiisiaikana. Arvonimen ”**Ärs Majestet**“ lisäksi kuninkaasta ja kuningattaresta käytettiin arvonimeä ”**Ärs Höghet**”, Teidän Korkeutenne.

Vaanerit tekivät estetiikkaa kullasta. Paratiisiaikana Uudenia edusti viisi elementtiä: aurinko ja auringon säteet, salama ja salaman säteet, tuli ja tulen säteet, sperma ja sperman säteet, sekä kulta, joka heijasti auringon säteet. Kultaa oli maan pinnalla eikä sitä tarvinnut kaivaa maasta. Kulta oli parasta metallia muotoiltavaksi, ja siitä voitiin siis valmistaa kauneimpia esineitä eli estetiikkaa. Tällaisia lahjaesineitä valmistettiin myös erilaisista hioutuista kivistä.

Paratiisiajan ympyrämaiden jokainen sukupolvi syntyi Ukko Väinämöisen spermasta. Jokaisen ympyrämaan kukin sukupolvi valmisti paratiisiaikana yhden lahjan, joka uhrattiin Sepolle ja Maijalle. Maaherra tuli ympyrämaastaan Heliin ja toi mukanaan lahjaesineen. Jos maaherrat tulivat Heliin meriteitse esimerkiksi Räävelistä, **Reval**, joka sijaitsi *Vaanereitten lahden* vastakkaisella puolella, he saapuivat paikkaan nimeltä Katajanokka, **Skattnäsudden**. Katajanokalta estetiikka vietiin näytteille **Tuna**-järven **Kas**-vuorelle, Raasepurin linnaan, jonka Kuninkaantornin alla oli lahjahuone. Huoneen seiniä kiersivät hyllyt, **gredens**, jotka täytettiin yhden sukupolven lahjaesineillä.

Ukon kuoltua hänen aikanaan linnaan tuodut esineet vietiin säilöön varastohuoneeseen, **lagärrummet**, joka louhittiin graniittivuoreen nimeltä **Siboberget**; estetiikka vietiin siis lopulta Kyypelivuoren varastotilaan Lemminkäisen temppelin alle.

Lemminkäisen temppelin alla on ihmiskunnan suurin luomus, maanalainen ihme, **undervärk**.

Vuoren varastotila on muodoltaan laajeneva spiraali: **spol**, **strut**, **kål**, **spiral**. Spiraalin varrella on jokaista paratiisiajan sukupolven Ukkoa varten oma sali kamareineen. Kaikki varastohuoneet rakennettiin jo paratiisiaikana ja vuorattiin kullalla. Koko valtava rakennelma on vuorattu kullalla, jotta varastotila olisi vedenpitävä.

Akka, Gumman Ella

Itä-Uudenmaalla on kylä nimeltä *Akanpesä*, **Gumbo**. Akanpesällä sijaitsivat **Gumoberget**, **Gumbodalen**, **Gumbokullen** ja **Gumbostranden**, eli Akanpesänvuori, Akanpesänlaakso, Akanpesänkukkula ja Akanpesänranta.

Gumbostrand, Akanpesänranta sijaitsi siis Helin itäpuolella. Siellä kävivät lähinnä naiset, mutta vain maaherrat saivat mennä sisään Lemminkäisen temppiin. Muuten Akanpesä oli siis naisten paikka. Siellä oli kukkula, **kullen**, ja laakso täynnä sinisiä orvokkeja. Siksi kukkulaa sanottiin *Sinikukulaksi*, **Blåkulla**. Vielä nykyäänkin kerrotaan saduissa, että noidat lentävät luudilla Kyöpelivuorelle pannut mukanaan. Tämä

tarina on jäänyt jäljelle paratiisiajan Akanpesänkukulusta ja sinisistä orvokeista. Sادussa vuorta kutsutaan Kyypelivuoreksi, mutta *Kyypelivuori* on vuoren alkuperäinen nimi.

Akka oli, niinkuin nykyään sanotaan, **päsk**, pääsiäinen eli *pään*-sijainen – Akka oli Pärin sijainen. Pääsiäisenä naiset tulivat Akanpesälle *ubrimaan* Akalle. Akanpesällä olivat silloin paikalla Akka, hänen vanhin tyttärensä Maija ja kuusi nuorempaa tyttä-
tään. Akan tyttäret olivat *tareja*; /tä:r nal, /tä:r nor nal, /chä:r na:/, /chä:r nor nal.

Taret, heidän siskonsa Maija ja äitinsä Akka tulivat Akanpesänrantaan luutineen ja pannuineen. Luudilla he siivosivat Kyypelivuoren ja Akanpesänvuoren. Akanpesä oli muinoin hyvin arvostettu naisten paikka, sillä siellä diisat joivat kolmenkymmenen päivän ajan maaherrojen spermaa, ennenkuin heidät siitettiin. Akanpesän siistinä pi-
täminen oli tärkeää myös siksi, että Lemminkäisen temppelissä oli luonnon ilmas-
tointi. Kun tuuli osui Akanpesänlaaksoon, se kulkeutui suoraan Akan *surmakiven* alla
olevaan rotkoon ja vei ilman tunnelia myöten sisälle pyöreään huoneeseen. Pyöreä
huone toimi vesilukkona ja oli silloin tietysti täynnä vettä. Kun vesilukko tyhjennet-
tiin vedestä, raikas ilma pääsi sisään. Pyöreästä huoneesta johti ylös kupoliin kolme
käytävää. Temppelin kupoli oli Kyypelivuoren keskipisteen, Akan *polttopaikan* alla.

Akanpesällä naiset keräsivät puista silmuja, pieniä vihreitä lehtiä, ja keittivät niistä
teetä. Naisten mahlaa kutsuttiin aasereitten kielessä nimellä **sav**. Mahlaa oli siis viher-
kasvien lehdissä. Aasereitten kielessä on lehdelle kaksi eri nimeä, **löv** ja **blad**. Löv
tarkoittaa ohutta lehteä, jonka auringon säteet läpäisevät, ja samalla säteet läpäisevät
lehden mahlan. Ohut lehti oli näin yhteydessä aurinkoon, Uudeniin. **Blad** on paksu
lehti, jota auringon säteet eivät läpäise. ”**Tee löven**” tarkoittaa siis teen lehtiä, joista
keitetään teetä. Tulella kuumennettiin vesi, ja kun kiehuvaan veteen laitettiin lehtiä,
mahla liukeni lehdistä veteen. Tämän jälkeen mahlattomat lehdet voitiin heittää
pois.

Sav tarkoittaa mahlaa, ja **sav** on käännettynä **vas** eli *vaasi*. Vaasi on ollut runsaimmin
koristeltu esine; se koristeltiin mahlan kunniaksi. Tämän vuoksi Akalla oli **vaasi**.
Mahlaa voitiin juoda, ja mahla antoi paratiisiaikana ihmisten tarvitsemaa energiaa.
Ihmiset siis elivät paratiisiaikana mahlasta.

Akan kuolema

Väinämöisen aikana ihmiset eivät kuolleet: he kaatuivat.

Kun Akka vanhetessaan ei enää pystynyt kävelemään vaan ainoastaan seisomaan ke-
pin avulla, hänen päivänsä olivat luetut; hän kutsui läheisimpänsä paikalle. Näin
Akan sukupuun jäsenet tulivat Akanpesälle. Akka istui kivellä, ja sukupuun jäsenet

tulivat kiittämään Akkaa kaikesta siitä, minkä tämä oli heille välittänyt elämänsä aikana. Sitten kaksi suurikokoisinta ja vahvinta miestä muodosti käsillään kultatuolin ja kantoi Akan ylös vuorelle muiden seurattessa perässä yhdessä rivissä. Ylhäällä vuorella oli *suur-maa-kivi*, *ättestupasten*, Akanpesänvuoren ja Kyypelivuoren välissä. Kulkue pysähtyi tämän surmakiven juurelle. Kantajat kääntyivät niin, että Akka voi nähdä viimeisen kerran oman sukunsa seisovan edessään, ja kävelivät sitten takaperin ylös surmakivelle, jolle jättivät Akan keppeineen ja laskeutuivat alas muiden joukkoon. Kivellä oli puusta rakennettu puinen koristeltu lava ja portaat, joita pitkin Akka kannettiin ylös. Akka seisoivat kivellä ainoastaan keppi tukenaan. Jos hän ei pysynyt seisomaan, se oli suuri häpeä sukuun jäsenille.

Kun *Surmakiven* vieressä seisovan *Kellokiven* aurinkokello näytti kahtatoista, kaikki katsoivat Akkaa. Akka nosti keppinsä kohti aurinkoa, jolloin kaikki käänsivät katseensa aurinkoon, ja kaatui sitten takaperin surmakiveltä. Siltä varalta, että Akka ei heti kuollut, oli sukunuija, *ätteklubba*, eli surmanuija, jolla toinen kantajista voi antaa yhden nuijaniskun Akan päähän. Yleensä Akka kuoli jo matkalla alas valmisteltuaan oman kuolemansa ja kutsuttuaan sukuunsa jäsenetkin paikalle.

Akan kaaduttua kaksi vahvinta miestä nostivat hänen ruumiinsa paareille, *bår*, jossa oli kaksi seivästä ja välissä nahkapeitto. He kantoivat Akan Kyypelivuoren huipulle vuoren keskipisteeseen roviopaikalle, jossa oli valmiina *rovio*, *bålet*. Roviopaikalla oli neliskulmainen kivrakennelma. Sen ansiosta rovio oli vähän kalliotasoa ylempänä. Akka nostettiin roviolle, joka sytytettiin, ja näin kaikki ympärillä olleet näkivät Akan savun nousevan ilmaan. Kun rovio oli palanut, Akan tuhka kerättiin sonnin kivespussiin ja vietiin *Tunakulleniin*. Siellä kasvoi Piruet-perheen sukuu, saarni, *askträ*, jonka juurelle Akan tuhka laskettiin. *Tunakullen* on Snappertunassa vielä nykyäänkin, ja keskellä kukkulaa kasvoi perheen saarnipuu, joka on uusittu monta kertaa lukuisten sukupolvien aikana.

Tuli kuivatti Akan tuhkan, ja *fylgia*, nykyään sanotaan *sielu*, oli tuhkassa. Kun tuhka päätyi luontoon ja sekoittui kosteaan multa, *fylgia* kulkeutui tuhkasta saarnipuun juuren läpi puun runkoon, oksaan ja lehteen. Näin Akka päätyi saarnipuun lehteen mahlana. Osuessaan lehteen auringon säteet ”irrottivat” Akan lehdestä. Näin Uudenin voima irrotti *fylgian* lehden mahlasta, ja *sentrifugal*-voima, maan pyörimisestä syntyvä keskipakovoima, vei *fylgian* paratiisijan pohjoisnavan keskipisteeseen, *Valhallaan*, joka oli reikä Uudenin saaren kalliassa.

Kaikkien ihmisten poltettu tuhka vietiin Uudenmaahan ja haudattiin sukuun, tammen juurelle, jotta Uuden irrottaisi sielun lehdestä ja veisi sen *Valhallaan*. Tästä syystä Joutsenen symboli oli valkoinen lintu, jolla oli nokassaan vihreälehtinen oksa: ihmisten *fylgiat* lensivät kuin linnut *Valhallaan*. Joutsenen valkoisesta linnusta syntyi myöhemmin valkoisen enkelin hahmo, joka on aina nainen. Ollessaan juoksevassa muodossa vesi on maskuliininen. Kun vesi ja tuli yhtyvät, ja vedestä tulee höyryä tai

sumua, vesi on feminiininen. Irrotessaan lehdestä *fylgia* muuttuu naisen hahmoiseksi ja päätyy Valhallaan – val tarkoittaa vaaleja, hall hallia ja a aasereita. Valhallasta fylgiat kulkeutuivat *valkyrrioihin*, *valkyrior* /va:l ky: r ior/. Äänteet kertovat tässä naisista, jotka valitsivat itselleen kyyneen. *Mänskior*, *fylgior*, *valkyrior*; näin syntyivät ihmiset pakana-aikana Uudenin filosofian mukaan. Sperma jatkoi fylgian kiertoa “ympyrässä” paratiisi aikana.

Paratiisi aikana Ukko kaatui temppelissä varastotilan pohjalle. Kaaduttuaan hänet poltettiin ja tuhka vietiin Piruet-perheen saarnipuun juureen. Akka kaatui surmakiiveltä temppelin ulkopuolella siksi, että temppelissä ja varastotilan saleissa ja kamareissa ei yksikään Akka koskaan käynyt, siellä kävivät vain miehet, jotka myös varastoivat estetiikkaa.

Kaikki suomalaiset kaatuivat ennen vuotta 1050 samalla tavalla kuin paratiisi ajan Tuhkalla oli pakana-aikana suuri merkitys, sillä tuhkassa oli *fylgia*, jonka nykyään ajatellaan olevan sielu. Sielu, *själen*, on *bestulen* eli varastettu. Sana “sielu” ei ole äänneellisesti alkuperäinen, vaan alkuperäinen sana on *fylgia*. Kun tuhka haudataan, sitä ei saisi laittaa metalliurnaan, koska silloin *fylgia* ei pääse irtoamaan.

Akka. Nykyisiä hitaan kuoleman tuskia ei ollut silloin olemassa. Aikaisemmin jokainen ihminen, joka ei enää pystynyt kävelemään omin voimin, vaan ainoastaan seisomaan kepin varassa, pyysi lähimpänsä luokseen. Nämä saapuivat vanhuksen luo jättämään hyvästit ja kiittämään. Vanhan tradition mukaan tämä tapahtui kesällä, jolloin oltiin alasti, *bar*. Tällaisella seremonialla, tai sanotaan että sen ajan kunniakäsittelyn mukaan, ihmiset jättivät elämän menemällä surmakallioille tai surmakiville, joilta he kaatuivat alas.

Vielä nykyäänkin on jäljellä vanha sanonta “kaatua sodassa”. Mutta jos joku jää auton alle, hän kuolee. Kuolema oli Väinämöisen aikana siis jotain aivan muuta kuin nykyään, kun ihminen sai itse määrätä päivän, jolloin hän poistui kunniakkaasti muiden keskuudesta.

Astrologia

/as tro logi/, *as* tarkoittaa aasereita, *tro* uskoa, ja uskolla on aina kaksi puolta, kun taas ymmärtämisellä on vain yksi puoli. Aaserit uskoivat astrologiaan. He uskoivat eli heillä oli *tro*, että oli olemassa vain yksi aurinko. Vasta hyvin myöhään on syntynyt käsitys, että aurinkoja olisikin useita. Vähän samoin on puiden mahlan laita: nykyään sanotaan, että vain yhdessä puussa, koivussa, on mahlaa, kun aikaisemmin kaikissa lehtipuissa oli mahlaa.

Astrologian mukaan auringon säteet luovat kaiken vihreän: vihreät lehdet muuttuvat mullaksi, jossa siemen itää ja kasvaa edelleen. Näin aurinko on luonut maan. Raamatussa sanotaan, että Jumala loi maan, joten molemmissa tarkoitetaan ehkä samaa asiaa.

Astrologiassa seurattiin auringon lisäksi kuuta ja tähtiä. Uskottiin, että auringon lisäksi oli olemassa vain yksi kuu, mutta useita tähtiä. Sanottiin, että tähtiä on yhtä paljon kuin miehen pussissa spermaa. Auringon säteillä oli suuri merkitys. Kun auringon säteet osuvat kuuhun, kuu, joka on metallia, heijastaa säteet ihmisten silmiin. Kuun valo on peräisin auringon säteistä. Tämä on hyvin tärkeä asia kuun symboliikassa.

Siittäjän spermasta synnyttyään lapsi sai nimikkotähden siittäjänsä tähdistöstä. Tähdistöt kuuluvat tähtijärjestelmään eli linnunrataan. Tähdistöillä on nimet: Pieni karhu, Iso karhu eli Otava jne. Jokainen tähti kuuluu johonkin tähdistöön. Kukin siittäjä sai oman nimikkotähdistön, ja niin hänen ensimmäisestä lapsestaan tuli ensimmäinen tähti, toisesta toinen tähti jne. Tähtijärjestelmän ansiosta ihmiset voivat katsella tähtiä ja nähdä tähdistöissä veljensä ja siskonsa oikeassa järjestyksessä; jos joku heistä kuoli, taivaan tähdistä nähtiin kuitenkin hänen tähtensä muiden tähtien välissä. Tähtiönä voitiin mennä ulos katsomaan sukulaisten tai kunkin omaa tähteä, joka loisti Uudenin valossa. Tähtien avulla voitiin oikeastaan pitää huolta koko perheestä.

Tähdet koostuvat eri metalleista. Auringon säteet osuvat tähtiin, jotka heijastavat säteet maahan ihmisten silmiin. Tämän vuoksi ihmiset syntyvät eri tähtien alla, ja sillä on omat vaikutuksensa, joihin astrologit, sienaret, olivat perehtyneet.

Tähdet näkyvät vain yöllä, mutta paratiisiaikana Uudenmaalla oli aina valoisaa. On olemassa luonnonilmiö nimeltä *kristalli*, *kristall* – /all/ tarkoittaa kaikkia, *alla* [all a:]. Kristallista tulevat "Krist"-alkuiset nimet kuten Kristus ja Kristiina. Kristalleja löytyy maan sisältä. Kristalli näyttää lasilta, mutta sen sisällä on valon säteitä jakava **prisma**. Kristallin päähän voitiin tehdä erilaisia merkkejä, ja prisman ympärille laittaa pyöreä lasipallo. Lapsen syntyessä kristallipallo vietiin pimeään huoneeseen, jossa oli vain yksi *kynttylä*. Prisma jakoi kynttylän valon säteiksi. Säteet kristallipallon pinnalla olivat kuin koko universumin tähdet. Näin kristallipallosta nähtiin, missä tähdet sijaitsivat taivaalla.

2. Atlantiksen ajan myytit

TARINOITA ATLANTIKSESTA, JÄÄKAUDEN AJASTA,
JOLLOIN SYNTYIVÄT NYKYISET IHMISRODUT, ATLANTIKSEN
ARKTINEN JA ETELÄN TROOPPISET KULTTUURIT

Atlantiksen eli jääkauden myytit kertovat paratiisin ihmisiä kohtaavasta suuresta muutoksesta. Kun ihminen ei enää kunnioittanut luontoa, maailma muuttui. Muutokset heijastuivat myös äänteisiin ja kieleen – kulttuuri muuttui peruuttamattomasti.

Kuinka Paratiisi päättyi ja Atlantis syntyi

“i asernas borg skära dagen, ekens frös grund, hel, i jarlarnas karlarnas lag, månen nordskärnan oden pålen kvadraten, ras sol tor, ursprungets vaner – i – asernas borg ...”

/pa/ asernas päle, /ra/ asernas ra, /di/ i:s di, /es/ solens ek, /et/ tors ek, se oli Paradiiset eli Paratiisi. Paratiisiaika oli historian ajanjakso, **period** [pä:r i ord], jonka aikana Sampo ja Aino syntyivät ja tulivat **allfaderiksi** ja **allmoderiksi**. He siittivät maan ihmiset.

Sperma tuli pohjoisnavalta, ja maaherrat veivät sen Uudenmaan ulkopuolisiin ympyrämaihin. Kun maaherrat siittivät, syntyivät talonpojat, torpparit ja savupirttiläiset. Ihmiset uhrasivat spermaa Ukon ja mahlaa Akan aivoille, **hjärna**, ja sen he tekivät mielellään, **gärna**. Kaikki tiesivät, että savupirttiläisten isät olivat torppareita, torpparien isät talonpoikia, talonpoikien isät maaherroja ja maaherrojen isä Lemminkäinen. Lemminkäisestä tuli Ukko, **allfader**, jonka puoliso oli Akka, **allmoder**. Ihmiset kunnioittivat omaa isäänsä, koska tämä oli aina arvokkaammassa asemassa siittämisjärjestelmässä; sanottiin että “**jordet iför sina fäder**”.

“**A utväcklar ras**”, [ra: se:n] **rasen** eli [ro:t o] **rotu**. Ihmisrotua kehitettiin paratiisiaikana valittaessa aina kauneimmat ja terveimmät naiset äideiksi ja mallikkaimmat miehet isiksi. Sammolta ja Ainolta saadun määräyksen mukaan ihmiskuntaa jalostettiin koko paratiisiajan. Ihmisrotu oli jo lähes täydellinen, kunnes tapahtui jotakin, jonka vuoksi me ihmiset olemme vielä nykyäänkin epätäydellisiä.

Paratiisiaika päättyi, koska ihmiset eivät enää kunnioittaneet spermaa ja mahlaa. Uuden ei merkinnyt pelkästään auringon, salaman ja tulen säteitä vaan myös sperman säteitä. Spermaa ja mahlaa kunnioitettiin juomalla. Siksi poika täyttäessään seitsemän vuotta opetteli saunasolmun ja juomaan siinä päivittäin omaa spermaansa.

Spermalla on kaksi tietä miehen aivoihin. Yksi tie aivoihin kulkee selkärangan kautta. Toinen tie aivoihin kulkee **mahan** eli vatsan kautta: juomalla mies osoittaa sperman kunnioitusta. Paratiisiaikana ymmärrettiin, että elettiin kohtalon mukaan, joka on **öde** tai **karma**. Mutta luovuttuaan sperman ja mahlan juonnista ihmiset alkoivat määrätä itse omasta elämästään. Raamatussa kerrotaan samasta asiasta sanoen, että ihmiset käänsivät kasvonsa pois Jumalasta. Se oli Paratiisin loppu.

Paratiisissa vallitsi trooppinen ilmasto. Siellä oli palmuja, **palmer**, ja mammutteja, **el-fenben**. Mutta yhtäkkiä maailma “niksahti”, meni sijoiltaan. Silloin koko galaksijärjestelmän akseli käännähti, ja samalla maapallon akseli muuttui: vanha pohjoisnapa siirtyi paikaltaan ja syntyi uusi pohjoisnapa. Vanha pohjoisnapa oli nykyisen Helsingin paikalla. Akselin muutostapahtuma oli hirvuihin katastrofi, jonka seurauksena

planeetan pohjoinen osa peittyi jääkalottiin. Tämä maailmanmullistus oli ensimmäinen **ragnarök**, *aasereitten tuho*. Ihmiset osasivat jollakin tavalla ennakoida mullistuksen tulon. Paratiisi päättyi viisikymmentämiljoonaa kymmentuhatta ja kaksitoista vuotta sitten laskettuna vuodesta 1996.

Kun ihmiset aikaisemmin kuolivat kaatumalla, ruumis poltettiin ja tuhka haudattiin maahan sukuun juurelle. Ihmisen fylgia kulkeutui tuhkasta tammipuun juureen, runkoon, oksaan ja lehteen – ja päätyi näin lehteen mahlan muodossa. Auringon säteet irrottivat fylgian lehdestä ja sentrifugaalivoima vei fylgian Valhallaan, pohjoisnavan reikään. Näin tapahtui siis paratiisiaikana, kun pohjoisnapa oli täsmälleen planeetan huipulla. Maan pyörimisasennon muutoksen vuoksi pohjoisnavan paikka siirtyi ja uusi pohjoisnapa peittyi jäähän. Mutta sentrifugaalivoima on edelleen olemassa galaksijärjestelmässä.

Muutos loi jääkalotin Uudenmaan ympärille. Kalotilla oli paikka nimeltä /golf viin land/ tai **Vinlandsgolfen**, joka sijaitsi Helin ulkopuolella. Golf-virta on luonnonilmiö, joka sai alkunsa nykyisen Meksikon lahden peruskalliosta. Sieltä virtasi ulos maapallon, **klot**, sisuksen lämpö, joka pani liikkeelle lämpimän merivirran Meksikon lahdelta Atlantin valtameren yli Euroopan rannikolle. Siellä virtaus kulki ”siksakkia” Englannin kanaalin kautta Norjan rannikolle nykyisen Osloon edustalle, kääntyi etelään Tanskan salmien läpi Pohjois-Saksan rannikolle ja lopuksi ylös koilliseen *Vaasereitten lahteen*, Suomenlahteen, joka oli **Vinlandsgolfen**. Sieltä virtaus ei päässyt enää eteenpäin, vaan teki ”rusetin”, pyörteen, joka lämmitti lahtea ympäröivää aluetta ja piti sen kasvillisuuden elossa.

Jääkalotin aika oli nimeltään /allt land is/, *Atlantis*. Kaikki pohjoisen asukkaat kuolivat lukuunottamatta niitä, jotka elivät Atlantiksen alueella: lämmin merivirta antoi ihmisille mahdollisuuden säilyä hengissä Uudenmaalla – luonnonilmiön ansiosta jään ympäröimä maa säilyi vihreänä. Jää ympäröi Atlantista kilometrien korkuisena, mutta oheni eteläänpäin, kunnes hävisi Pyreneiden vuoriston eteläpuolella kokonaan. Saagassa tätä viisikymmentämiljoonaa vuotta kestänyttä jääkauden jaksoa kutsutaan nimellä ”**alltlandis period**”, ”kaiken maan jään aika”.

Ympyrämaiden kuningasjärjestelmät

Jääkauden alkaessa vaanerit Kiinassa, Intiassa, Afrikassa ja muualla etelässä jäivät eloon. Atlantiksen aikana Ukko unohtui näissä Uudenmaan ulkopuolisissa maissa, joissa puolestaan syntyi toinen järjestelmä, kuningasjärjestelmä. Kuningasjärjestelmissä ensimmäisestä pojasta tuli siittäjä, kun vanhassa Uudenmaan siittäjäjärjestelmässä siittäjä oli kahdestoista poika, Lemminkäinen. Tätä samaa kuningasjärjestelmän mallia noudattivat kaikki kymmenen trooppista sukua, **ätter**, jotka syntyivät

2. Atlantiksen ajan myytit

jääkauden aikana. Etelän kymmenestä kuningasjärjestelmästä syntyi siten kymmenen trooppista rotua. Jokaisessa kuningasjärjestelmässä uudistettiin myös kieltä, mutta aasereitten ja vaanereitten kielet säilyivät puhtaina Atlantiksessa.

Yksi rotu syntyi [pi: kingin] eli *piikingin*, toinen [nar ka:s so:lin] eli *narkassulin*, ja kolmas [so:l ta:nin] eli *sulttaanin* jälkeläisistä. Nämä kolme ovat maantieteellisesti suomalaisia lähimpänä eläneet trooppiset rodut.

Narkassulin ensimmäisestä pojasta tuli isän kuoltua kruununperijä. Toisesta, kolmannesta, neljännessä ja viidennestä pojasta tuli *maharadjoja* /ma ha ra di a/, joista jokainen sai oman ympyrämaan hoidettavakseen. Maharadjan pojat olivat *radjoja* /ra di a/, radjan pojat *kaareja* /ka:r/, ja kaarin pojat *gateja* /ga ti/. Narkassul asui **Hindistanissa** /hin di stan/, **Puskar-järven** [po: es kar] palatsissa: **stan** tarkoittaa keskustaa ja **hin** eli **hin-häle** *vanhaa Eerikkiä*.

Samaa siittämisperiaatetta noudatettiin myös piikingin järjestelmässä, jossa oli *mandariinit*, ja sulttaanin, jossa oli *emirit*. Piiking, narkassul ja sulttaani olivat oman kansansa kantaisia. Siksi piikingin jälkeläisen ulkomuoto on erilainen kuin narkassulin jälkeläisen muoto, ja sulttaanin jälkeläinen on taas erinäköinen muihin verrattuna.

Rotujen välisen eron voi nähdä parhaiten miehen *kyyn* eli siittimen päästä. Trooppisilla miehillä on *lansetin* [lans ätt] muotoinen kyyn pää, kun taas arktisilla eli Atlantiksesta syntyneillä miehillä on tatin muotoinen kyyn pää.

Arktisen rodun kehittyminen

Atlantis kehitti Uudenmaan asukkaista arktisia ihmisiä: he saivat siniset silmät ja vaalean ihon. Atlantiksen aikana kehittyivät myös arktiset eläimet, kotieläimet, **husdjurenä**. Ensimmäinen asunto oli savupirtti, **ask** tai **pörte**, jonka katossa oli reikä, räppänä, sen alla tulisija, **härd**. Atlantiksen aikaan kuuluvat [hå]-äänteellä alkavat asiat: **härd**, **hus**, **husbonde**, **hem**, **hund**, **häst** ja **höna**. Tarinoissa kerrottiin karjasta, **alla fer**, siitä tuli sana **alfer**, ja **fähuset** tarkoitti navettaa. Oli tarinoita hyvästä haltijasta, **fen**, **den goda fen**, jotka kertoivat siis oikeastaan eläimistä. Kaikki vanhat tarinat liittyivät äänteisiin.

Uudenmaa sai Atlantiksen aikana arktiset puut, kasvit ja eläimet. Eläimistä tärkeimpiä olivat sorkkaeläimet, sillä ne antoivat maitoa ja lihaa sekä söivät tähteiksi jääneen ruoan Uudenmaan eristetyissä oloissa. Mutta varsinainen luonnon lahja oli kuusi, **granträdet**. Kuusi kasvaa auringonsäteiden voimalla ja kuolee 100-150 vuoden ikäisenä jättäen jälkeensä maata. Trooppiset puut eivät kuole vaan ne karsivat, ja siksi trooppisissa maissa on edelleenkin enemmän hiekkaa kuin maata. Maan multa on syntynyt pudonneista puiden lehdistä, sekä niistä puista, jotka ovat kuolleet maapal-

lon olemassaolon aikana. Jääkauden päätyttyä, vain kymmenentuhannen vuoden aikana, Uudenmaalla on syntynyt maaton kerros, joka voi olla paikoin metrien paksuinen. Trooppisilla alueilla sitä vastoin, esimerkiksi Goassa, Intiassa, hiekkaa on 80% ja maata 20%. Trooppisten seutujen multa on syntynyt lehdistä maapallon koko olemassaolon aikana.

Atlantisaikana tuli oli elämälle kaikkein tärkein: jääkauden aikana ei olisi ollut mahdollista elää ilman tulta. Tuli oli talvikuukausien aurinko 24 tuntia vuorokaudessa, kunnes päivät vähän pitenivät kesäkuukausien ajaksi. Maaliskuussa ensimmäiset auringonsäteet valaisivat pitkän pimeän jakson jälkeen ja keskikesä oli kaikkein valoisinta aikaa, josta päivät taas alkoivat lyhentyä.

Siirtämisjärjestelmällä oli hyvin tärkeä merkitys ilmaston vuoksi. Koska oli kylmää, lasten oli synnyttävä oikeaan aikaan samalla tavalla kuin eläinten poikasten, tai he eivät olisi pystyneet elämään. Atlantisajan siirtämisjärjestelmä oli Uudenmaalla periaatteessa sama kuin paratiisiaikana koko maailmassa. Mutta Atlantiksen uusi vuoden kierto määritteli uudet päivämäärät. Siirtämisjärjestelmän mukaan kaikki lapset syntyivät suunnilleen samaan aikaan maaliskuussa – tämä oli hyvin tärkeää sen tähden, että talvella ei ollut aurinkoa. Jos lapsi syntyi savupirtissä joulukuussa, ulkona saattoi olla 30 astetta pakkasta ja täysin pimeätä. Oli epätodennäköistä, että lapsi olisi pystynyt jäämään eloon niissä oloissa, jos siirtämisjärjestelmä ei olisi noudattanut luonnon kiertokulkua.

Almanakassa on nimi vuoden jokaiselle päivälle. Atlantiksen aikana siirtämisjärjestelmän kierto muodostui seuraavanlaiseksi:

Joulun aika alkoi *Lucian* päivästä 13.12. ja kesti *nuutinpäivään*, 13.1. asti. *Festival* oli 24.12, joka oli meidän ilmastossamme vuoden kaikkein pimein päivä. Auringon syntymäpäivä oli aamulla 25.12., koska silloin päivät alkoivat pidentyä. Päivät pitenevät aina juhannukseen 24.6. asti, jonka jälkeen ne lyhenivät. Tapanin päivän testit olivat kaksi päivää festivaalin jälkeen 26.12. Maailman synnystä kerrottiin 31.12, uuden vuoden aattona. Solmupäivä, **Knut**, oli 13.1. Kuherruskuukausi alkoi helluntaina 24.5. Juhannus, keskikesän hedelmöittämisspäivä tai siirtämisspäivä, oli vuoden tärkeimpiä päiviä. Vanha naisten sananlasku sanoi, että jos ei juhannuksena saa, ei saa koko vuoden aikana. Juhannus oli kuudentena kuukautena, se on **sex** eli *kuusi*, ja almanakan mukaan 6.6. on *Gustafsdagen* [go:d sta:v da:gen], Kustaan päivä, joka myös kuuluu **numerologiaan**. Tämä oli vuoden kierto Väinämöisen mytologian mukaan atlantisajan siirtämisjärjestelmässä.

Savupirteissä asui 12 miestä ja 12 naista, eli savupirteissä voi syntyä kuusi lasta vuodessa, jos naiset olivat sopivassa iässä, koska naiset saattoivat saada lapsen joka toinen vuosi. Savupirtti oli ruut-kielellä **ask**. Ruotsissa savupirtti oli nimeltään **rökpörte**, ja savupirtin asukkaita kutsuttiin siellä nimellä **rökpörteinnevånare**. Savupirttiläisten

lapset syntyivät suunnilleen samaan aikaan kolmannen kuun viimeisellä viikolla. Tämä oli naisten kannalta varsin kätevää: oli helppoa hoivata ja ruokkia lapset ja jakaa näitä tehtäviä, jos joku oli estynyt. Naisten elämä olikin pakana-aikana vapaampaa kuin nykyään. Nykyäänhän vain yksi nainen ja mies asuvat yhdessä, ja pariskunnan on huolehdittava aina itse kaikesta.

Kerrotaan, että savupirteissä oli reikiä seinällä. Reiässä oli **plugi** eli puinen tulppa, joka voitiin irrottaa seinästä. Niinä tunteina, kun aurinko paistoi savupirtin seinään, säteet tulivat sisälle savupirttiin ja loivat valoympyrän, jossa naiset istuivat imettämässä lapsiaan kevään kuukaudet, kunnes lapsi sitten pääsi ulos. Kesän aurinko ja ilma voimistivat lasta niin, että hän kesti tulevan kylmän ja pimeän talven.

Atlantisajan Ukko ja Akka

Atlantisaikana Uudenmaassa oli jonkin verran erilainen siittämisjärjestelmä kuin paratiisiaikana. Uudenmaalla asuivat edelleen Ukko ja Akka, mutta nyt heidän nimensä olivat **Rafael** ja **Sara**. Raafaelin ja Saaran suku ei voinut kasvaa kovin suureksi Atlantiksen pienellä alueella, vaan jälkeläisten lukumäärää piti rajoittaa. Silloin siittäjä ei ollutkaan kahdestoista vaan seitsemäs poika. Atlantisajan Lemminkäisellä oli siis seitsemän tytärtä ja poikaa. Ensimmäisestä pojasta tuli edelleen kuningas ja ensimmäisestä tytröstä kuningatar, mutta seitsemännestä pojasta tuli tässä järjestelmässä siittäjä.

Atlantiksen aikana Uudenmaasta tuli alue, jolla oli elämää viidenkymmenen miljoonan vuoden ajan ilman mitään yhteyksiä muihin kymmeneen sukuun. Niin syntyi yhdentoista kantaisän maailma.

Almanakka, kalenteri ja viikonpäivät

Akka oli maan korkea-arvoisin nainen; hän teki [all män akan]. Almanakka on sidottu vuoden päivien kiertokulkuun ja siinä on nimi vuoden jokaiselle päivälle. Lapset kastettiin almanakan mukaan nimipäivänä.

Kalenteri liittyy kuun kiertoon ja siinä kerrotaan, kuinka monta päivää jotakin on ennen tai jälkeen kuun. Kuukausista ensimmäinen on tammikuu, **ek-månaden**, ekk-month, ja **ek** tarkoittaa myös numero yhtä. Toinen on [hel mi: ko:], helmikuukausi, **pär-lmånaden**. Helmi on sama kuin [pä:r la:]. **Pär** oli siis *Väinämöisen* nimi, hänhän oli kaiken pää. Maaliskuussa oli **vär-jungfrudagen**, ja suunnilleen silloin lapset syntyivät.

Ennen vuotta 1050 viikonpäivien nimet olivat *diisanpäivä*, *uudeninpäivä*, *tuurinpäivä*, *freinpäivä*, *saunapäivä*, *auringonpäivä* ja *kuunpäivä* eli **disasdag**, **odensdag**, **tors-**

dag, freisdag, badstudag, solensdag ja månensdag. Badstudag oli myös lödgdagen, josta tuli myöhemmin lördagen.

3. Atlantiksen jälkeen syntyneitä tarinoita

TARINOITA AJASTA, JOLLOIN ARKTINEN JA TROOPPINEN KULTTUURI KOHTASIVAT

Atlantis päättyi toiseen aasereitten tuhoon, kun jääkauden päättyessä jäät vyöryivät Uudenmaan yli. Piruet-perhe selviytyi kuitenkin hengissä tästä toisesta katastrofista. Arktiset ihmiset vapautuivat jäävuorten aiheuttamasta eristyksestä ja ryhtyivät asuttamaan pohjoisia maita, ja lopulta arktiset ja trooppiset kulttuurit kohtasivat. Pohjossa oli säilytetty vanhaa tietoa ja filosofiaa, jota lähdettiin nyt viemään muualle maailmaan.

Atlantisaika päättyi toiseen maailmantuhoon

“i asernas borg, se dagen, ekens frös grund, hel, i jarlarnas karlarnas lag, månen nordskärnan oden pålen kvadraten, ras sol tor, ursprungets vaner – i – asernas borg ...”

Nyt on vuosi 1996. Viisikymmentämiljoonaa kymmentuhatta ja kaksitoista vuotta sitten päättyi ajanjakso nimeltä *Paratiisi, Paradiset* [pa: ra: di:s ett]. Tarina kertoo, että paratiisiaika oli vieläkin pitempi ajanjakso, pitkä tarina, joka kertoo spermasta. Paratiisiaika oli varsinainen alkuajanjakso. Sitä seurasi Atlantiksen aika, *Alltlandis /allt land i:s/*, jonka jälkeen tulivat ajanjaksot nimeltä *Årike, Ängrike ja Örike*.

Atlantiksen aika kesti viisikymmentä miljoonaa vuotta. Sinä aikana Uudenmaan asukkaista oli tullut ihmisryhmä, josta muu maailma ei tiennyt mitään. Atlantiksen aika päättyi 10 012 vuotta sitten. Atlantiksen, jääkauden ajan, päätti toinen *ragnarök*.

Toinen *ragnarök* alkoi, kun Uuden, aurinko, alkoi lämmittää. Golf-virta oli jakaantunut kahtia; virran lämpö söi jäätä Norjan rannikolta ja Itämereltä sekä Pohjoiselta Jäämereltä. Kun Jäämeri ja rannikko vapautuivat jäästä, syntyi pohjoisessa ja etelässä suuria railoja – jää alkoi liikkua. Valtava jäämassa irrotti ja muokkasi kiviä pyöreiksi. Jää vieritti kivet Suomenlahden yli Eestiin, joka on yhä englanniksi *Estonia* – siellä on jäljellä miljoonia pyöreitä kiviä, jotka päättyivät sinne täsmälleen kymmentuhatta ja kaksitoista vuotta sitten.

Mutta ennenkuin jää lähti liikkeelle, Itämeri oli alkanut sulaa. Siitä Uudenmaan aaserit aavistivat mitä tulisi tapahtumaan. Siksi Rafael ja Sara päätettiin lähettää veneellä turvaan: he purjehtivat seitsemän poikansa ja tyttärensä sekä näiden sydänystävien kanssa Uudenmaalta. He ottivat mukaansa kaikki [hä:]-äännettä edustavat asiat eli arktisen kulttuurin saavutukset: kotieläimet ja kasvit. Näin he pääsivät turvaan jäävyöryltä saarelle nimeltä *Bock-land, Gold-land, Goat-land, Got-land*. Se oli Gotlannin saari.

Gotlannin saarella oli kalkkikivivuori ja vuorella *Lumme*-nimisiä luolia – *näckros-grottorna*, jonne Rafael ja Sara asettuivat suojaan. Sitten alkoi jäävyöry, joka kesti kolme kuukautta. Jää vyöryi mantereelta Uudenmaan yli, ja jään mukanaan tuomat kivet hioivat nykyiset Suomen ja Ruotsin saariston kalliit sileiksi. Mutta Gotlanti sijaitsi keskellä Itämeren, ja jäät liukuivat saaren yli veden ansiosta aiheuttamatta suurempia tuhoja: Rafaelin ja Saran väki säilyi hengissä Gotlannin kalkkikiviluolissa. Näin Atlantiksen aikana kehittynyt arktinen rotu jatkoi elämäänsä. Arktiset ihmiset elivät Gotlannissa tuhat vuotta valmistautuen sen jälkeen muuttamaan takaisin Uudenmaalle.

Åriket, Ängriket ja Öriket

Taru kertoo kolmesta Atlantiksen jälkeisestä aikakaudesta; ne olivat **Åriket**, **Ängriket** ja **Öriket**. [å:], [ä:] ja [ö] ovat äännejärjestelmän kolme viimeistä äännettä.

Kerrotaan, että näistä ensimmäinen oli **Öriket**, kalastuskulttuurin aika. Kun maa muuttui jälleen vihreäksi, alkoi **Ängriket**, maanviljelyskulttuurin aika. Kun joet alkoivat virrata muodostui **Åriket**, jolloin asutettiin esimerkiksi **Åland** ja **Åbo**. Tämän tarinan mukaan Ahvenanmaalla ja Turussa puhuttiin aikaisemmin suomea, koska **Åriket** oli Uudenmaan ulkopuolella.

Ukon perhe muutti **Bocklandetista** takaisin Uudenmaalle yhdeksäntuhatta ja kaksitoista vuotta sitten. Ukko, Akka, Lemminkäinen, Joutsen, Seppo ja Maija muuttivat **Vinön** saarelle, kun Raasepurin kuninkaanlinna oli rakennettu uudelleen **Tuna-järven** Roihusaarelle, **Kasölle**. Raasepuri oli Piruet-perheen talviasunto.

Jääkauden jälkeen Uudenmaan ympärille muodostui erilaisia läänejä. Keskellä oli Uudenmaa, jonka ympärillä oli kuusi ympyrämaata: Turunmaa /to:r o:n ma:/: **hemlandet**, **hemmenma**, se on Hämenmaa; sitten olivat Kymenmaa, Eestinmaa, Liivinmaa ja Latvianmaa. Oli myös **Frei**; *siemen, poika, pojanmaa*, Pohjanmaa ja **Turneå**, Tornio ja Tornionjoki, joka virtasi alas etelään Pohjanlahdelle, jossa oli **Öriket**, **Öri-kets botten**, **Österbotten**. **Sjundeå** oli aasereitten pyhä joki. Sen nimi tuli luvusta seitsemän: seitsemän tähteä Otavassa, seitsemän piikkiä atraimessa ja seitsemän kukkaa tyynyn alla. Vaanereitten pyhä joki oli *Aurajoki*.

Kymenmaalla oli saarella puri nimeltä Viipuri, mutta vanhan Kymenmaan keskkipiste ei ole Viipuri. Kyrönlinnasta pohjoiseen sijaitsi Kaarljaarlepuri [ka:rl ja:rl e: po:ri:]. Kaarljaarlepuria kutsutaan nykyisin Kajaanin linnaksi, ja myös se on saarella. Kajaanin linnan raunioissa voi yhä havaita kuninkaan ja kuningattaren tornien paikat, mutta vanha Kaarljaarlepuri ei ollut tarkoitettu kuninkaalliseksi linnaksi vaan siirtämiskeskukseksi. Vielä nykyäänkin linnan pihalla voi nähdä kaksi ikkunaa pihan vastakkaisilla puolilla. Miehet ja naiset tulivat puriin eri puolilta, naiset naisten portista ja miehet miesten portista. Ikkunoista miehet ja naiset voivat katsella toisiaan. Ikkunat ovat linnan pihalle johtavien portaiden vieressä, joita pitkin tultiin alas pihalle, jossa oli siirtämipaikka.

Ukko Väinämöinen

Ukon Piruet-perhe muutti Uudenmaalle ja jatkoi aasereitten sukua. Aasereista syntyivät valkoiset vaanerit, jotka asuttivat sisämaan. Ukko asui perheensä kanssa Uudenmaan "Saarenmaan" **Vinö:ssä**. Siitä tulee nimitys **Vin-land**, **Fin-land**, Finland.

3. Atlantiksen jälkeen syntyneitä tarinoita

Ukko asui Vinössä, mutta suoritti edustustehtävänsä Uudenin saaren *Uudenin linnassa*, jota kutsuttiin *Odensborgiksi*. Vinössä syntyi neitsyt, mö: “På Vinö födde Bocken en mö, som gjorde Vinömöinen”

Tämä Vinön neito, mö, teki tarinoissa [vi:n ö mö i sen], Väinämöisen. Ukolla oli seitsemän tytärtä, jotka olivat *tareja* ja loivat *tarinoita*. Näin syntyivät vaanereitten tarinat Väinämöisestä ja Ilmarisesta, joka takoi *Sammon*. Naiset loivat sisämaan suurten metsien vaanereille tarinoita, joita miehet, narrit, kertoivat rasteissa, jotta vaanereista tulisi kunnon ihmisiä. Näitä tarinoita narrit esittivät eläinten hahmoissa rasteissa: kaikki informaatio välitettiin vielä tähän aikaan teatterin keinoin. Uudemaan aasereiden ja sisämaan vaanereiden myytit ja hahmot olivat samat vaikka erinimiset.

Ukko tarkoittaa suomalaisena nimenä kaikkien ihmisten isää. Ukko Väinämöinen saattoi sanoa, että maaherrat olivat hänen poikiaan. Maaherra voi sanoa, että talonpojat olivat hänen poikiaan. Talonpojat voivat sanoa, että torpparit olivat heidän poikiaan ja torpparit voivat sanoa, että savupirttiläiset olivat heidän poikiaan. Tällainen oli vanha siirtämisjärjestelmä Suomessa.

Pakana-ajan uhrijärjestelmä sisälsi ajatuksen, jonka tarkoituksena oli jalostaa luonnon kauneutta. Vanhat vielä jäljellä olevat uhripaikat ja rakennukset, kuten esimerkiksi Hellaksen temppelien julkisivut, ovat hyvin kauniita paikkoja. Temppelin keskellä korinttilainen keskuspylväs kannatteli kupolia. Sen ympärillä oli kymmenen doorilaista ja kaksi joonialaista pylvästä. Näin temppelin arkkitehtuurissa voidaan nähdä isä Ukko kahdentoista juomarin kanssa. Koska temppeleissä suoritettiin seremonioita, voimme ymmärtää, että kauneudella on ollut niissä oma merkityksensä.

Väinämöisen kuolema

Jääkauden aikana ja sen jälkeen Lemminkäisen temppelin varastotilaa ei enää voitu käyttää surmakivenä, vaan oli muita paikkoja, esimerkiksi Kuunteluvuoren ns. **Platfarm**, joista Ukko voi kaatua alas. Mutta Akalla oli kuitenkin vain yksi surmakivi Akanpesällä.

Kun Ukko, vanha siittäjä, oli kaatunut ja hänen ruumiinsa oli poltettu roviolla, kaikki sukuun jäsenet tulivat polttopaikalle. Polttopaikalla koottiin palamattomat luut, niiden viereen asetettiin suora miekka, siirtämisen symboli, ja kukin Ukon lapsista toi paikalle kiven. Näin muodostuivat ns. *kummelit*, joita löytyy eri puolelta Suomea. Oli myös suuria laaksoja, jonne tuotiin kiviä Lemminkäisen kunniaksi. Myöhemmin moniin näihin paikkoihin on kasvanut metsää. Kun museovirasto on kaivanut auki kummeleita, se on saattanut tulkita ne sotilaiden, siis tappajien hautapaikoiksi. Asiahän oli kuitenkin päinvastoin: vainaja oli siittäjä, joka oli kunnioittaen

poltettu ja jonka tuhka oli viety saarnipuun alle. Hänen siittämissymbolinsa, miekansa, on hänen luupalojensa kanssa jäänyt jäljelle aikamme tutkijoille.

Pohjoismaiden kuningasjärjestelmät

Gotlannista lähtöön liittyy tarina **Svenistä** ja **Danista**. He olivat Ukon poikia, kaksi veljestä yli kahdestatoista pojasta. He muuttivat Öölantint, **Öland**. 9012 vuotta sitten Sven ja Dan jatkoivat matkaa Öölannin saarelta eteenpäin.

Danin maa sai nimekseen **Danmark**, johon liittyy sanonta ”miehen merkki”, the mark of the man. Dan otti mukaansa elämänpyörän, **livshjulet**, ja siitä johtuu nimi **Jylland**; hänen jälkeläisistään syntyi suku nimeltä **Polätt**. **Sven** muutti väkensä, **kadrar**, kanssa **Uppsalaan** ja perusti **Sveariketin**, josta syntyivät **Ynglingaätten** ja **Lingaätten**.

Kun Danin miehet loivat **Danmarkin** ja Svenin miehet **Sveariketin**, heillä oli mukanaan neljä voimaa: **Oden**, **Tor**, **Frei** ja **Freia**. Sven ja Dan perustivat kaksi kuninkaan perustuvaa siittämissjärjestelmää: Sven perusti Ruotsiin **Sveariketin** kuningasjärjestelmän, jossa kantaisä oli kuningas ja kantaäiti kuningatar. Svenin järjestelmässä Upsalan kuningas oli siittäjä, jonka ensimmäinen poika, kruununprinssi, peri kruunun kuninkaan kuoltua. Muista pojista tuli herttuaita ympäröimäihin: Itä-Götanmaalle, Länsi-Götanmaalle, Norrmanlandiin, Södermanlandiin jne. Herttuat siittivät oman alueensa talonpoikaissäädyn eli jaarlien naiset, jotka sitten synnyttivät talonpoikia ja tyttäriä. Jaarlien miehet siittivät torpparinnaiset, ja torpparimiehet siittivät savupirttiläinnaiset. Näin sekä arktisten että trooppisten rotujen kuningasjärjestelmissä toteutui periaate, jonka mukaan kuningas oli **allfader**.

Danin spermasta kehittyivät Keski-Euroopan arktiset ihmiset, joilla on vaalea iho ja siniset silmät. Svenin spermasta syntyivät norjalaiset sekä saaristolaiset, jotka lähtivät Norjan ulkopuolisille saarille ja asuttivat myös Skotlannin. Nämä saaret olivat olleet jäättömiä jo hyvin varhain, joten sini- ja vihreäsilmäiset arktiset maahanmuuttajat löysivät sieltä jo varsin hyvän maanviljelykseen sopivan maaperän.

Arktisia rotuja oli siis kolme: Lemminkäisen **Piro-ätt**, Svenin **Ynglinga-ätt** ja Danin **Pol-ätt**, joilla kullakin oli oma siittämissjärjestelmänsä. Svenin ja Danin järjestelmät olivat kuningasjärjestelmiä, jotka oli kopioitu Atlantiksen ajan jälkeen trooppisten rotujen kuningasjärjestelmistä. Svenin ja Danin suvuista lähti sukuhaaroja, linjoja, joista syntyi uusia kuningaskuntia.

Ruotsista Svenin jälkeläiset jatkoivat matkaa Norjaan ja edelleen Skotlantiin. Näin Svenin spermasta syntyi Englannin pohjoispuolella uusi siittäjä ja kansa, *skotit*. On olemassa sana **rotskott**, joka tarkoittaa juuresta kasvamaan lähtenytää versoa, ja sa-

moin sana **skott** eli panos tarkoittaa siirtämispanosta. Näin joillakin sukuilla oli perinnöllinen oikeus asua Skotlannissa.

Vihreiden niittyjen Englannissa oli Danin suvun kuningaskunta ja siirtämisjärjestelmä, jossa kuninkaan ensimmäisestä pojasta tuli kruununprinssi ja muista pojista tuli herttuota, duke. Herttuat siittivät earl-luokan naiset, ja earl-luokka Englannissa oli kuten jaarlit Ruotsissa tai talonpojat Suomessa.

Samaa kuninkaallista siirtämisjärjestelmää noudatettiin arktisella alueella lukuunottamatta Lemminkäisen jälkeläisten aluetta: suomalaisten kantaisä ja -äiti olivat Ukko ja Akka, eivätkä suomalaisten kuningas ja kuningatar siittäneet lapsia. Kuninkaalla oli kuusenkruunu, mutta Ukolla oli koko tammipuun kruunu. Siksi arktisissa maissa heitettiin kuusen, **granträdet**, oksia kuninkaan eteen, kun kuningas saapui; trooppisissa maissa kuninkaan eteen heitettiin palmunlehviä.

Linnat ja linjat

Seppo Ilmarisen kruunu on kuusipuun kruunu eli *kuusenkruunu*. Palmun lehvä ja kuusen havu ovat muodoltaan samankaltaiset. Molemmissa kasvaa piikkejä, jotka symbolisoivat "linjoja". Trooppisella ajalla kuninkaan symbolina oli palmun lehvä, arktisella ajalla kuusen havu. Kaikilla miehillä ei ollut oikeutta uhrata spermaa Sepon kruunuun, mutta kaikilla oli paratiisiaikana oikeus uhrata spermaa Ukon tammipuun kruunuun.

Kuuta edustavalla Sepolla oli käytössään *Kuusiston linna*. Linna tulee sanasta *linja*. Oli olemassa erilaisia linjoja, joista yksi oli spermalinja, joka ulottui Sepon puun kruunuun ja edelleen hänen aivoihinsa. Tätä Sepon uhrijärjestelmää varten oli linnavuoria, joiden päälle oli usein pystytetty rakennuksia. Sepolla oli mahdollisuus lähteä Uudenmaasta linnasta linnaan. Kaikki ihmisethän eivät olleet oikeutettuja tulemaan Uudenmaalle, ja siksi Uudenmaan ympyrän ulkopuolella oli esimerkiksi Kyrönlinna, missä valitut saivat uhrata spermansa jakkaralla.

Myös *Maija Ilmatar* pystyi lähtemään Uudenmaasta linnasta linnaan. Linja johtaa linnaan eli siinä naisen mahla meni mahlalintaan. Suomessa on vielä jäljellä monta linnaa, jotka ovat säilyneet raunioina ja niminä niistä ajoista, jolloin valitut saivat mennä linnaan uhrimaan helmensä kuninkaalle tai kuningattarelle.

Kielten alkuperä

Ihmisten kieli syntyi paratiisiaikana Uudenmaalla. Aasereitten ruut-kieltä voitaisiin kuvailla byrokraatiakieleksi. Uudenmaan ulkopuolella puhuttiin vaanereitten vaan-kieltä, joka oli luotu ruut-kielen pohjalta, mutta joka oli sisällöltään huomattavasti ruut-kieltä rikkaampi.

Puhutun kielen ohelle syntyi myös sauvakirjoitus, joka rakentui sauvoista ja ympyröistä. Sauva ja ympyrä voitiin jakaa osiin, ja näistä osista rakennettiin aakkoston merkit eli kirjaimet, **tecken**. Sauvakirjoituksen kirjainmerkit ovat nykyään käytössä kaikkialla, mutta ne perustuvat Uudenmaan kirjaimiin.

Sauvakirjoitus on luonteeltaan maskuliininen kirjoitustyyli, joka perustuu aivoissa muotoutuvaan ajatukseen siitä, miltä kirjain näyttää: esimerkiksi kirjaimessa A on kaksi sauvaa, joiden välissä keskellä on sauvan osa, kirjaimessa B on sauva, johon on liitetty kolme lyhyttä sauvan osaa ja kaksi ympyrän osaa, ja C on kuin puoliympyrä. Kaikki aakkoston kirjaimet voi siis ajatella sauvojen ja ympyröiden osina. On myös olemassa toinen kirjoitustapa, **slinga**, jossa ei nosteta kynää paperista. Tämä kaunokirjoitus on luonteeltaan feminiininen. Kaunokirjoituksesta ei synny samoja assosiaatioita kuin sauvakirjoituksesta, koska sitä ei voida ajatella sauvojen ja ympyröiden muodossa.

Aakkokset kertovat pienen tarinan:

“i asernas borg se di ekens frös grund, hel, i jarlarnas karlarnas lag, månen nordskärnan oden pålen qvadraten, ras sol tor ursprungets vaner – i – asernas borg ...”

[de:]-äänne yhdistyy feminiinisellä puolella sanaan **dag**. [de:]-äänne tarkoittaa myös **di**:tä, lasta imemässä maitoa äitinsä rinnasta tai juomaria, **diare**. [de:]-äänne on samankaltainen kuin [hå:]-äänne, niillä on monia assosiaatioita. [de:] – **di** tuo mielle-yhtymän ajasta ennen jääkautta: **“i asernas borg se di ekens frös grund, hel ...”** Värssyn rakenne ja sisältö muuttuvat huomattavasti, jos yksikin yksityiskohta muuttuu. Voidaan myös sanoa: **“i asernas borg se dagen, ekens frös grund, hel ...”** Edellä muutos kohdistui sanaan **ekens**, kun ajatellaan värssyn sisältöä.

Nykykieleen on jäänyt vanhoja sanoja, joiden alkuperä ulottuu aikaan ennen jääkautta. On tiettyjä sanoja, jotka muuttuivat jo jääkauden aikana ja sanoja, jotka muotoutuivat jääkauden jälkeen; kuten monet englannin kielen sanat.

Paratiisiaikana maapallon huipulla sijaitsi Valhalla ja sentrifugaalivoiman reikä. Siellä syntyivät Sampo ja Aino. Sammon sperma virtasi ulos keskipisteestä ja hedelmöitti ympyrämaiden asukkaat. Ruut-kieli on Sammon spermasta syntynyt juurikieli, ja se

3. Atlantiksen jälkeen syntyneitä tarinoita

on vaan-kielen perusta. Vaan-kieltä levitettiin Uudenmaan ulkopuolisiin ympyrämaihin. Otetaan esimerkiksi sana peruskallio [pä:r ro:s kall i: o:]: **Pär** – paratiisiaikana kaikki ihmiset syntyivät Ukon spermasta. Ihmiset tulivat siis **Pärin** ruu-susta: **rosen** on **Pärin** kypärä, hänen **näkkinsä** ruusu, **näck-ros**, jossa on sydän, omena ja kolmas silmä. Ja ruusua kutsutaan, **kallar**, näkiksi, i tarkoittaa miehen penistä ja o Uuden. Näin muodostuu sana *peruskallio*.

Vaan-kieltä kehitettiin niin, että kielen sanat koostuivat usein viidestä osasta tai assosiaatiosta kuten sana peruskallio, **pär ros kall i o**. Ruut-kielellä peruskallio on **urberget**, jossa **ur** on yksi assosiaatio ja **berget** toinen, ellei sitten haluta jakaa sanaa **berget** äännekohtaisiin merkityksiin. Mutta jo sellaisenaan **ur** ja **berget** ovat ruut-kielen assosiaatioita.

Kun tuli Atlantiksen aika ja kymmenen trooppista rotua syntyivät, näiden Uudenmaan ulkopuolisten rotujen kantaisät halusivat omat keskusmaansa ja ympyrämaansa sekä omat ruut-kielensä, jotka oli Uudenmaan mallin mukaan erilaiset kuin ympyrämaiden kielet – näin keskusmaa sai korkeamman arvon ja aseman. Kymmenen trooppisen rodun kielet pohjautuvat vaanereitten kieleen, mutta niissä on myös paljon ruut-kieltä jäljellä.

Kielet voidaan luokitella numerojärjestelmänsä mukaan. Aasereitten ruut-kielessä on kaksitoistajärjestelmä, siinä lasketaan kahteentoista: **ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nie, tie, elva, tolv**, ja sen jälkeen **tretton, fjorton, femton, sexton** jne. Koska ruut-kieli levisi Gotlannista Ruotsiin, Ruotsista Norjaan ja edelleen Norjan ulkopuolisille saarille, näissä kaikissa maissa lasketaan kahteentoista, kuten englanniksi *one, two, three, four, five, six, seven, eight, nine, ten, eleven, twelve* ja sitten *thirteen, fourteen, fifteen, sixteen* jne. Näin englantilaisilla, norjalaisilla, ruotsalaisilla ja tanskalaisilla on kaksitoistajärjestelmä. Näiden kielten kantakieli on ruut-kieli, joka kulkeutui Svenin ja Danin mukana länteen ja etelään.

Maat Tornion itään olivat vaan-kielen alueita. Vaan-kielessä on kymmenjärjestelmä. Vaan-kieli on nykyinen suomen kieli, joka on säilynyt ihmisten muistissa meidän aikoihimme asti: *yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen* ja sen jälkeen lasketaan *yksitoista, kaksitoista, kolmetoista, neljättoista*. Kymmenen jälkeen tulee *toista*. Kaikissa trooppisissa kielissä on kymmenjärjestelmä: mm. hindinkielessä, Goan gonganinkielessä ja kiinankielessä.

Maat, jotka olivat jään peitossa Atlantiksen aikana, ovat **land**-nimisiä, kun taas trooppisissa maissa ei ole **land**-nimeä. Jään alla olleita maita olivat **Rosland, Vinland, Svealand, Daneland, Frankenland, England** ja **Holland**, ja trooppisia esimerkiksi Italia ja Espanja. **Thailand** oli aikaisemmin nimeltään Siam.

Kun yhdistetään äänteet /ra/ ja [es], syntyy sana **ras**. Vaanereitten kielellä se oli **ruutu**, u:sta tuli o, rotu. Rotu on **ras**, englanniksi *race*. Trooppisten rotujen kynn pään

muoto on aivan erilainen kuin arktisilla ihmisillä. Myös Svenin ja Danin jälkeläisten kyyn päällä on keskenään erilainen muoto, mikä merkitsee, että ruotsalaisilla ja tanskalaisilla on ollut suuri vaikutus arktisiin rotuihin. Svenistä ja Danista syntyi kaksi sukua, tai rotua, jotka kohtasivat lopulta Englannissa. Tanskalaisten kyyn pään muoto kulkeutui Keski-Eurooppaan ja sieltä Englantiin, ja ruotsalaisten kyyn pään muoto Norjaan ja edelleen Skotlantiin. Näin Iso Britanniassa eli kaksi kantaisää, yksi skottien ja toinen englantilaisten, ne olivat **röda-rosen** ja **vita-rosen**.

Jos mennään saunaan englantilaisten miesten kanssa, voidaan nähdä kaksi kyyn pään muotoa, joista toinen vastaa Danin ja toinen Svenin muotoa. Suomalaisilla voi nähdä Piruet-perheen jälkeläisten kyyn pään muodon, joka on puolestaan vähän erilainen kuin Svenin ja Danin jälkeläisillä. Suomalaisen kyyn pään muoto on nähtävissä koko **Roslandissa**, joka on alue Tornioista itään aina Piikingin, Narkassulin ja Sultaanin maihin asti.

Svenin jälkeläisten kieli perustui Uudenmaan ruut-kieleen. Nykyiset ruotsalaiset puhuvat sitä vaanereitten korvissa laulavalla äänellä, joten suomeksi sitä kutsutaan *ruut-sing*-kieleksi, siis ruotsin kieleksi. Ruotsin kieli on puolestaan norjan kielen perustana, ja nämä kielet eroavat jonkin verran toisistaan. Kun Svenin jälkeläiset siirtyivät Norjasta saarille, kieli muuttui taas huomattavasti. Sen huomaa nykyään puhuttavasta amerikanenglannista eli kieli muuttui edelleen ihmisten muuttaessa Englannista Amerikkaan.

Saaret Norjan ulkopuolella olivat olleet jäättömiä jo pitkään Golf-virran ansiosta, kun Svenin ja Danin jälkeläiset lähtivät Atlantiksesta. Siksi ihmiset pystyivät muuttamaan saarille jo hyvin varhain ja luomaan omaa kieltään eristyneissä oloissa. Esimerkiksi vaanereitten sana simpukka on ruut-kielellä *snecka*. Simpukan sisällä on helmi, *pärla*. Ne ovat /sim puk a/ ja /hel mi/. *Sim* viittaa ruut-kieleessä uimiseen, siihen liittyy assosiaatio vedestä. Simpukka ja helmi ovat siis ruut-kielellä [es näck a:] ja [pä:r la:] mutta englanniksi *shell* ja *pearl*, eikä niistä tule enää samoja assosiaatioita.

4. Uuden ajan tarinoita

TARINOITA AJASTA, JOLLOIN KIRJOITUSJÄRJESTELMÄT OTTIVAT HALLINTAANSA POHJOLAN JA SYRJÄYTTIVÄT PAKANAJÄRJESTELMÄT

Kun aasereitten jälkeläiset olivat vieneet Uudenin filosofiaa maailmalle, syntyi uudistuksia, jotka muovasivat maailman uskonnot. Jotkut näistä uusista informaatiojärjestelmistä ottivat alueellisen monopoliaseman ja ryhtyivät valtaamaan maailmaa. Uusi informaatio ulotti valtansa myös Pohjolaan ja syrjäytti vanhat pakanajärjestelmät. Ihmisten elämässä tapahtui taas uusia mullistuksia.

Kuinka kirjoitusjärjestelmä valtasi Pohjolaa

Meridiaanilinja, **meridian linjen**, jakoi Uudenmaan kahteen osaan, Itä- ja Länsi-Uudenmaahan. Se kulki myös Kreetan halki ja jakoi Kreetan kahtia, Itä- ja Länsi-Kreetaan. Kreetan itäpuolella oli **Jupiter** [ju: pi: ter] ja länsipuolella **Ceus** [se: us]. Kerrotaan, että Ceus muutti Konstantinopoliin, **Istanbul** [I: sta:n bul], kun taas Jupiter muutti Roomaan. Kumpaankin kehittyi oma kirjoitusjärjestelmänsä ja alueellinen informaatiomonopolinsa. Roomaan rakennettiin myöhemmin Pietarin kirkko ja Konstantinopoliin **Hagia-Sofia**.

Monopolijärjestelmä oli Roomassa seuraavanlainen. Paavi kirjoitti joka viikko latinaksi kirjeen, jonka paavin munkit kopioivat. Kopiot lähetettiin arkkipiispoille joka puolelle paavin laajaa valtakuntaa, ja heidän munkkinsa kopioivat kirjeen ja lähettivät sen edelleen piispoille; piispojen munkit kopioivat kirjeen ja lähettivät sen kirkkoherroille; kirkkoherrat lähettivät kirjeen papeille, jotka lukivat kirjeen latinaksi mutta käänsivät sen kansan kielelle kirkkoon kokoontuneille kuuntelijoille. Muut kuin paavin järjestelmään kuuluneet luku- ja kirjoitustaitoiset ihmiset voitiin polttaa roviolla. Tätä tarkoitti monopoli. Kohti pohjoista alkoi levittäytyä kaksi monopolia, joista toinen levitti valtapiiriään Roomasta ja toinen Istanbulista, Konstantinopolista.

Pohjoinen siirtämisjärjestelmä katkesi ensimmäiseksi Englannissa noin vuonna 500. Tämän vuoksi Svenin ja Danin jälkeläiset aloittivat viikinkien aikakauden: he lähtivät liikkeelle puolustautuakseen kirjoitusjärjestelmää, joka oli alkanut kehittyä myös Englannissa, vastaan. Ajanjaksoa kutsutaan viikinkiajaksi Ruotsin ja Tanskan historiassa. Suomessa asuneet Lemminkäisen jälkeläiset eivät olleet viikinkejä. He eivät puolustautuneet liikkeelle lähtemällä, vaan jäivät taka-alalle Englannin tapahtumista.

Rosland hajoaa

Vuonna 862 jättiläismäinen **Roslandin** maa Uudenmaan ulkopuolella, jonka olivat asuttaneet Lemminkäisen jälkeläiset, jaettiin kahteen osaan. Yhdestä osasta tuli **Gårdarike Rosland** ja toisesta **Vinland** eli **Finland**. **Finlandissa** sijaitti Uudenmaa, ja Uudenmaan itäpuolella oli Kymenmaan ympyrämaa, jonka rajalla oli vanha **Vaane**-joki ja Jänissaari. Sieltä johti vesireitti **Daloga**-järveen [da:l o: ga:], josta tuli myöhemmin Laatokka. Järvellä on nykyään saariluostari nimeltä Valamo. Laatokan pohjoispuolelle on vanhoihin karttoihin merkitty **Vita havet** eli Valkoinen meri, jossa oli kolmas saari, Solokan saari. Näiden kolmen saaren kautta sovittiin rajan kulkevan vuonna 862 Novgorodin kanssa.

Roslandissa oli Novgorod eli **Nygård** ja **Finlandissa** oli **Nyland**. **Finlandissa** oli myös **Nyslott**-niminen linna, Sepon ja Maijan muinainen kesälinna. **Nyslott** rakennettiin

saarelle nimeltä *Kyrö*, siksi myös linnan nimi oli Kyrölinna, **Kyröslott**. Linna sijaitsi keskellä Savonmaata, **Savolax**. Uudenmaan ympärillä olivat ympyrämaat Turunmaa, Hämeenmaa ja Kymenmaa. Näiden ulkopuolella sijaitsivat Kyrönsaari ja Kyrölinna. Savonmaa sijaitsi Hämenmaan ja Kymenmaan välissä näiden pohjoispuolella.

Kyrölinna jäi vuonna 862 **Finlandin** puolelle, kun taas **Nygårdista** eli Novgorodista tuli uusi siirtämisjärjestelmän keskus **Ynglingä**tt-suvun uudelle linjalle, jonka nimeksi tuli **Linga**tt. Näin maa oli jaettu kahtia; **Roslandissa** kuningas oli siittäjä, mutta **Finlandissa** siittäjänä oli edelleen Lemminkäinen, jonka veli ja sisko olivat kuningas ja kuningatar. **Linga**tt-suku ehtyi **Roslandissa** vuonna 1598, koska Iivana Julman pojalta puuttui sperma.

Vuonna 987 **Linga**tt liittyi kreikkalaiskatoliseen informaatiojärjestelmään – silloin päättyi vanhan siirtämisjärjestelmän käyttö **Gårdarike Roslandissa**. Vuonna 1008 **Sveariket** julistettiin roomalaiskatoliseksi. Siirtämisjärjestelmän päättymisestä **Sveariketissä** vuonna 1008 ei ole kovin kauan, mutta nykyään olisi kuitenkin vaikea ajatella, että ennen vuotta 1008 Ruotsissa uhrattiin kuninkaan aivoille ja että jokainen oli kuninkaan lapsen lapsen lapsi.

Vuonna 1050, 24.7. tuhoutui siirtämisjärjestelmä myös **Finlandissa**.

Kolmas ragnarök

Vuonna 987 **Roslandin** hallitsijana oli Kiovan Vladimir, jolla oli yhteyksiä etelään sulttaanin järjestelmään. Vladimir joutui todistamaan, miten kreikkalaiskatolinen järjestelmä otti haltuunsa **Roslandin**. Niinpä vuonna 987 Vladimir nai Konstantinopolin valtiaan sisaren, Annan. Samalla koko **Gårdarike Rosland** joutui kreikkalaiskatolisen kirkon informaatiojärjestelmän piiriin.

Roslandin tapahtumien vuoksi Uudenmaan aaserit sulkiivat vuonna 987 Lemminkäisen temppelin: kerrotaan että temppelin sisäänkäynti suljettiin kivilaatoilla, **blockerad med stenskivor**. Temppelin ulkopuolelle jätettiin kolme kultaista pukkipatsasta, joita esiteltiin kulkueissa vaunuissa kahdeksan elävän pukin vetämänä.

Sveariketin kuninkaana oli vuoden 1000 tienoilla Olof Skötkonung, Olavi Sylikuningas. Täsmälleen vuonna 1000 hän muutti **Sveariketin** pääkaupungin Upsalasta Sigtunaan. Vuonna 1007 jaarlin tytär Estrid synnytti Olaville kruununprinssin Anund Jakobin ja myöhemmin Ingegerd-tyttären. Olavin aiemmasta suhteesta Edlan kanssa olivat syntyneet Emund ja Astrid. Vuonna 1008 Sigtunan piispa kruunasi Olavin, ja tämän takia Anund Jakob sai kristillisen kasvatuksen ja koulutuksen. Kun kuningas kastettiin vuonna 1008 katoliseksi, koko **Sveariket** joutui roomalaiskatolisen kirkon vallan alle.

4. Uuden ajan tarinoita

Pohjolan ainoa pakanajärjestelmä oli voimassa enää Uudenmaalla. Nyt kuitenkin kaksi kirjoitusjärjestelmää lähestyi **Finlandia**, toinen lännestä ja toinen idästä. Molemmat järjestelmät olivat niin voimakkaita, että suomalaiset joutuivat ”kahden tulen väliin”. Vanhan järjestelmän oli mahdotonta enää jatkaa.

Finlandin asukkaat voivat enää vain odottaa, kumpi kirkkojärjestelmistä tulisi ja ottaisi Uudenmaan valtaansa. Lemminkäisen temppelin sulkeminen merkitsikin, että valloituksen ymmärrettiin olevan väistämätön. Se oli kolmas ja viimeinen **ragnarök**, aasereitten tuho. Kolmas **ragnarök** alkoi 24. heinäkuuta 1050, jolloin Suomesta tehtiin osa Ruotsia.

Vuonna 1050 Ahvenanmaalle saapui paavin sveitsiläiskaarti, tämä legioona muodostui helvetialaisista (sveitsiläisistä) palkkasotureista. Katolinen kirkko ei halunnut käyttää ruotsalaisia Uudenmaan valloittamiseen, sillä valloitusretki olisi silloin jäänyt elämään ruotsalaisten saagoissa. Ruotsissa retkikuntaan liittyivät Sigtunan piispa Sigfrid ja Ruotsin kuningas Anund Jakob.

Armeija nousi maihin 24.7.1050 Hankoniemessä, silloisessa **Getnäsissä**. Soturit piirittivät Uudenmaan ja tuhosivat sen: Hel hävitettiin kokonaan ja kaikki kiinni saadut aaserit surmattiin, mutta joidenkin onnistui paeta saarille tai sisämaan metsiin vaanereitten luokse.

Temppeilit olivat puusta, joten ne oli helppo hävittää polttamalla. Suomessa ei ollut kivikulttuurina eikä edes kivipatsaita, lukuunottamatta muutamia suuria rakennuksia, joita olivat *purit* ja *turnit*, linnat ja tornit. Kaikki purit ja tornit oli perustettu ennen vuotta 1050. Helvetialaiset soturit hävittivät ne kaikki. Uudenmaan keskipiste oli ollut *Viapuri*, /vi a po ri/, jossa /a/ tarkoitti Ukkoa – Viapuri oli siis Ukon linna, Uudenin linna, joka tuhottiin nyt kokonaan. Viapurin saarilta purettiin myös *turnit*: Ukon torni, Sepon torni ja Lemminkäisen torni. Kerrotaan, että Viapurin tornien kivet vietiin Vaanereitten lahden jälle. Seuraavana keväänä kun jää suli, Hel vaipui meren syvyyksiin. Näin tuhottiin pakanauden perusta.

Helvetialaiset soturit kaatoivat Uudenmaan kaikki tammipuut, suomalaisten sukupuut, ja seuraavana vuonna tammilehdot poltettiin. Nykykieleen on kuitenkin jäänyt tammi-alkuisia nimiä: Tammisaari, Tamminiemi jne. Uudenmaa jäi erämaaksi, autiomaaksi, aina 1200-luvun puoliväliin asti.

Uudenmaa oli siis täysin autio; sen ympärillä asuivat yhä vaanerit, mutta nyt paavin alaisina. Paavi kirjoitti kerran viikossa kirjeen arkkipiispoille Ruotsiin, jossa kirje kopioitiin ja lähetettiin piispoille Turkuun ja Viipuriin. Nämä lähettivät kirjeen edelleen papeille, jotka lukivat kirjeen kansalle kirkoissa. Kirkkoon tulivat vain ne, joilla oli siihen oikeus. Näin astui voimaan uusi informaatiojärjestelmä, jossa tieto kulki kirjeitse.

Kun kristinusko tuli Suomeen se toi tullessaan Raamatun [ra: ma: ton] ja Jumalan [jo: ma: lan]. Vaanerit eivät oikein ymmärtäneet, mikä Raamatun Jumala oli – he alkoivatkin kutsua Jumalaa nimellä *Ukko Ylijumala*, sillä Ukko oli ollut kaikkien suomalaisten yhteinen isä aina vuoteen 1050 asti. Näin kerrottiin Bockin perheen tarinoissa.

Tuhkalla oli pakana-aikana suuri merkitys, sillä tuhkassa oli *fylgia*, jonka nykyään ajatellaan olevan sielu. Sielu, *själen*, on *bestulen* eli varastettu. Sana ”sielu” ei ole äänneellisesti alkuperäinen, vaan alkuperäinen sana on *fylgia*. Kun tuhka haudataan, sitä ei saisi laittaa metalliurnaan, koska silloin *fylgia* ei pääse irtoamaan.

Uhreilla, spermalla ja mahlalla, kunnioitettiin esi-isää ja esiäitiä. Kun katoliset tulivat Suomeen, syntyi käsitys, että vanhoissa uhripaikoissa oli uhrattu verta ja kuolleita eläimiä. Vielä nykyäänkin luullaan, että suomalaiset ovat muinoin tappaneet uhraamista varten saadakseen verta, jota olisi uhrattu uhrikivillä. Näin uskomukset voivat muuttaa historian.

Uhrilehdon kätkö

Vanhoissa tarinoissa kerrotaan kolmesta maailmanajasta ja kolmesta kristallipallosta. Ensimmäinen pallo oli peräisin paratiisijalta, ja se kuvasi paratiisin tähdistöä. Silloin galaksijärjestelmä oli erilainen kuin nykyään: maa pyöri pystysuorassa asennossa akselinsa ympäri ja suhteessa aurinkoon.

Kun galaksijärjestelmä muuttui, alkoi Atlantiksen aika. Silloin aaserit tekivät uuden kristallipallon kuvaamaan tähtijärjestelmää. Atlantiksen aikana jää muodosti kilometrejä korkean muurin Uudenmaan ympärille. Jääkauden päätyttyä tähtitaivaan sektori oli suurempi kuin Atlantiksen aikana. Siksi jäiden lähdettyä aaserit tekivät kolmannen kristallipallon.

Kolme pukkিপatsasta ja kolme kristallipalloa jätettiin Lemminkäisen temppelin ulkopuolelle, kun temppeli suljettiin vuonna 987. Mutta Suomen tullessa osaksi Ruotsia vuonna 1050 kuninkaan ja kuningattaren oli paettava: heitä ei enää suvaittu. Ennen kuin Ukko Väinämöisen perhe pakeni kolmatta **ragnarökiä** Uudenmaalta kauas pohjoiseen, Lappiin, haudattiin kaksi pukkিপatsasta ja kolme kristallipalloa maahan Snappertunaan, vanhaan uhrilehtoon paikkaan, jossa peruskallio on syvimmällä.

Seppo ja Maija muuttivat Kaarljaarlepuriin, jota paikalliset kutsuivat Kajaaniksi. He ottivat mukaansa kuninkaalliset symbolit, **Eriks regalier**, sekä kolmannen kultaisen pukkিপatsaan. Ukko ja Akka sekä Lemminkäinen ja Joutsen muuttivat *Korvatunturille*, missä perhe asui kaksisataa vuotta laaksossa kahden jyrkänteen välissä. Siellä sijaitsi *joulu-ukon* talo.

Lapinmaa

Lapinmaan alue on siellä, missä joet virtaavat ylös pohjoiseen. Suomessa on aikoinaan kuljettu vesiteitä pitkin. Ainoa poikkeus oli oikeastaan Lapinmaa, jonka keskus oli Inari. Inarinjärvessä on 3000 saarta, ja siellä eli aikoinaan suuri yhdyskunta. Inarinjärvessä sijaitsi myös *Ukon kivi*, joka oli eräänlainen tiedonvälityspaikka. Tyynellä ilmalla järven saarten asukkaat voivat kerääntyä veneillä Ukon kiven ympärille, jossa Ukon edustaja jakoi informaatiota niin, että kaikki kuulivat sen yhtäaikaan. Lapinmaan asukkaat saapuivat noin 5000 vuotta sitten pohjoiseen Tiibetistä. Lapissa valitsi [pi: ro:]-uskonto.

Tarina joulu-ukosta

Vuonna 1050 Ukko muutti Kuunteluvuorelta Korvatunturille. Lapinmaan asukkaat elivät vielä silloin itsenäisinä, ja he veivät Ukon perheen Korvatunturille. Korvatunturi sijaitsee nykyisin Suomen puolella lähellä Venäjän rajaa. Ukosta tuli Lapissa hyvin kuuluisa; Lapin maahan liittyy tarina *joulu-ukosta*, joka matkustaa pulkassaan kahdeksan poron vetämänä. Ukolla on päässään punainen pystyhattu, jonka reunassa on valkoinen rengas, ja yllään punainen nuttu, jonka hihansuissa on niin ikään valkoiset renkaat. Ukolla on sauva oikeassa kädessään ja pussi oikealla olallaan. Vasemmassa kädessään hänellä on auringonkukansiemeniä, joita hän antaa *punatulkuille*, **domherrar**. Punatulkku on tärkeä joulun symboli, punatulkkun voi helposti erottaa valkoista lunta vasten.

Saint Nikolaus [sant nek kla:s]. **Sant** on uudenmaan kieltä ja tarkoittaa totuutta, valheen vastakohtaa. **Klas** tarkoittaa terttua kuten viinirypäleterttua. /e/- ja /i/-äänteiden välillä ei ole kovin suurta eroa – /e/ tarkoittaa tammipuuta, /i/ miehen kyytä. Niinpä sanasta **näck**, joka lausutaan /nek/, on tullut Nikolaus, kun /e/ muutettiin /i/:ksi ja katoliset lisäsivät nimen loppuun vielä /us/-päätteen. Venäjän kielessä on nimi Nikolai, englannissa Nick ja kreikassa Nikodemus. Niissä on kaikissa /e/:n sijalla /i/, mutta **näck** on kuitenkin alkuperäinen nimi. Venäjän kielessä joulu-ukko eli pakkasukko on Ded Moroz, ruut-kielen äänteinä [di: ett ma: ro:s].

Joulu-ukkoa kutsutaan maailmalla nimellä Father Christmas. Hän on myöskin pää, ja Ukon nimi onkin ranskaksi Père Noël. Italiassa hänet tunnetaan nimellä Babbo Natale ja Intiassa nimellä Bock Van. Korvatunturin joulu-ukko saa joka vuosi maailman lapsilta puoli miljoonaa kirjettä, joista melkein puolet tulee Japanista. Korvatunturin joulu-ukko on tunnettu maailmalla isä-nimisenä sen tähden, että vanhan siittämisjärjestelmän mukaan hän oli kaikkien ihmisten isä maan päällä.

Joulun symbolit

Joulu oli auringon juhla, siihen kuuluivat jouluaamu, joulupäivä ja jouluilta eli *pyöräaamu*, *pyöräpäivä* ja *pyöräilta*. Pyörä tarkoitti aurinkoa, ja Lemminkäinen edusti hedelmöittävää aurinkoa kuten hänen vanhempansakin, Ukko ja Akka. Näin kolme hahmoa edusti *auringonpyörää*, *elämänpyörää*, *livshjulet*. He olivat **Hjul-Odens Gubbe**, **Hjul-Odens Gumma** ja **Hjul-Odens Bock**, ja siitä tulivat nimet *joulu-ukko*, *jouluakka* ja *joulupukki*. Joulupukki oli alunperin Lemminkäisen hahmo.

Tuurin vasaran osat ovat muna, kolvi ja pää, vasaran alla ovat pussit ja niissä kivekset ja sperma. Ukolla oli oikeassa kädessään sauva ja oikealla olkapäällään pussi, jossa olivat luonnon lahjat eli leikkikalut. Vasemmalla kädellään hän antoi auringonkukan siemeniä punatulkuille, ja miehelläkin ovat vastaavasti sauva, pussit ja auringonsiemenet.

Joulu-ukko, -akka ja -pukki liittyivät kaikki vanhaan järjestelmään, mutta nimet ovat säilyneet alkuperäisinä suomen kielessä. Ukon alkuperää ei tarvitse edes arvailla, suomen kielikin jo sen kertoo.

Jouluun kuuluvat myös piparkakut, **pepparkakor**, joiden alkuperä juontuu pakanaajalta ennen kristinuskkoa. Väinämöisen mytologia kertoo kahdeksasta voimasta. Kahdeksan piparia symboloivat näitä kahdeksaa voimaa:

Hel

Ensimmäinen voima on **Hel**. Hel oli asereitten Uudenmaan keskus, siksi sitä kutsuttiin nimellä **Aas-Hel**. Hel oli paratiisijan pohjoisnapa ja myös kaupunki. Se oli tarinoiden **Midgården** nykyisen Helsingin paikalla. Oli sanonta "**Hels stan var den heliga staden och vetenskapen från Hel var helvetet**" eli Hel oli pyhä kaupunki ja Helistä lähtenyt tieto oli "helveten", tietoa Helistä. Heliä edusti *elämänpyörä*, *livshjulet*, eli *Hannunpyörä* tai *Svastika* (svavelstikkan), joka oli aikaisemmin hyvin tärkeä ja yleinen symboli, sillä *elämänpyörä* pyöri maailmaan Helistä.

Bock

Toinen voima on **Bock**, Pukki Lemminkäinen, Ukon kahdestoista poika. Bockin perhe oli maailman vanhin. Pukki edusti mytologiassa aurinkoa, ja hänen symbolinaan oli **strå bock**, olkipukki, joka on lasten siittämisen symboli. Olkipukin alkuperä on auringosta: **strålar** – auringonsäteet antavat siemenelle voiman versoa ja kasvaa korreksi, **strå**. Olkipukki sidotaan nipusta oljenkorsia ja pannaan kuusen alle jouluaattona. Pipareissa Pukkia edusti pukin hahmo.

4. Uuden ajan tarinoita

Olkipukki kuvasi siis joulupukkia eli Pukki Lemminkäistä, kun taas joulu-ukko oli Ukko Väinämöinen. Pukki Lemminkäinen tunnettiin myös nimellä *Piru*. /pi/ tarkoittaa ympyrää ja /ro/ rauhaa, joka on fylgiassa. Piru tarkoitti pakana-aikana rauhan ympyrää, Uudenin rengasta: Piru oli siis aina hyvä.

i

Kolmas voima on i, joka on Pukki Lemminkäisen kyyn symboli. Pukin symbolina oli myös *aurinkopuu*, *träsolen*, englanniksi *trident*, joka on saanut puun muodon tammena. Tre merkitsee numeroa kolme, joten *träsol* tarkoittaa myös *kolmikärkeä*. Tämä oli siis yksi Pukin vertauskuvista. Kolmikärjen keskellä on i ja sen molemmilla puolin pukinsarvi. Lemminkäinen oli Piru, jolla oli “kaksi sarvea aivoissa”, sanonta kuvaa sperman vaihtamista. Pipareissa i:tä edustaa *joulukuusi*. *Kuus-i* on myös numero, mutta tässä yhteydessä se tarkoittaa kuusipuuta, *gran*, joka liittyy myös Seppo Ilmariseen: [ko: es i:], kuu-si, kuu-selle, “kuusella on kaunis latvatähti”. Kuusen tähdessä pitäisi olla seitsemän *sakaraa* [sakk a: ra:], koska seitsemän on Uudenin luku; kuusisakarainen tähti kuvaa Pohjantähteä, ja viisisakarainen tähti on puolestaan tonttujen ja kaikkien ihmisten tähti. Viisisakaraisessa tähdessä voi nähdä pystyhatun, kaksi kättä ja kaksi jalkaa, ja näin lasten joulun paperileikeissä on leikattu paperista tanssivien tonttujen piirejä kuvaavia koristeita.

Oden

Neljäs voima on ruut-kielellä *Oden*, vaan-kielellä Uuden. Uuden tarkoitti pakana-aikana aurinkoa, ja aurinko on aina ympyrä, *ring*, joten sen piparikin oli auringon muotoinen – ympyrä. Pakanoiden mukaan aurinko oli aina ollut ja tulee aina olemaan. Siksi Uuden oli *everything*, [ever ri thing]: *ever* tarkoittaa aina, *ri* on olla ympyrässä, *i ringen*, ja *thing* tarkoittaa esinettä tai asiaa. Uudenmaa oli siis ikuisen auringon maa.

Uudenin symboli on häntäänsä pureva käärme, joka muodostaa renkaan; puhutaan *Uudenin renkaasta*, se oli usein myös korujen aiheena. Renkaita oli kolmenlaisia; korvarengas, rannerengas ja sormus, joita pakanat pitivät vasemmassa korvassa, vasemman käden ranteessa ja sormessa. Miehet käyttivät renkaita, naiset koruja.

Uudenin renkaaseen liittyy paljon elämänviisautta. Eräs vanha sanonta koskee totuutta ja valheita; sanotaan että valheita on kahdenlaisia, mustia ja valkoisia – mustat valheet haavoittavat, valkoiset eivät. Jos kertoo mustia valheita, elämästä tulee musta rengas. Pitäisi aina puhua totta, mutta jos joskus on turvauduttava valheisiin, on kerrottava valkoisia valheita, jotka eivät haavoita, elämästä tulee silloin valkoinen rengas, totuuden, Uudenin rengas.

Ra

Viides voima on /är/ – **ra**. **Ra**:ta edustivat Ukon ensimmäinen poika Seppo Ilmarinen ja ensimmäinen tytär Maija Ilmatar. Kuuta kutsuttiin myös /ra/:ksi. Kuulla on **valoi**-san puolen lisäksi pimeä puolensa, **mara** [ma: ra]. Kuninkaalla oli **Ra**:na monia symboleja, mutta kaksi tärkeintä symbolia olivat hevosenkenkä ja ruusu, **ros**, **rose**. **Ra**:ta kuvattiin pipareissa *kuu-ukkona*, puolikuuna.

Tor

Kuudes voima on ruut-kielellä **Tor**, vaan-kielellä Tuur. Tuurilla oli kolme perusmerkitystä: sydän, sydänystävä ja tuurin vasara, **tors hammare**. Tuur-parin muodosti kaksi ihmistä, miestä tai naista, jotka olivat keskenään sydänystävät. Pakana-aikana oli hyvin tärkeää, että jokaisella miehellä oli sydänystävänään toinen mies ja naisella nainen. Tuuria symbolisoivat sydämen muotoiset piparit.

Frei

Seitsemäs voima on **Frei** eli *Sampo*, joka oli maskuliininen voima. Sampo oli ensimmäinen mies, siksi Sampo-pipari oli miehen hahmoinen. Sammon yhtenä symbolina oli *kuun sirppi*, **månskära** [mã:n chã:r ra:], *moonsickle*, joka on hedelmällisyyden vertauskuva.

Freia

Kahdeksas voima on **Freia** eli *Aino*, joka oli feminiininen voima. Aino oli ensimmäinen nainen, Sammon kaksoissisar. Ainoa kuvasivat naisen muotoiset piparit. Ainon symbolina oli myös *lyra*, koska hän edusti musiikkia. Käsi kädessä olevat miehen- ja naisenmuotoiset piparit kuvasivat myös Ukkoa ja Akkaa.

Piparit olivat siis erimuotoisia. Pipareita, tanssivien tonttujen piiriä kuvaavia koristeita ja punaisia omenoita ripustettiin joulupuuhun, joulukuuseen. Joulun koristeissa oli syvää symboliikkaa. Ukko ja Akka edustivat kuitenkin pakanuutta, joten katolisella ajalla näitä vanhoja symboleita ei saanut käyttää. Vähitellen ne tulivat takaisin käyttöön.

Ristiretkien aika

Kerrotaan, että paratiisiaikana koko maailma Uudenmaan ympärillä oli oikeastaan Karjalaa /ka:rl ja:rl a:/, jota asuttivat karjalaiset; siitä tuli Atlantiksen jälkeen nimi *Ar-*

4. Uuden ajan tarinoita

jala ja *arjalaiset*, kun arktiset ihmiset lähtivät itään asuttamaan nykyistä Venäjää. Lemminkäisen jälkeläiset menivät siis itään ja etelään ja kohtasivat lopulta etelässä tummia vaanereita, jotka olivat alkaneet muuttaa vähitellen kohti pohjoista.

Jakaannuttuaan kahdeksi järjestelmäksi kirkko tuli pohjoiseen lännestä ja idästä. Karjalassa itä ja länsi kohtasivat ja alkoivat sotia; monet karjalaiset, *arjalaiset*, muuttivat silloin Keski-Euroopan ritarikuntiin. He veivät mukanaan käärmeen ja ruusun symbolit. Näin syntyivät tarinat arjalaisista, *arjerna*. Bockin perheen tarinoissa kerrottiin näiden siirtolaisten olevan ruusujen perheiden jälkeläisiä.

Kun Uudenmaa tuhottiin, menetti tapahtumien melskeissä myös Ruotsin kuningas Anund Jakob henkensä – hän kuoli jo 25.7.1050. Olavi Sylikuninkaan pojasta Emundista tuli seuraava kuningas. Vuonna 1061 Emund joutui niin suuren masennuksen valtaan, että hän meni yhdessä kruununprinssinsä kanssa surmakalliolle. Näin 9012 vuotta sitten *Svenistä* syntynyt *Ynglingaätt* suku kuoli pois. Siitä lähtien jaarlien perheiden päämiehet valitsivat joukostaan kuninkaan Rooman paavin suostumuksella. Vuonna 1061 Tanskan *Polätt* suku jaettiin kolmeen haaraan, jotka olivat Brandenburg, Gottorp ja Oldenburg. Näistä kolmesta sukuhaarasta polveutuivat myöhemmät arktiset kuninkaat.

Kun Uudenmaa hävitettiin, osa aasereista pelastautui metsiin ja osa pakeni saariin. Viikingit tulivat Uudenmaan saaristoon vuonna 1061 ja ottivat saariin paenneet aaserit vangeikseen, koska he tarvitsivat soutajia taisteluun pohjoiseen etenevää katolista järjestelmää vastaan. Vuonna 1066 Hastingissa, Englannissa, viikingit kävivät viimeiseen taisteluun, jonka he hävisivät.

Finlandiin tehtiin Uudenmaan tuhoamisen jälkeen kolme ristiretkeä. Ensimmäinen ristiretki tehtiin vuonna 1155 Turunmaan rannikolle; ihmiset uhattiin tappaa, jos he eivät menisi joka sunnuntai kirkkoon – koska suomalaiset olivat älykästä väkeä, he päättivät mennä kirkkoon.

Aaserit ja katoliset solmivat rauhan

Vuosi 1248 oli historiallisesti tärkeä. Aleksanteri Nevski, joka edusti kreikkalaiskatolisia, ja Birger jaarli, joka edusti roomalaiskatolisia, tapasivat ja käittelivät *Vaane*-joella. Yhdelle puolen *Vaane*-jokea jäivät roomalaiskatoliset ja toiselle puolelle kreikkalaiskatoliset. Tällöin *Vaane*-joen nimi käännettiin Nevaksi; siitä tulee nimi Aleksanteri Nevski. Tämän jälkeen Birger jaarli meni pohjoiseen Kaarljaarlepuriin, jossa hän tapasi Suomen viimeisen kuninkaan 10.6.1248.

Silloin päättyi Suomen kuninkaan aika. Seppo Ilmarinen ja Maija Ilmar, Suomen kuningas ja kuningatar, luopuivat asemastaan Kaarljaarlepurissa. Mutta ennen kuin Seppo ja Maija poistuivat Kaarljaarlepurista, kätkettiin kolmas pukkিপാടാ linnasaa-

ren **svackaan**. **Svacka** on eräänlainen luonnonkaivo, syvin kohta saaren peruskalliossa. Myös Ukko luopui asemastaan Korvatunturilla. Ukon perhe sai muuttaa takaisin Uudenmaalle sillä ehdolla, että perheen tarinoista ei puhuta julkisesti. Sovittiin, että Ukon perhe ei kertoisi Väinämöisen mytologiasta suomalaisille ennen kuin jääkauden päättymisestä olisi kulunut 10 000 vuotta eli vuonna 1984. Kukin antoi sanansa ja sopimus vahvistettiin lyömällä kättä päälle. Näin Piruet-perhe ja aaserit saivat muuttaa takaisin Uudenmaahan Suomen sisämaan metsistä ja Lapista.

Vuonna 1250 **Bockin** perhe muutti Snappertunan **Boxiin**. He joutuivat muuttamaan nimensä: nimen perään lisättiin **-ström** ja se alettiin kirjoittaa x-kirjaimella, jotta nimi ei assosioituisi **Bockiin**, Pukkiin. **Box** on vielä nykyäänkin alue Snappertunassa, **Barösundin** rannalla **Degerön** saarella.

Snappertunan uhrilehto on nimeltään **Offerlund**. Siihen kohtaan, mihin oli kätetty pukkিপatsaat, istutettiin kolme tammea, jotka on aina uusintanut **Bock-husbandet på Box**, eli Bockin perhe Snappertunan Boxissa vuodesta 1250 alkaen.

Uudenmaan nimistöä uudistetaan

Vuoden 1050 jälkeen katoliset muuttivat Uudenmaan nimen **Nylandiaksi**, josta tulee nimi Uusimaa. **Nylandia**-nimi on vanhaa perua, sillä Uudenmaa oli aikaisemmin **Ny-måne-hornets-land**, Uudenkuunsarvenmaa. Myös muita vanhoja nimiä vaihdettiin: esimerkiksi Kuparivuoresta, **Kopparberget**, tuli Outokumpu. Paikannimissä oli muitakin metalleja esimerkiksi **Sinkå**. Muutettavat nimet olivat yleensä kylien nimiä, joiden alkuperäisen muodon paikalliset asukkaat vielä usein muistavat.

Myös purien nimet ovat säilyneet, ja onpa jokin rauniokin vielä jäljellä, esimerkiksi Raasepuri. Raasepurin malli oli vanha, mutta rakennusta on tietysti uusittu myöhemmin. Kun katoliset tulivat, Tunan järvi Raasepurin linnan ympäriltä täytettiin, joten linna on nykyään vanha raunio metsän keskellä muistona vanhoista ajoista.

Katolisen ajan Suomesta ei tiedetä paljoakaan; silloin nimittäin ihmiset kirjoittivat ajatuksiaan paperille ja lähettivät nämä kirjeinä paaville Vatikaaniin. Kun Vatikaanin suurta kirjastoa joskus perusteellisesti tutkitaan, saamme ehkä tietää jotain näistä ajoista.

Helin seitsemän saarta

Kuunteluvuoren, Kruunuvuoren ja Sammonluodon vuoren tornien kautta kulki vanha meridiaanilinja jo paratiisiaikana. Paratiisin päätyttyä meridiaani kulki pohjoisnavalta Uudenmaan läpi alas Kreetalle, jossa se jakoi Kreetan Itä- ja Länsi-Kree-

taan. Kreetalta meridiaanilinja jatkui etelänavalle, tuli Havaijin kautta ylös pohjoisnavalle ja jakoi näin Uudenmaan kahtia. Itä- ja Länsi-Uudenmaan raja on ollut tämä vanha /me ri di a:n/-linja, joka ylitti mainitut kolme tornivuorta.

Vuoden 1050 jälkeen muinaiset Paratiisisaaret, *Aurinkosaaret*, saivat uudet nimet: niistä tuli Mustasaaret. **Långan**, Pitkä säilytti vanhan nimensä, mutta Haukkasaaresta, **Falkön**, tuli Särkkä. Vanha *Kuninkaansaari* on nykyään Iso-Mustasaari, **Stora Östra Svartö**. Uudenin saaresta tuli Susisaari, **Vargön**. *Sammonluodosta* tuli Susiluoto, **Varg Skär**, ja Susiluoto sai vuonna 1749 nimen Kustaanmiekka, **Gustavssvärd**, tai Kustaan maailma, **Gustafs värld**. *Siemensalmesta* tuli Susiluodonsalmi. **Bocklandet** on nykyisin nimeltään Vallisaari, sillä on ollut myös nimi **Träskö** siksi, että siellä on kaunis lampi.

Suomessa susia kutsuttiin aikaisemmin *ulviksi*, *ulvar*, tästä tulevat paikannimet Ulvila ja Ulfsby. Katolisena aikana eläimen nimi muutettiin sudeksi, **varg**. Tiettyjen sanojen järjestyksen voi kääntää, esimerkiksi Olavista tulee Ivalo. Näin sanasta **varg** muodostuu **grav** ja sanasta susi *isus*. Kun katoliset nimittivät Uudenin saarta vuoden 1050 jälkeen Susisaareksi, **Vargö**, he nimittivät sitä samalla ”Isuksen haudaksi”. Siellä sijaisi mytologian Valhalla.

Helin seitsemän pyhää tempelivuorta

Helin seitsemän vuorta ovat vielä nykyäänkin paikallistettavissa. Ensimmäinen vuori on nimeltään **Esboberget**. Siellä sijaitsee nykyisin Pyhän Nikolain, Sant Nikolauskirkko, joka sai tuomiokirkon arvonimen. Venäjän keisari Aleksanteri I rakennutti Helsingin Senaatintorille kauniin arkkitehtonisen kokonaisuuden. Pietarissa Aleksanterilla oli Iisakin kirkko, joka edusti temppele-arkkitehtuuria, ja niin arkkitehti Engel sai tehtäväkseen suunnitella **Esbo**-vuorelle toisen tempelirakennuksen, jota voimme vielä tänäkin päivänä ihailla.

Toinen vuori on **Helberget**, jolla sijaitsee nykyisin Kallion, **Berghell**, kirkko. Kolmas vuori on **Josafatberget**, jolla on **Borgbacken** eli Linnanmäki; Linnanmäen huvipuisto sijaitsee siis sekini yhdellä Helin vuorista. Neljäs vuori on **Tempelberget**, Tempelivuori, jonka huipulle on louhittu bunkkeri kirkkoa varten: siellä on nykyään Temppele-aukion kirkko. Sitten on **Högberget** eli Korkeavuori, jolla sijaitsee paloasema, kaunis tiilirakennus. Kuudes vuori on **Johannesberget**, jossa on Johanneksen kirkko. Seitsemäntenä on **Kasberget**, nykyinen Tähtitorninmäki eli **Observatorieberget**.

Helin seitsemän tempelivuorta ovat siis olleet **Esboberget**, **Helberget**, **Josafatberget**, **Tempelberget**, **Högberget**, **Johannesberget** ja **Kasberget**. Jokaisessa ympyrämaassa oli yksi tempelivuori, mutta Helissä – Uudenmaan keskustassa – niitä oli

seitsemän. Tempelit olivat sekä miesten että naisten käytössä. Kyypelivuoren Lemminkäisen tempeli oli ainoa pelkästään miehille varattu tempeli.

Boxströmien kestikievarioikeus

Birger jaarli perusti Tukholman kaupungin. Ruotsin vanha pääkaupunki oli ollut Upsala, mutta vuonna 1000 pääkaupunki siirrettiin Upsalasta Sigtunaan ja sieltä edelleen vuonna 1250 Tukholmaan. Kuninkaantie kulki Tukholmasta pohjoiseen Tornioon ja Suomen rannikkoa pitkin aina Nevalle asti, josta tie jatkui Moskovaan. Vuonna 1250 Uudenmaa jaettiin kihlakuntiin, **härad**; silloin perustettiin Itä-Uudenmaan kihlakunta, **Sibos borg** ja Länsi-Uudenmaan kihlakunta, **Raseborg**. Boxströmit saivat Birger jaarlilta kestikievarioikeuden vuonna 1250. Kestikievarit olivat Kuninkaantietä varten.

Bockin perheen pää eli Länsi-Uudenmaan Snappertunassa, ja perheen vanhin poika sai kestikievarin isännyyden **Helsingessä**. Lisäksi perheellä oli kestikievarit Sipoossa ja Snappertunassa. Näiden kaikkien nimissä oli sana "box", ja ne tunnetaan näillä nimillä vielä nykyäänkin: "**Box gestgiveriet i Helsingfors**" tai **Helsinge**, "**Box gestgiveriet i Sibbo**" ja "**Boxka gestgiveriet i Box i Snappertuna**".

Bockin perhe hoiti kestikievareita seuraavasti: Kun esimerkiksi Nevan suunnalta tuli vieras, vaikkapa suutari, aina yhden päivämatkan päässä oli **hålstuga**. Suutarivierasta kestitsi paikallinen suutari, jolla oli velvollisuus pitää yllä vierashuonetta ja tarjota sauna ja muu ylläpito. Isäntäperhe joutui viemään vieraan takaisin kestikievariin, jossa hevoset olivat valmiina odottamassa. Näillä matkalainen pääsi yhden päivämatkan eteenpäin seuraavaan kievariin, jossa oli sama järjestely. Silloin oli velvollisuutena pitää vierashuoneita, ja kaikki palvelut olivat matkalaisille ilmaisia.

Kestikievarijärjestelmä toimi kaikkialla Suomessa vuoteen 1802 saakka, jolloin kestikievarioikeudet menetettiin ja niitä alettiin vuokrata rahalla. Näin kestikievarienvälikkeet muuttuivat maksullisiksi.

Raströmien hylkeenrasvaioikeus

Vuonna 1250 myös Seppo Ilmarinen alkoi noudattaa kirkon parijärjestelmää, solmi kristillisen avioliiton, ja näin syntyi perhe nimeltä **Ra-ström**: **ström** tarkoitti spermaa ja **Ra** ruusujen perheiden edustajaa. Raströmit saivat vanhan Vinön saaren. Saari on nykyisin nimeltään **Strömsö** Snappertunan saaristossa.

Saaristossa valmistettiin hylkeenrasvaöljyä, jota käytettiin lamppuöljynä ennen maaöljyä, petroolia. Luonnon hylkeenrasvaöljy on ainoa öljy, joka ei haise. Suomen lahti oli täynnä hylkeitä, mutta niitä oli oikeus nuijia ainoastaan yhtenä määrättyinä päivinä vuodessa. Nuijimispäivänä hylkeet makailivat luodoilla, joiden nimi on oikeastaan **klipp-häll**, kalliopaasi. Hylkeenpyytäjät kulkivat veneillään näiden pikku luotojen ympäri niin, että tuuli ei paljastanut heitä. Heidän piti muutamassa hetkessä nuijia niin monta hyljettä kuin mahdollista, koska hylkeethän pakenivat heti mereen. Hylkeiden rasvaa keitettiin ja näin saatiin hylkeenrasvaöljyä. Raströmit saivat hylkeenrasvan ja -öljyn valmistamisoikeuden. Raströmin perheen pää Uudenmaan saaristossa myös päätti, minä päivänä hylkeet nuijittiin.

Savupirteissä ei ollut ikkunoita, vaan yksi räppänä katossa ja toinen seinällä. Kesäaikana pirteissä ei poltettu tulta. Kun valoa tarvittiin, käytettiin pientä lamppua, jossa oli kaksi sydäntä ja keskellä paikka hylkeenrasvalle. Lampun molemmilla puolilla oli kivi. Tällainen lamppu oli käytössä savupirteissä vielä 1700-luvulla.

Saaristolaisilla oli paljon vuohia ja vuohilla **själdom**; **själ** tarkoittaa hyljettä ja **dom** telinettä, joka laitettiin vuohen selkään. Telineeseen pantiin kuusi nahkakanisteria hylkeenrasvaöljyä, kolme kummallekin puolelle, ja sitten huudettiin ”huri-huri-huri”, ”hurri-hurri-hurri”. Niin vuoheet lähtivät viemään lamppuöljyä sisämaahan.

Sitten kun isoisä lampun osti, petroolilampun, alettiin käyttää maaöljyä, ja silloin luonnonlahja hylje kuoli pois: enää ei tarvittu hylkeenrasvaa. Myös vuoheet kuolivat pois, neidän juuri veivät hylkeenrasvaöljyä sisämaahan.

Tämän vuoksi saaristolaisia kutsutaan yhä hurreiksi – heidän toimittivat vuohilla hylkeenrasvaöljyä sisämaan asukkaille, jotta lampun sydämen valo loistaisi näiden savupirteissä.

Eläimet, luonnon lahja ihmisille

1500-luvun Suomessa karhun talja oli tärkeä. Jokainen 21 vuotta täyttänyt savupirttiläis- ja torpparimies kaatoi karhun. Karhu meni ennen talven tuloa pesäänsä, **ide**, kuusen kahden juuren alle. Miehet tulivat karhunkaatoon pesälle ja alkoivat pitää kauheaa meteliä, jolloin emo tuli ulos luolasta ja nousi kahdelle jalalle. Silloin vietiin seiväs karhun alle, joka kaatui alas omalla painollaan – näin saatiin karhun talja. Karhun taljassa säilytettiin aina pää paikallaan. Karhun talja puettiin vyöllä ylle niin, että karhun pää tuli taljan kantajan päälle.

Siihen aikaan piti olla yhtä monta karhua kuin miestäkin, koska jokainen mies kaatoi karhun. Kun kaadetulla emokarhulla oli pentuja, pennut otettiin kotiin ja perheen lapset saivat leikkiä niiden kanssa koko kesän. Pennut olivat kesän ajan kuin lemmik-

kinalleja, jotka lähtivät syksyllä metsään, löysivät pesäkolonsa ja palasivat luontoon jatkamaan elämäänsä eivätkä enää koskaan tulleet takaisin. Vielä nykyäänkin pikkupojat pitävät nalleja sängyssään – tapa on jäänyt jäljelle muinaisista karhunkaato- ja lemmikkinalleajoista.

Karhuja ei enää kaadettu 1700-luvun puolivälistä lähtien, koska silloin torpparit ja savupirttiläiset saivat ryijyoikeuden. Tätä ennen vain talollisilla oli ryijyt. Kun kaikki saivat ryijyoikeuden, karhut alkoivat vähentyä.

Sorsat ovat aina pesineet saaristossa, josta niiden poikaset muuttivat sisämaahan. Ennen nimittäin tehtiin järviin isoja avantoja, joihin tuli talvehtimaan parisataa sorsaa. Linnut pitivät avannon auki koko talven, jolloin kalat uivat ylös valoa päin, ja sorsat vain pulskistuivat avannossa talvehtiessaan. Avannosta nostettiin myös sauna-, pesu- ja juomavesi. Kevääseen mennessä kaikki sorsat oli syöty. Joitakin sorsia kuitenkin jäi vielä jäljelle tekemään lisää poikasia. Sitten kun alettiin kulkea teitä pitkin, ei avantoja enää tehty, ja niin alkoivat sorsatkin vähetä.

Avannosta myös kalastettiin atraimella: niinä öinä, kun kuuta ei näkynyt lainkaan, tehtiin avannon reunalle tuli, jota isot kalat tulivat katsomaan. Siitä mies sitten vain valikoi, minkä kalan ottaisi syötäväksi. Tällä tavalla kalastettiin sisämaassa vielä 1500-luvulla.

Hylkeet, vuohet, karhut ja sorsat ovat luonnon lahjoja ihmisille; kun niitä ei enää tarvittu, ne alkoivat kuolla pois.

Ihmisen ja luonnon yhteys

Helissä olivat niemennokat Sörnäs, Hagnäs, Esbonäs, Helsingenäs ja Sandnäs. Nämä luonnon niemet saivat uudenmaan kielellä näs-nimen. Näs tarkoittaa nenää, nokkaa, myös luonnossa “niemennokkaa”. Skattnäsudden, nykyinen Katajanokka, oli se paikka Uudenmaalla, jonne raabit toivat aikoinaan estetiikan, skatt, ympyrämaista, varsinkin jos he saapuivat meriteitä pitkin. Näs on alkuaan todella tarkoittanut ihmisen omaa nenää, nokkaa, josta se on siis siirtynyt myös luontoa kuvaavaksi sanaksi.

Miehellä on kivekset, pyöreät pallot, ja kivi on saanut nimensä miehen kiveksistä. Suomessa voi nähdä paljon kauniinmuotoisia luonnon kiviä. Savupirttiläiset pitivät pirtissä kahta kiveä, ja niiden keskellä pientä hylkeenrasvaöljylamppua. Näitä lampun kiviä pidettiin pirtissä kauniiden, pyöreiden muotojensa tähden; luonnon pyöreät kivet muotoutuivat kymmenentuhatta ja kaksitoista vuotta sitten jään vyöryessä Suomen yli. Kahta kiveä pidettiin myös portaikossa. Nykyäänkin vanhoissa huvilois-

sa voi vielä nähdä portaikon, jonka molemmilla puolen on pyöreä kivi. Samoin portin pielissä on usein pylväitä, joiden päällä on pyöreät kivet.

Koska luonnon kivet saivat nimensä miehen kiveksistä, pyöreää kiveä kunnioitettiin erityisesti. Raasepurin linna rakennettiin aikoinaan pyöreistä kivistä, samoin Savonlinna Kyrön saarella. Vasta hyvin myöhään Suomen historiassa alettiin lohkaista kiviä tai kallioista pintoja, jotta voitiin tehdä rakennuksia ei-pyöreistä kivistä. Maaseudun vanhojen talojen kivijalka onkin yleensä tehty pyöreistä kivistä, eikä niitä varten lohkaistu kiviä. Kiven lohkaaminen oli sama kuin mies olisi lohkaissut omat kiveksensä. Ihmiset olivat peräisin Ukon kiveksestä ja sen tähden kiveä kunnioitettiin.

Kivi oli siis symboli: siksi vanhoissa uhripaikoissa pidettiin kaunismuotoisia kiviä koristeina. Kun uhrilehdossa *uhrittiin*, uhrikivillä ei ollut oikeastaan muuta tarkoitusta kuin esteettinen merkityksensä, ne olivat kiveksen symboli.

Kyläkunta ja pitäjänkokous

Siittämisjärjestelmä siis muuttui, mutta vanhat sanat jäivät jäljelle, mm. nimitykset **landshövding** ja **länsherre**. Näiden sanojen perimmäistä merkitystä voi olla nykyisin vaikea ymmärtää. Mikä tämän henkilön tehtävä oli ja oliko sillä mitään tekemistä siittämisen kanssa?

Maaseudun kylä, *by*, kuului pitäjään, **socken**. Pitäjässä on nykyisin aina kirkko. Aikoinaan pitäjässä oli myös kappeli, **kapell**, kokoontumista varten. Kappelin paikka oli uhrilehdon yläpuolella. Vanha sana [ky: är ko:] on edelleen olemassa sanassa *kirkko*, **kyrko**. Joka kylässä oli kyläkunta, **byalag**, ja pitäjänkokous, **sockenstämma**. Näistä löytyy merkintöjä historiankirjoista, mutta mistä oikein oli kyse?

Vanhassa kylänvanhimpien järjestelmässä, **oldermansystemet**, pisimpään eläneistä miehistä riippumatta kastistaan tai luokastaan tuli kylänvanhimpia, **oltermanneja**. Pitäjässä oli kaksitoista oltermannia ja kaksitoista oltermannin sauva. Kun oltermanni ei enää pystynyt kävelemään kokoontumispaikalle, joka oli usein kappeli, hänen piti antaa sauva pitäjän seuraavaksi vanhimmalle miehelle, jolla oli näin oikeus tulla uudeksi oltermanniksi. Naisella, joka oli synnyttänyt lapsia oltermannille, oli myös erityisasema pitäjässä. Kun uusi oltermanni astui tehtävänsä, hän sai oikeuden valita omalta alueeltaan yhden miehen, jonka kanssa keskustella. Tämän henkilön oltermanni voi vain itse valita: oltermannin valitsemasta henkilöstä tuli lautamies, **bisittare**, joka sai merkikseen viestikapulan, **budkavel**.

Yhdessä pitäjän taloista asui oltermannien puheenjohtaja, **oldermanpressen**, jonka asema oli perinnöllinen. Perinnöllinen asema tarkoitti, että puheenjohtajan vanhin poika peri sauvan isän kuoltua. Pojan täytyi olla seitsemän vuotta täytettyään aina

mukana pitäjänkokouksissa, jotta hänestä voitiin myöhemmin tehdä uusi puheenjohtaja. Kun uusi seitsemänvuotias alkoi istua pitäjän kokouksissa, hänestä tehtiin miniatyyrimuotokuva, **portrett**, joka sijoitettiin sauvan sisään. Samalla tehtiin myös isästä miniatyyrimuotokuva, joka sekkin sijoitettiin sauvaan.

Oltermannit kokoontuivat kahdelletoista istuinkivelle ja puheenjohtaja istui kolmannellatoista. Lautamiehet istuivat oltermannien vieressä nurmella puulautojen, **trädskivor**, päällä. Lautamiehillä oli symbolinaan viestikapula, oltermanneilla oltermannin sauva ja puheenjohtajalla puheenjohtajan sauva. Puheenjohtajan poika istui isänsä vieressä seitsemänvuotiaasta alkaen.

Puheenjohtajan sauvaan oli upotettu peili, jonka avulla voi heijastaa auringon säteet jonkun oltermannin tai lautamiehen silmään ja antaa tälle näin oikeuden puhua. Puheenjohtaja voi kääntää sauvan ja peilin niin, että hän voi nähdä peilistä, kuinka moni oli nostanut kätensä äänestettäessä.

Oltermannijärjestelmä on ikivanha. Sama järjestelmä kuvastuu myöhemmin tuoleissa: Kun otetaan lauta, **trädskiva**, jonka päällä lautamies istui, ja laitetaan siihen neljä jalkaa, **ben**, syntyy palli, **pall**. Kun palliin laitetaan selkänöjä, **ryggstöd**, syntyy tuoli, **stol**. Kun tuoliin pannaan käsinojat, **armstöd**, syntyy *karmituoli*, **karmstol**. Kun karmituolin käsinojat tehdään kokonaisiksi, syntyy nojatuoli, **länstol**. Lääninherra, **länsherre** istui nojatuolissa, oltermannien puheenjohtajat istuivat karmituoleilla, oltermannit tuoleilla ja lautamiehet palleilla.

Näin voidaan sanojen ja tuolien välisellä yhteydellä osoittaa, miten lauta ja jalat saivat nimen palli, palli ja selkänöjä nimen tuoli, tuoli ja käsinojat nimen karmituoli, ja karmituoli kokonaisine käsinojineen nimen nojatuoli. On myös pieni huonekalu nimeltä jakkara, **taburett**, joka on seissyt varsinkin valtaistuimen, **tronstol**, edessä.

Ihmiset asuivat kylissä. Jos kyläläinen oli johonkin asiaan tyytymätön, hän voi mennä kertomaan huolistaan lautamiehelle. Lautamiehet kokoontuivat sitten oltermannien kanssa ja keskustelivat. Oltermannit kokoontuivat vuorostaan puheenjohtajan talossa, ja puheenjohtaja sai kuunnella näin kaikkia pitäjän oltermanneja, jotka olivat kuunnelleet lautamiehiä, jotka puolestaan olivat kuunnelleet kyläläisiä.

Kun syksy saapui, oltermannien puheenjohtajat kutsuttiin lääninherran taloon, joka oli koko läänin kaunein rakennus. Lääninherra istui lääninherran tuolilla, ja oltermannien puheenjohtajat istuivat karmituoleilla ja kertoivat asiansa lääninherralle eli maaherralle.

Lokakuun neljänteen päivään mennessä oli syksyn korjuutyöt saatu päätökseen ja kaikki ruoka varastoitua kylän varastoon. Ruoka oli kylvetty keväällä, kasvanut kesällä ja korjattu syksyllä. Tästä varastosta kaikki kyläläiset saivat tarvitsemansa. Lokakuun neljännen päivän jälkeen ei tarvinnut tehdä muuta kuin nauttia seuraavat kuusi kuu-

4. Uuden ajan tarinoita

kautta työn hedelmistä, ellei sitten halunnut lähteä metsälle tai kalaan. Tällöin oli aika levittää karhunaljat, paneutua alas pohtimaan asioita, ajattelemaan ja keskustelemaan.

1500-luvulla, kun Suomi kuului Ruotsin valtakuntaan, lähtivät Suomen maaherrat Ruotsin puolelle Gripsholmiin. Gripsholmin linnassa maaherrat kokoontuivat avointen takkatulten ääreen keskustelemaan alueensa ongelmista tai ansioista – maaherrat viettivät hovinsa kanssa linnassa kolme kuukautta. Hovi muodostui maaherran mukana tulleesta seurueesta, mutta esimerkiksi lautamiehet eivät kuuluneet hoviseurueeseen. Kukin maaherra seurueineen sai yhden tornihuoneen käyttöönsä. Tornit oli rakennettu monikerroksisiksi, jotta jokainen maaherra sai oman kerroksensa, tornihuoneen ja avotakan.

Tornihuoneessaan maaherra keskusteli oman seurueensa kanssa. Sen lisäksi hän voi tavata kuninkaan kuninkaansalissa, jonne mahtui paljon ihmisiä. Kuninkaan saattoi tavata myös tämän tornihuoneessa, jonne mahtui istumaan kerrallaan kymmenen ihmistä, ja jossa voitiin keskustella kuninkaan kanssa intiimimmin kuin kuninkaansalissa. Kun keskustelut oli käyty, kuningas istui valtaistuimelleen ja piti päätöspuheen, jossa hän ilmoitti valtakunnassa tuotettujen tarvikkeiden jaosta; mitä tarvittiin missäkin kenties myrskyn tai tulvan aiheuttamien tuhojen vuoksi, ja mistä nämä tarvikkeet tuotaisiin.

Gripsholmin kolmen kuukauden istunnon jälkeen maaherra palasi taloonsa ja kutsui paikalle oltermannien puheenjohtajat, jotka tulivat kuulemaan maaherran kuulumiset. Oltermannien puheenjohtajat palasivat pitäjiinsä ja tapasivat oltermannit, ja sen jälkeen oltermannit kokoontuivat yhteen lautamiesten kanssa. Lopuksi lautamiehet kertoivat kyläläisille näiden saunoissa, mitä oli tapahtunut ja päätetty.

Tämä järjestelmä toimi suullisena ilman kirjoitusta, vaikka kirjoitusjärjestelmä oli jo olemassa 1500-luvulla Kustaa Vaasan aikana Ruotsissa ja Suomessa.

Kustaa Vaasan aikana tapahtui seuraava muutos: Kustaa Vaasa lopetti Rooman paavin vallan Ruotsissa vuonna 1527 eikä siis enää ottanut vastaan informaatiota Roomasta, vaan alkoi itse kirjoittaa kirjeitä arkkipiispoilleen. Arkkipiispat kopioivat kuninkaan kirjeen piispoille, jotka kopioivat kirjeen kirkkoherroille, jotka puolestaan kopioivat ja lähettivät kirjeen papeille. Ja niin pappi luki kuninkaan kirjeen sunnuntaiaamuisin kirkkokansalle.

Näin Kustaa Vaasa otti siis käyttöön uuden informaatiojärjestelmän. Myös Englannin kuningas Henrik VIII perusti oman kirkkonsa Kustaa Vaasan mallin mukaan, mutta Rooman paavin kirje lähetettiin edelleen Belfastiin Irlantiin.

Uudet siittämijärjestelmät

Vanha siittämijärjestelmä muuttui yhtäkkiä ja syntyi uusi järjestelmä. Muutos tapahtui Englannissa noin vuonna 500, Roslandissa vuonna 987, Ruotsissa vuonna 1008 ja Suomessa vuonna 1050. Tällöin muuttui ennen kaikkea lastentekotapa.

Myös tropiikissa siittämijärjestelmät aikoinaan muuttuivat. Siksi esimerkiksi Intiassa tuli voimaan uusi järjestelmä, kastilaitos. Niinpä intialainen kalastajan poika naitettiin äidin veljen tyttären kanssa, siis serkukset tekivät keskenään lapsia; serkusten välisen siittämijärjestelmän vuoksi rodun kehittyminen estyy. Myös Kiinassa vanha Piikingin siittämijärjestelmä järkkyy ja ihmiset tekivät lapsia oman kastinsa ja melkeinpä oman perheensä sisällä. Meillä Pohjolassa oli kuitenkin toisenlainen järjestelmä.

1500-luvulla noudatettiin Suomessa siittämijärjestelmää, jonka mukaan maaseudun asukkaat oli jaettu käsityöläisryhmiin. Oltermannit valitsivat kylän lapsista sopivimmat isiksi ja äideiksi. Jokaisessa kylässä oli esimerkiksi suutariperhe; suutarin tyttäret naitettiin muiden kylien suutarien perheisiin. Suutarin oli tehtävä niin paljon lapsia, että koko kylä tai pitäjä sai tarpeeksi kenkiä, koska kaikki kyläläiset olivat oikeutettuja saamaan suutarilta kengät. Pitäjän suutarit saattoivat kilpailla keskenään laadusta. Suutari ei saanut palkkaansa rahana, vaan sai tarvitsemansa ruoan ja muut tarvikkeet kylän varastosta: hän sai siis elantonsa siitä, että teki kaikille kunnan kengät.

Samoin oli puuseppien laita. Heidän piti saada tarpeeksi lapsia, jotta voitiin rakentaa tarpeeksi savupirttejä tai torppia talven varalle. Puusepillä oli myös kunnia rakentaa ns. *mangårdsbyggnaderna* eli päärakennukset. Näin jokainen kyläläinen kuului johonkin käsityöläisryhmään ja piti kunnia-asianaan tehdä hyvää työtä kylän tarpeisiin.

Aina 1700-luvulle asti noudatettiin seuraavanlaista siittämijärjestelmää: Kesällä tanssittiin *saal-ukon* eli juhannussalon ympärillä niin, että pojat tekivät yhden piirin ja tytöt toisen. Sitten lähdettiin piirileikkiin. Kun piirit pysähtyivät, poika otti tyttöä kyynärpästä kiinni, siinä pyörähdettiin, ja sitten poika päästi tytön takaisin omaan piiriinsä pyörimään. Isoisät katselivat, miten nuoret pysähtyivät piirileikissä, ja mahdollisesti vähän onneakin oli mukana keskusteltaessa, kuka saisi tehdä lapsia kenekin kanssa.

Tytön ja pojan isoisilla oli ensin oikeus keskustella asiasta, sitten päätöksestä kerrottiin tytön ja pojan vanhemmille, ja vasta viimeiseksi tytölle ja pojalle itselleen. Niin järjestettiin kylässä hääyöt ja sopivimmat tytöt tulivat äideiksi ja parhaimmat pojat isiksi. Näin Suomessa tehtiin "laadukkaita" lapsia hyvin pitkään, ja kunnioitettiin siten myös spermaa.

Vanhan päämiehen kuoltua suutariperheen vanhimhasta pojasta tuli perheen päämies. Jos vanhin poika oli siittämisiskykyinen, mutta fyysisesti hiukan heikko, hän saattoi antaa siittämisoikeuden nuoremmalle veljelleen ja pidättäytyä itse tekemästä lapsia. Jos perheen kuudes tai seitsemäs poika oli mallikelpoinen, hänet naitettiin, ja hän sai luvan tehdä niin paljon lapsia, että kaikki saivat kenkiä, koska talvellaan jokainen kyläläinen tarvitsi kengät.

1500-luvun siittämisjärjestelmä oli aivan erilainen kuin nykyinen. Vielä 1700-luvulle asti oli säilynyt vielä hitunen ikivanhasta järjestelmästä.

Kieli kertoo vanhasta järjestelmästä

Ennen vuotta 1050 suomalaiset savupirttiläiset olivat torpparimpiesten lapsia, torpparit talonpoikien lapsia, talonpojat maaherrojen lapsia ja maaherrat Lemminkäisen lapsia. Lemminkäisestä tuli Ukko, ja vanhassa järjestelmässä *ubrittiin* Ukon aivoille, koska kaikki olivat syntyneet Ukon spermasta. Uhri kulki siis symbolisesti pojalta isälle, uhratessa kunnoitettiin omaa isää.

Lastenteon merkeissä järjestettiin festivaalit. Silloin pidettiin vaalit, *val*, joissa valittiin siittäjät, *i*, juhlassa, *fest*. Tässä meidän on luotettava ruut-kielen assosiaatioihin: melkein kaikissa kielissä ympäri maailman tunnetaan sana ”festivaali”, joten olisi helppoa epäillä tämän sanan alkuperän juontuvan juuri uudenmaan kielestä. Väinämöisen mytologian mukaan nainen valitsi festivaalissa miehen, josta sitten tuli isä naisen lapselle. *Stavfansdagen* oli päivä, jolloin uhrattiin tuleville siittäjille, jotta näillä olisi spermaa ensin juottaa naisia 30 päivää ja sitten siittää heidät.

Joitakin vanhoja sanoja on säilynyt nykykielessä, mutta aniharvat tulevat ajatelleeksi sanojen alkuperäistä sisältöä. Sisällön ymmärtäminen olisikin mahdotonta, ellei olisi jäljellä vanhaa äännejärjestelmää, jossa jokaisella äännteellä on oma ruut-kielinen merkityksensä. Suomalaisten voi olla vaikea ymmärtää äännejärjestelmää, koska uudenmaan kieli tuntuu vieraalta, joskus sitä kutsutaankin ivallisesti ”hurrikieleksi”. Ihmisillä on kuitenkin sama alkuperä: kaikki syntyvät Sammon, yhteisen sukupuun spermasta. Tämän ymmärtäen olemme kaikki saman arvoisia, vaikkakin nykyään erinäköisiä eri puolilla maailmaa.

Luonnonnimissä on yhä jäänteitä vanhasta uhrijärjestelmästä kertovista sanoista: on tempelivuoria, kappelikukkuloita ja uhrilehtoja. Nämä nimet muistuttavat kadonneesta ajasta ja uhrijärjestelmästä.

Yhtenä Sepon ja Maijan uhripaikkana oli valtaistuinkoroke, jonka peitti katos ja verho, jonka sisällä voi uhrata muiden katseilta suojassa: myös katossängyssä, tolppasängyssä, oli katos ja verho. Nämä katoksilla ja verhoilla peitetyt huonekalut suojasivat sperma- tai mahla-aktia ulkopuolisten silmiltä.

Huonekaluista sängyllä, *sänky*, *säng*, oli aivan erityinen merkityksensä. Peti voi olla millainen tahansa, mutta sänky on ollut aivan erityinen huonekalu. Sanassa sänky [es äng ky:] /s/ tarkoittaa aurinkoa, /äng/ niityä ja /ky/ miehen siitintä. Sänky oli aikaisemmin vain siirtämistä varten. Kun sänkyä tarvittiin, se otettiin esiin ja koottiin. Käytön jälkeen sänky hajotettiin taas osiin ja vietiin säilytyspaikkaansa. Sänky oli siis siirrettävä kuten muutkin taivutettavat huonekalut: pöytä, penkki ja palli eli **bockbord**, **bockbänk** ja **bockpall**. Nämä otettiin esiin vain tarvittaessa, kun järjestettiin esimerkiksi suuria pitoja tai kestejä.

Ihanteet ja informaatio

Vanhan järjestelmän mukaan naiset valmistautuivat äidiksi tulemiseen. Ainon idolina oli Maija niin kauan kuin hän ei itse ollut äiti tai jos hän ei äidiksi tullut. Kun Ainosta tuli äiti, hänen idolikseen tuli Joutsen, ja kun Ainosta tuli isoäiti, idoliksi tuli Akka. Idolit olivat siis ihannehahmoja, joiden esimerkkiä ihmiset jäljittelivät omassa elämässään.

Aino valmistautui äitiyteen *por-kanalla*, **mor-rot**, *car-rot*. Porkkana on juures, joka kasvaa joka puolella maapalloa, se ei siis ole arktinen tai trooppinen. Porkkanan avulla nainen pysyi kosteana mahlasta.

Pojat valmistautuivat isän rooliin seitsemänvuotiaasta alkaen opettelemalla miesten puolella tekemään saunasolmun, asennon, jossa mies voi ottaa suuhunsa oman *kyynsä* – mies voi näin kokea täydellisen **egg-o** elämyksen liikuttaessaan kieltänsä kärkeä kehonsa kaikkein herkimmissä kohdassa, ja tuntee miltä juominen tuntuu. Tässä oli siis kyse hyvin vanhasta järjestelmästä. Mieshän voi aivan hyvin tyydyttää itseään kädellään, ”vetää käteen”, ja juoda sillä tavalla spermansa, mutta saunasolmu oli valmistautumista tiettyä tarkoitusta varten. Sen tekeminen oli myös ketteryyden osoitus.

Kun Rooman paavi lähetti viikottain kirjeen kaikkialle valtakuntaansa, hän vahvisti uutta siirtämisjärjestelmää. Paavin kirjeissä, jotka luettiin kansalle kirkoissa, sanottiin, että naisen piti olla koskematon, **orörd** [o: rö:rd], ennen siirtämistä, eli nainen ei saanut tyydyttää itseään. Ja miehen piti tehdä se salaa niin, ettei Jumala näkisi. Tämä oli tietenkin täysi vastakohta vanhan siirtämisjärjestelmän ihanteelle, jonka mukaan jo seitsemänvuotiaana alettiin valmentautua äidiksi ja isäksi.

Säätylaitos

1500-luvulla oli jäljellä tiukempi siirtämisjärjestelmä, koska ihmiset kuuluivat erilaisiin säätiyhisiin, **stånd**, jotka muodostivat omat spermaryhmänsä. Kuninkaan byrokraatit muodostivat aateliston, joka oli jaettu siirtämisasteisiin, kolmeen eri säätyyhyn. Jos oli ollut mallikelpoinen kansalainen, voi saavuttaa aatelisarvon. Jos oli ollut vieläkin ansiokkaampi, pääsi vapaaherraksi, **friherre**, jota kutsuttiin myös paroniksi, **ba-**

ron. Kuningas saattoi vielä ylentää monta vuotta kunniakkaasti eläneen paronin kreiviksi. Siirtämisyjärjestelmän tämä toimi niin, että kreivit naittivat tyttärensä kreiveille, vapaaherrat vapaaherroille ja aateliset aatelisille.

Kaupungit oli jaettu kahteen säätyyn: ylempään ja alempaan porvaristoon, **borgarskap.** Ylempään porvaristoon kuuluivat kaupungin byrokraatit ja alempaan kuuluivat käsityöläiset. Käsityöläiset naitettiin oman säätynsä parissa, ja kaupungin ylempi sääty avioitui omassa luokassaan.

Säätyjärjestelmän pyrkimyksenä oli kuntoisuus: avioituttiin oman säädyn parissa ja haluttiin kehittyä. Järjestelmä ja sen pyrkimys menettivät merkityksensä Suomessa viimeistään 6.12.1917, kun siirryttiin demokratiaan. Tällöin kaikki säädöt hävisivät ja siitä alkaen voitiin paritua vapaasti.

Vapaan valinnan aika

Nykyään on vallalla kolmas siirtämisyjärjestelmä: nainen valikoi edelleen miehen, mutta valittujen miesten laatu voi olla melko heikko, koska nykypäivän demokratiasa jokaisella miehellä on siirtämisoikeus. Ajatus, jonka mukaan kuka tahansa voi perustaa perheen ja saada lapsia, on syvään juurtunut demokraattiseen ajatteluamme – se on itsestäänselvyys.

Nykyään ei enää kohtalo määrää ihmisten elämää niin kuin aikaisemmin. Aikoinaan kohtalo määräsi, kuka teki lapsia ja kenen kanssa; vanhassa järjestelmässä oltermanni edusti kohtaloa keskenään naitettaville pojille ja tytöille. Vielä myöhemminkin, kun vanhemmat päättivät, keiden kanssa heidän lapsensa menivät naimisiin, kyseessä oli kohtalo. Mutta demokratia poisti kohtalon, ja ihminen alkoi itse määrätä elämänsä.

Kohtalon merkitys oli aikaisemmin jokaiselle itsestäänselvyys. Miehen kohtalo määräsi kenestä tuli hänen lastensa äiti; sanottiin ”hän (nainen) oli minun kohtaloni”, koska nainen katsoi miehiä silmillään ja valikoi miehen itselleen. Miehet joutuivat siis naisen määräämään kohtaloon, kun kohtalo oli aikaisemmin miesten ohjauksessa. Mies arvioi toisen miehen laatua eri näkökulmasta kuin nainen. Kun oltermannit päättivät, ketkä pojista menivät naimisiin, miehet valikoivat laadun.

Nainen sai oikeuden valikoida, koska miehellä oli tarve tulla valituksi, mutta nykyään elämässä on laadun ohella muitakin arvoja kuten esimerkiksi rahan arvo. Nykypäivän ihmisiä katsellessa ei voi välttyä ajatukselta, että ne miehet, jotka valitaan välittämään sperman perintöä eteenpäin, ovat melkoisia hiiriä. Mutta myös äidit voisivat katsoa peiliin. Usein he haluavat olla kauniita sihteerikköjä, jotka tekevät ehkä yhden lapsen, joka pannaan päiväkotiiin. Tästä ei kuitenkaan ihmisen onni kasva.

Naiset voisivat synnyttää useampia lapsia ja huolehtia niistä itse, silloin ei tarvittaisi päiväkotejakaan. Kun nainen ei halua kymmentä lasta eikä kasvattaa itse lapsiaan, jää tulevien äitien siemen kylvämättä. Enää ei ole myöskään Akkaa, joka oli vanhassa järjestelmässä hyvin kunnioitettu: järjestelmä on siis muuttunut.

Vanhimmassa siittämisjärjestelmässä nainen valikoi miehen *festivaalissa*, eikä miehillä ollut siihen mitään sanomista. Mutta silloin laatu ratkaisi, koska nainen tiesi, ettei heräisi joka aamu miehen vierestä, joka siittäisi hänet; vain Lemminkäinen ja Joutsen muodostivat "avioparin" ja perheen. Siksi nainen saattoi valikoida laadukkaamman siittäjän.

Arkkitehtuuri muuttuu

1500-luvulla miehet nukkuivat suurtuvan kamarissa, **storstugakammaren**, ja naiset suurtuvassa, **storstugan**. Jos tuli vieraita, nämä voivat nukkua salin nurkassa. Yöllä oli hiljaista, ja kaikki saivat nukkua rauhassa.

Vielä 1900-luvun alussa taloissa oli kolme huonetta: ns. rouvien huone, herrojen huone ja niiden välissä sali, jossa naiset ja miehet oleskelivat yhdessä. Silloin kunnioitettiin myös vanhoja tapoja: rouvien huoneen oveen koputettiin tarvittaessa, jolloin rouva avasi oven ja kysyi, mistä mahtoi olla kysymys. Kun miehet kokoontuivat herrainhuoneeseen, he saattoivat olla varmoja siitä, että naiset kunnioittivat huoneen rauhaa, koputtivat ensin oveen ja kertoivat sitten asiansa. Naiset myös palvelivat miehiä miesten puolella, eivätkä vain synnyttäneet uusia sukupolvia. Mies ei kuitenkaan palvellut naisia naisten puolella, koska sinne miehillä ei ollut menemistä. Mutta salissa oleiltiin yhdessä ja autettiin toinen toistaan.

Huonejako muuttui 1920-luvulla, samalla kun arkkitehtuurikin. Silloin alettiin rakentaa huoneistoja, joissa oli yhteinen makuuhuone, kaksi sänkyä ja pöytä. Seksiä pidettiin silloin vielä hiukan moraalittomana. Silloin piti vähän ajatella ja keskustella, ennenkuin voi käyttää kondomia, jota aikaisemmin käytettiin vain bordelleissa. Mutta vähitellen kondomia voitiin käyttää myös kotona, ja harjoittaa näin seksiä vapaammin.

Seksuaaliakti on kiinnostava ja hauska asia, joka tietenkin valloittaa jokaisen. Ehkäisytabletti on muuttanut sukupuolielämän täysin: pillerin vuoksi naisen muna ei voi ottaa vastaan miehen spermaa. Mies joutuikin muuttamaan naisen vaatimuksesta sänkyyn, josta hän herää joka aamu suoritettuaan ns. aviolliset velvollisuutensa. Näin mies joutui korvaamaan naisen porkkanan eli tunteen, jonka nainen sai aikanaan luonnostaan kiihottamalla itseään porkkanalla. Tämä muutti miehen aseman kokonaan.

Uudessa "siittämissjärjestelmässä" miehestä on tullut hiiri: hän on muuttanut naisen sänkyyn heittääkseen joka päivä pois spermansa sen sijaan, että hän joisi sen tai käyttäisi sen siittämiseen. Näin mies joutuu heittämään pois suuren määrän spermaa, ja nainen on puolestaan alkanut syödä pillereitä, jotka toimivat munasolua vastaan niin, ettei se pysty ottamaan vastaan spermaa. Uusin ja vanhin siittämissjärjestelmä ovat siis täydelliset vastakohdat.

Nykyajan ihanteet

Sata vuotta sitten kutsuttiin vanhaa miestä, jolla oli lapsenlapsia, ukoksi, ja vanhaa naista, jolla oli lapsenlapsia, akaksi. Lapsenlapset olivat ukoksi ja akaksi tulemisen edellytys. Lemmiskelyn yhteydessä tehtiin lapsia, tästä muodostui Lemminkäisen lempi ja hahmo, josta tuli Pukki Lemminkäinen. Sata vuotta sitten kutsuttiin miestä, jolla oli paljon lapsia, suureksi pukiksi. Joutsen on parille uskollinen ja arktisen luontomme komein lintu – siksi se on kauneuden ja terveyden symboli.

Sata vuotta sitten kukaan ei kuitenkaan enää samastunut kuninkaaseen tai kuningattareen, Seppo Ilmariseen tai Maija Ilmattareen, vaan silloin ihailtiin Venäjän keisaria ja keisarinnaa. Keisari edusti miesten ideaaleja ja hänen vaimonsa naisten ideaaleja. Palatsissa järjestettiin kutsuja, joissa vieraat saattoivat omin silmin nähdä idolinsa.

Ruotsin vallan aikana, ennen Venäjän keisaria ja keisarinnaa, olivat varmaan Ruotsin kuningas ja kuningatar kansalaisten idoleja. Kuninkaallisen perheen lapsien elämää seurattiin: milloin prinssit ja prinsessat olivat syntyneet, kenelle heidät naitettiin ja minkä maan prinsessa sai kruununprinssin.

Kaikki tuo on mennyttä aikaa: nykypäivän idolit ovat aivan erilaisia. Tulevaisuus pitäisi kuitenkin rakentaa menneisyyden pohjalle. Ihmisillä pitäisi olla esimerkkiperheitä, joita voisi jäljitellä omassa elämässä. Tämän päivän kuninkaista ja kuningattarista ei kuitenkaan ainakaan lehtijuttujen perusteella ole idoleiksi: he ovat menettäneet "gloriaansa" ihmisten mielissä skandaaliensa vuoksi.

Myös suomalaisten omat Seppo ja Maija ovat unohtuneet, samoin heidän filosofiansa, joka perustui sperman ja mahlan kunnioitukseen. Miehen sperman ja naisen mahlan kunnioittaminen on koko Väinämöisen mytologian ydin. Kun mies kunnioittaa spermaa ja nainen mahlaa juoden omaa spermaansa tai mahlaansa päivittäin, ihminen voi elää sisäisten tuntemustensa mukaisesti.

Nainen valmistautui äidiksi pitämällä elossa omaa sukupuolielämäänsä: porkkanan lisäksi naisella oli sormustin, kaunis sormen päähän pistettävä kuppi, millä nainen pystyi kliiaamaan eli rapsuttamaan omaa klitoristaan. Näin hän sai kliimaksin, mah-

lan juoksemaan, ja pystyi juomaan pienen kupillisen, **fingerborgin**. Mahlan juominen oli naisen oma asia – siitä ei tarvinnut kertoa kenellekään, jollei halunnut.

Selkäranka muodostaa kontaktin spermasta aivoihin. Kun pojalle alkaa muodostua spermaa, se kulkeutuu selkärankaa pitkin hänen aivoihinsa. Sperman ansiosta pojan ääni madaltuu erottaen hänet tytöistä. Mutta myös naisella on jonkinlainen kontakti selkärangan kautta mahlasta aivoihin. Kun sperman ja mahlan kunnioitus niitä juomalla oli poistunut, ainoaksi sperman tai mahlan yhteydeksi aivoihin jäi selkäranka.

Viimeisten 12 vuoden aikana muutkin ovat alkaneet juoda spermaansa ja mahlaansa. Nämä ihmiset, jotka kunnioittavat spermaansa ja mahlaansa, muuttuvat hiukan: naiset ottavat jälleen ihanteekseen Aionon ja miehet omaksi esikuvakseen Sammon.

Lehden mahla

Mahla ja terva

Lehtipuu on täynnä mahlaa ja havupuu täynnä tervaa. Jos tervaa polttaa, saa syövän: kun papirossia alettiin tuoda Suomeen, tuli myöskin terva, ja ihmiset alkoivat kuolla syöpään. Terva on hyvää ja terveellistä vain silloin, kun sitä pannaan iholle. Tervaa poltettiin aikoinaan miiluissa. Noihin aikoihin seitsemänvuotiaat pojat menivät isänsä kanssa miiluille ja kuolivat 40-50 -vuotiaina aina samaan sairauteen, jota nykyään kutsutaan syöväksi. Syöpä ei siis tule mahlasta vaan tervasta. Rhea Boxströmin mukaan papirossin polttaminen ei ollut pahaksi, kunhan ei juonut yskänlääkettä. Tämän näkemyksen mukaan luonto siis itse korjaa asiat ja panee yskimään pois kaiken ylimääräisen, minkä ihminen hengittää sisäänsä. Jos esimerkiksi lapsi yski ja hänelle annetaan aina yskänlääkettä, hänestä häviää luonnon voima yskii. Mutta jos ihminen ei ota yskänlääkettä, hän yskii luonnollisesti pois sen, mikä muuten aiheuttaisi syöpää.

Hampun mahla

Suomessa kasvatettiin seitsensakaraista lehteä, hampun lehteä, joka on ikivanha kasvi, hamppu, tai uudenmaan kielellä **hampa**. Hamppua on poltettu Suomessa iät ja ajat. Carl Gustaf Boxströmillä oli Snappertunassa oma hamppumaa, ja hän kertoi, että jos hamppua haluttiin kasvattaa polttamista varten, siemen piti kylvää syksyllä. Siemen iti jo syksyllä, mutta voima palasi takaisin siemeneen talveksi, ja kun siemen iti uudelleen keväällä, hamppu sopi piipussa polttamiseen. Jos hampusta haluttiin tehdä narua, siemen piti kylvää keväällä.

Suomi on ihanteellinen hampunviljelymaa: kesällä on valoisat yöt, ja seitsensakarainen hampun lehti tarvitsee paljon valoa. Auringon valo luo mahlaa. Hampun mahlasta voitiin prässätä pieniä paloja, joita käytettiin polttamiseen silloin, kun ei ollut saatavissa vihreitä lehtiä. Suomessa on poltettu hampua Ukon kunniaksi – hampun pantiin *ukkopiippuun*. Museoissa on vielä jäljellä ukkopiippuja, joiden pää on usein Ukon *kyyn* pään muotoinen. Piipun alapäästä lähtee käyrä eli piipussa on reikä pohjassa, muuten piippu on *tupa-akkapiippu*, jossa reikä oli aina sivulla. Eron voi nähdä eri piippumalleissa: ukkopiippu ja tupa-akkapiippu ovat erilaiset. Ukkopiipun koppa on ylhäällä, ja sinne pantiin vihreät lehdet. Talvella kun ei ollut vihreitä lehtiä, poltettiin kuivattuja ja prässättyjä lehtiä.

Carl Gustaf Boxströmin hampumaa näkyy vieläkin kartoissa nimellä **Hamplandet**, hän viljeli hampua omaa polttoa varten. Myös Knut Victor Boxström poltti hampua, mutta hän ei enää itse viljellyt sitä, sillä hän oli merikapteeni ja sai ulkomailta kaiken sen hampun, minkä poltti. Itse aloitin polttamisen vuonna 1956, 14-vuotiaana, äitini ja siskoni, Rhean ja Rachelin, kanssa. Hampun ostettiin tuolloin Helsingistä, Aleksanterinkadulta, Wilhelmsin apteekista tulitikkulaatikon kokoisessa paketissa, jonka ympärillä oli paperia. Hampun polttaminen ei tuolloin ollut kiellettyä – eikä voitu ajatellakaan, että luonnonnainen polttaminen voisi tulla kielletyksi.

Keskitetty luonto

Kotona poltettiin hampua, mutta ei hyväksytty pillereitä, pulvereita, tabletteja, piikkejä tai alkoholia. Alkoholi on huumaavaa, siitä tullaan *humalaan*: se on pahimpia huumeita, mitä on olemassa. Ihminen, joka tätä huumetta ottaa, juo myrkkyyä ja joutuu oksentamaan, ja hänen käytöksensä muuttuu pahaksi.

Pillerit, pulverit, tabletit ja piikit ovat kaikki keinotekoisia; ne eivät ole luonnonmukaisia vaan luonnonvastaisia, sillä ne ovat tiivisteitä – keskitettyä luontoa. Mutta lehden mahlan polttaminen piipussa on täysin luonnonmukaista ja vanha tapa. Nykymaailma on kuitenkin hyväksynyt pahan eli luonnonvastaiset, keinotekoiset aineet: nykyään ihmisillä on olohuoneessa hylly täynnä alkoholia ja kylpyhuoneessa lääkekaappi täynnä pillereitä, pulvereita, tabletteja ja piikkejä. Mutta jos polttaa hampua Ukon kunniaksi, joutuu putkaan. Nykyään on hyvä ja paha, luonnonmukainen ja luonnonvastainen, käännetty päälälleen.

Tulevaisuus

Jokainen voi oikeastaan uhrata kuningattaren tai kuninkaan aivoille antamalla helmensä. Antamisen pitää tapahtua kuitenkin puhtaan tunteen pohjalta, halusta uhrata

helmensä jollekin toiselle ihmiselle. Nainen voi antaa yhden sormustimellisen ystävättärelleen ja mies yhden helmen ystävälleen.

Jokainen mies, joka antaa helmen ystävälleen, ja jokainen nainen, joka antaa helmen ystävättärelleen, saa uuden helmen. Helmi tarkoittaa tässä yhteydessä uutta ihmistä. Kun uusi ihminen antaa helmensä, saajalla on yksi helmi lisää. *Helmi*, /hel met/, ja *meet* tarkoittaa tapaamista – “Siinä oli ihminen, joka halusi uhrata helmensä”. Jos joku uhraa helmensä, täytyy toisen antaa tilaisuus uudelle tapaamiselle, jotta helmen voisi uhrata takaisin.

On olemassa asento nimeltä kuusikymmentäyhdeksän. Kuusikymmentäyhdeksän, kuusipuun edustaja, /e/-puun helmet, /yhd/ yhdistää nauhoja, yhdistää ihmisiä, /eks/ on miehen tammi, /ä/-ääne tarkoittaa naisen äännettä. Siinä kaksi miestä tai kaksi naista voivat uhrata helmensä toisilleen, jos nuo kaksi miestä pystyvät saamaan *orgasmin* tai kaksi naista *kliimaksin* samaan aikaan.

Väinämöisen mytologia kertoo Uudenin filosofiasta, paratiisista, sperman ja mahlan kunnioittamisesta. Mytologian mukaan Uuden on *solen*, aurinko. Uuden on myös ikuinen, kuten spermakin. Isä-aurinko on antanut ihmisille ikuisen elämän äiti-*maassa*. Mytologian mukaan uutta Lemminkäistä ei kuitenkaan enää tule. Paratiisi-ajan Väinämöisen mytologia ei enää toistu, mutta helmen antamisessa toisen ihmisen aivoille voi olla jonkinlainen tulevaisuus.

Epilogi

Kesällä 1984 Ior Bock otti yhteyttä Kansanrunousarkistoon ja Folkkultursarkivettiin museoviraston ylijohhtajan C. J. Gardbergin neuvosta. Ior oli kertonut museovirastolle, että hänen perheensä on säilyttänyt vanhaa perimätietoa suomalaisesta kulttuurista. Äänitearkistoista tultiin haastattelemaan Ioria, ja näin syntyivät syksyn 1984 ääninauhat. Niissä hän kertoi osan perheensä tarinoista. Hän ei kuitenkaan voinut vielä ensimmäisenä vuonna puhua kaikista kahdeksasta pakana-ajan voimasta, vain viidestä, jotka ovat **Oden, Ra, Tor, Frei ja Freia**. Nämä oli mainittu Iorin äidin hautajaisilmoituksessa kesäkuussa 1924. Voimat **Hel, Bock ja i** jäivät vielä tässä vaiheessa salaisuudeksi.

Vuonna 1984 saatuaan oikeuden kertoa Väinämöisen mytologiaan liittyviä asioita Ior Bock sai kertoa vasta murto-osan siitä ymmärryksestä, minkä äännejärjestelmä voi ihmiselle antaa.

Seuraavan vuoden elokuussa Ior kutsuttiin pitämään juhlapuhetta Snappertunan muinaismarkkinoille Raasepurin linnan edustalle. Siellä hän kertoi perheensä tarinoita Strömsön saarelta Suomen muinaisista ajoista ennen vuotta 1050. Bockin perheen saaga käsittelee maan ja ihmiskunnan syntyajanjaksoa, josta meillä ei ole ollut juuri mitään käsitystä. Tarina alkaa paratiisijasta. Saagassa kerrotaan ihmisen synnystä, paratiisijan kulttuurista, paratiisin päätyemisestä, jääkaudesta ja jääkauden jälkeisistä tapahtumista. Snappertunan markkinoilla Iorin piti kertoa, että Snappertunan **Offerlund**-uhrilehtoon oli vuonna 1050 kätkeyty kaksi kultaista pukkিপատ-sasta, joiden päälle Bockin perhe on istuttanut kolme tammipuuta.

Snappertunan alueella asuvat aaserien jälkeläiset tietävät vielä vanhoja tarinoita. On kerrottu, että vanhaan uhrilehtoon tai sen lähistölle on kätkeyty muinoin pakanoiden eläinhahmoinen kulttipatsas. Kansanperinteessä on mainittu pukin, härän ja vasikan patsas. Vanhojen perinteiden kunnioituksesta kertoo sekin, että lehto on yhä olemassa. Se on tammi- ja lehmuslehto, joka tunnetaan myös nimellä **Bosket**. Tämä uhrilehdon alue on lahjoitettu kirkolle vuonna 1930. Lehto on rauhoitettu 1960-luvulla Uudenmaan lääninhallituksen päätöksellä. Helsingin yliopistolla on meneillään tutkimus lehdon kasvillisuudesta.

Bockin perheen saagan mukaan Ukko Väinämöisen perhe pakeni pohjoiseen vuonna 1050. Silloin kuningas Seppo Ilmarinen otti kolmannen pukkিপատsaan mukaansa Kaarljaarlepuriin, Kajaanin linnaan, Suomen ja Lapin rajamaalle. Kolmas pukkিপատ-

sas on yhä Kajaanissa. Se on haudattu tarinan mukaan lyijylaatikossa yhdessä *Eerikin regaalioiden* kanssa Kajaanin linnan saareen vanhan kaivon pohjalle. Tämä kaivo on sijainnut keskellä vanhaa tietä, joka on johtanut saaren kautta Kajaanin joen yli.

Kajaanin linna on valtion omistuksessa ja linnan ylläpidosta vastaa museovirasto. Kajaanin linnasaaren ja raunion arvoa on kuitenkin vahingoittanut valtatie ja sillan rakennuttaminen saaren yli 1930-luvun jälkipuolella. Vanhan kaivon kätkö on mittauksen mukaan vain muutamien metrien päässä yhdestä silta-arkusta noin neljän metrin syvyydessä.

Vuonna 1986 Ior Bock alkoi valmistella lähimpiä ystäviään tarinan seuraavaa käännettä varten. Hän kertoi, että Itä-Uudenmaalla Sipoon Gumbostrandissa, Akanpesän yläpuolella sijaitsevan vuoren, *Kyypelivuoren*, kupeella voisi aloittaa kaivaukset. Kyypelivuoren huipun vieressä on ollut Akan surmakivi, josta Akka kaatui. Iorin mukaan surmakiven alta pitäisi löytyä puun pala, joka olisi peräisin ajalta ennen vuotta 1050. Vuoden 1986 lopulla hän kertoi, että sieltä voisi löytyä puinen ovi, josta päästäisiin vuoren sisälle johtavaan käytävään. Näin kaivaushanke sai täsmällisemmän tavoitteen. Oven ja käytävän takana olisi jotakin merkittävää.

Kun Ior Bock oli palannut Intiasta Suomeen keväällä 1987, hän täsmensi, mitä itse asiassa etsittäisiin: *Lemminkäisen temppeleä* ja paratiisiajan estetiikan varastotilaa. Tämän uskomattoman väitteen ymmärtämiseksi on siirryttävä paratiisiaikaan. Bockin perheen saaga kertoo, että paratiisiaikana vallitsi /je ho:v a/, joka oli aaserien kunnioittamisen järjestelmä. Paratiisiaikana Lemminkäinen oli siittäjä. Kun Lemminkäisen kahdestoista poika täytti 27 vuotta, pojasta tuli uusi Lemminkäinen ja vanhasta Lemminkäisestä tuli Väinämöinen. Paratiisiaikana muodostui lukemattomia Lemminkäinen-Väinämöinen periodeja.

Ihmiset valmistivat kaikkialla maailmassa kauniita esineitä Lemminkäisen kunniaksi ja toivat niitä Sepon ja Maijan linnaan. Kun Ukko Väinämöinen kaatui, päättyi yksi Lemminkäinen-Väinämöinen -jakso ja samalla alkoi uusi. Raasepurin linna tyhjennettiin vanhan Väinämöisen lahjoista. Näin saatiin tilaa uuden sukupolven Lemminkäisen kunniaksi tuoduille lahjoille.

Jo ensimmäisten ihmisten, Sammon ja Ainon ajoista alkaen pulma olikin, mihin estetiikka lopulta sijoitettaisiin. Tämän vuoksi alettiin rakentaa aarrekkamioita Kyypelivuoreen. Vuoren sisälle louhittiin alaspäin viettävää spiraalikäytävää, jonka pohja laajeni vähitellen aikojen kuluessa. Tämän käytävän varrella ovat paratiisiajan estetiikan varastokammiot. Jokaisen paratiisiajan Lemminkäisen kunniaksi on rakennettu oma varastokammio Kyypelivuoreen, Lemminkäisen temppelelle. Kustakin 27-vuotiaasta Lemminkäisestä valettiin kultainen näköispatsas, joka sijoitettiin varastokammion eteen.

Jääkausi kesti Bockin perheen saagan mukaan 50 miljoonaa vuotta, mutta paratiisi-aika oli jääkautta paljon pitempi ajanjakso. Tämän tiedon mukaan varastotilan täytyy siis olla uskomattoman suuri ja täynnä estetiikkaa ensimmäisestä Lemminkäisestä eli Sammosta alkaen aina paratiisiin päättymiseen saakka. Kaikki se, mikä on säilyttänyt vuoreen, on valmistettu kullasta, koska kulta on ikuista.

Lemminkäisen temppelelletä suljettiin vuonna 987. Silloin *Gårdarike Rosland* liitettiin kreikkalaiskatoliseen kirkkoon. Oli vain ajan kysymys, koska Uudenmaalle kävisi samoin. Temppelelletä suljettaessa määrättiin, että sillä Bockin perheen jälkeläisellä, joka eläisi tuhannen vuoden kuluttua, olisi oikeus – ja velvollisuus – avata temppelelletä 24. heinäkuuta, Kristiinan päivänä.

Ior Bockin perhe on kotoisin Snappertunasta. Ostaessaan 1930-luvun lopulla Sipoon Akanpesän maat Ior Bockin isä, Knut Victor Boxström, tiesi, että siellä sijaitsee Lemminkäisen temppelelletä. Hän tiesi myös, ettei ole itse se perheen jäsen, joka eläisi vuonna 1987 – tuhat vuotta temppelelletä sulkemisen jälkeen. Siksi Knut Victor siitti nuoremman tyttärensä Rhean, joka synnytti Iorin. Näin on Iorin tehtäväksi tullut temppelelletä avaaminen.

Iorin alettua kertoa Lemminkäisen temppelelletä lähimmille ystävilleen keväällä 1987, nämä olivat kuunnelleet jo kolme vuotta Väinämöisen mytologiaa. Silti Iorin oli vaikea selittää, mitä vuoren sisällä oikeastaan on. Ior on itse sanonut: ”Ymmärrän, että temppelelletä ja varastokamarit ovat siellä, mutta en voi uskoa sitä. Se on mahdotonta.”

Michel Merle kertoi myöhemmin: ”Minulla on ajatus siitä, mitä on vuoren sisällä, mutta pienet aivoni eivät voi käsittää sitä.”

Ja kun Ior kertoi julkisesti Lemminkäisen temppelelletä, hän huomautti: ”Nyt voimme nähdä, ovatko vanhempani, Knut ja Rhea Boxström olleet rehellisiä vai eivät.” Näin Ior on asettanut perheensä kunnian vastaamaan perimätiedon aitoudesta.

Lemminkäisen temppelelletä kaivaustyöt aloitettiin kesällä 1987. Työssä oli aluksi Iorin ystäviä ja muuta talkooväkeä eri puolilta maailmaa. He aloittivat kaivaukset Ior Bockin tarinan perusteella Akan surmakiven juurelta amerikkalaisen Jim Chesnarin johdolla välineinään lapiot, sangot ja kottikärryt. Kaivuutyön vähän edettyä kävi selväksi, että temppelelletä ei voida avata käsipelillä: apuun pyydettiin koneita ja louhinnan ammattimiehiä. Louhintatyötä ryhtyi johtamaan kokenut kivimestari, vanhempi pannonstaja Heikki Hakulinen Lohjalta. Rahoituksen järjesti Sipoon Säästöpankki.

Ior Bock: ”Aloitimme temppelelletä kaivaukset vuonna 1987. Silloin oli 1000 vuotta kulunut temppelelletä sulkemisesta. Tiesimme, että temppelelletä sisäänkäynti on siinä, missä Akka kaatuu alas. Kulju Kyyvelivuoren ja Akanpesänvuoren välissä oli täytetty suurilla kivilohkareilla. Ne räjäytettiin dynamiitilla. Lohkareet olisi periaatteessa voinut nostaa ylös, mutta meillä ei ollut siihen mahdollisuutta.”

Kun kaivettiin alaspäin, eteen tuli vaakasuorassa asennossa lepäävä suuri kivilaatta, joka oli erilaista kiveä kuin paikan peruskallion graniitti, kooltaan 5x4x1,5 metriä. Kaivausryhmä pyysi silloin asiantuntija-apua museovirastolta, josta ilmoitettiin, että kivilaatta ei ole laatta vaan peruskallion pinta. Koska ei saatu tukea kivilaatan nostamiseen, se räjäytettiin. Ensimmäisen laatan alta löytyi toinen ja sen alta vielä kolmas-kin saman kokoinen kivilaatta. Näiden jälkeen vastassa oli peruskalliopohja ja kalliojyrkänteen seinä. Missä oli tempppelin sisäänkäynti?

Kalliopinnat pestiin painepesurilla ja tutkittiin. Jyrkänteen seinämässä havaittiin ruudukkomuodostuma. Museovirastoa pyydettiin paikalle arvioimaan uutta löytöä. Museoviraston tutkijan Tapio Segerin lausunnon mukaan ruudukko on sijainnut maan pintakerroksen alapuolella, eikä siis voi olla muuta kuin luonnollista kalliopinnan rapautumaa.

Ior Bockilla oli toinen näkemys:

“Kun etenimme ladottujen kivisiivujen lävitse kohden tempppelin suuta, löytyi kallion seinämästä piirros, esi-isien jättämä viesti. Se oli shakkiruutu 5 A 7. Tajusin heti mistä oli kysymys. Seitsemän on Uudenin luku. Viesti pitää siis lukea VIIS-A-UDEN. Tiesimme nyt olevamme oikealla tiellä.”

Väinämöisen mytologia kertoo, että Akka kaatui tempppelin suuaukon eteen. Heikki Hakulinen alkoi nyt tutkia tarkemmin surmakiven alaosa: hän huomasi pystypaadaessa vaakasuoran halkeaman, alkoi porata halkeaman alta – ja pora meni läpi! Monoliitin alta löytyi kivilaatta, joka näytti olevan sisäänkäynnin sulkuna. Kivilaatta sopi niin tarkasti paikalleen, että se oli pakko räjäyttää, jotta se saatiin irti. Laatan takaa löytyi toinen pystyyn asetettu kivi. Nämä kaksi kiveä olivat kooltaan noin 4x2,5x1 metriä.

Monoliitin alta pystylaattojen takaa paljastui ontelomainen tila, jonka takaseinän muodosti harmaa massa. Massaa pystytettiin tässä vaiheessa lapioimaan pois. Harmaan massan takaa hahmottui käytävä, jota ryhdyttiin avaamaan. Näin pitkälle kaivaukset etenivät syksyllä 1987. Työt keskeytettiin lokakuun kahdeksantena Ior Bockin matkustettua Intiaan työstämään seuraavan vuoden Viapori-ohjelmaansa. Kaivaustöiden alkuvaiheet on tallennettu videonauhaille.

Kaivauksia jatkettiin seuraavana keväänä 1988. Massa käytävän suussa oli jo alkanut kovettua, siksi kaivaminen oli nyt hitaampaa kuin edellisenä syksynä. Mitä syvemmälle käytävää avattiin, sitä kovempaa oli kivimassa, mutta kuitenkin pehmeämpää kuin käytävää ympäröivä graniittikallio.

Ior Bock kertoo:

“Kun oltiin päästy 4-5 metriä alaspäin, Surmakiven alapuolella tuli vastaan suuri kivilevy. Se louhittiin pois vuonna 1987. Silloin ei vielä oltu ihan varmoja, mitä tämä on. Vuonna 1988 meidän työmiehemme olivat päässeet käytävää jo hiukan eteenpäin. Silloin ihmiset rupesivat jo vähän ihmettelemään, että mistä on kysymys, kun eihän sellaista käytävää ihan luonnostaan voi vuoren sisällä olla.”

Käytävä oli noin kolme metriä korkea ja kuusi leveä, sen lattiassa havaittiin merkkejä portaista. Mutta kun kivimassan irrottaminen vaurioitti niitä, alettiin seurata lattian sijasta käytävän graniittikattoa. Katon ja kivimassan välissä oli pieni rako, jonka perusteella dynamiitti osattiin sijoittaa niin, ettei katto vaurioitunut räjäytyksissä. Katopinta on hyvin tasainen ja viettää alaspäin 15 asteen kulmassa. Katon ja seinien rajassa on rapautumaa, kuin rapakiveä tai rappausta, josta oli melko helppo irrottaa paloja käsin.

Vuoden 1988 syyskuussa Lemminkäisen temppelin kaivajat joutuivat rahoitusvaikeuksiin, kun Ior Bockin nimi ja Sipoon Gumbostrandin perinteiset Kristiinan päivän juhlat yhdistettiin Helsingissä tapahtuneeseen surmatyöhön. Poliisi ei löytänyt mitään näyttöä syytöksille Ior Bockia ja hänen seuruettaan vastaan. Sipoon Säästöpankki vetäytyi kuitenkin tapauksen aikaansaaman kohun vuoksi kaivauksista ja koko hanke joutui vaakalaudalle.

Kaivausten uudeksi tukijaksi ryhtyi syyskuussa 1989 Lemminkäinen Oy:n toimitusjohtaja Heikki Pentti. Hän oli tuntenut Ior Bockin jo vuosien takaa ja oli nyt kiinnostunut tutkimaan temppeliä “pohjamutia myöten”. Tällä lausunnolla oli kohtalokas kaiku.

Ior Bock kertoo:

“Vuonna 1989 kaivaukset jatkuivat, ja vuonna 1990 on käytävää kaivettu vuoren sisälle 40 metriä. Katto on täydellistä punaista graniittia, mutta lattia on harmaata kiveytyntä massaa, jota työmiehet ovat louhineet hitaasti pois. Käytävän perällä katto kääntyy (alaspäin ja vasemmalle), joten ollaan viittä vaille, että päästään vesilukkoon.

Vesilukko on pyöreä huone, joka on toiminut lukkona. Silloin se on luonnollisesti täynnä vettä. Kun vesi pumpataan pois, saadaan esiin kolme käytävää, jotka johtavat Kyypelivuoren keskipisteen, polttopaikan alla olevaan kupoliin. Keskimäinen käytävä on kulkemista ja kaksi muuta ilmastointia varten.

Kaivaukset ovat menneet juuri niin kuin tarinassa on kerrottu. Sisäänkäynti oli surmakiven alla. Se oli suljettu kivilaatoilla, jotka räjäytettiin pois. Sitten tuli käytävä, ja nyt käytävän lopussa katto kääntyy, joten ollaan ihan vesilukon kohdalla. Kun vesilukko saadaan auki, päästään kupoliin. Silloin voidaan näyttää, että temppeli on todella olemassa ja että minun vanhempani ovat olleet rehellisiä, kun he ovat kertoneet tämän tarinan minulle.”

Tempppelin kaivaukset keskeytyivät syyskuussa 1990. Poliisi oli seurannut jo jonkin aikaa Akanpesällä majoitettua nuorisoa, koska Akanpesälle oli salakuljetettu hasista. Huumetutkinta kohdistui kaikkiin Lemminkäisen temppelin kaivauksiin osallistuneisiin henkilöihin. Sponsori oli ilmoittanut vetäytyvänsä hankkeesta jo heinäkuun lopussa. Joulukuussa tapaus saatiin loppuunkäsitellyksi Helsingin raastuvanoikeudessa, ja Ior pääsi matkustamaan Intiaan. Ior Bock myönsi julkisesti polttaneensa hampua jo vuodesta 1956 äitinsä suostumuksella. Bockin perheessä on aina poltettu hampua: esimerkiksi 1800-luvun Strömsön talon pihaan on tilan kartassa merkitty hampumaa.

Vaikka rahoitus oli loppunut, kaivaukset jatkuivat kesällä 1991 Ior Bockin palattua Intiasta. Työmiehet Heikki Hakulinen, Esa Raatikainen, Lauri Hakulinen ja Tomi Niemi olivat vakuuttuneita kaivausten mielekkyydestä – saaga temppelistä ei ollut huumeiden synnyttämää fantasiaa, liian monet yksityiskohdat täsmäsivät. Omasta mielestään he todella avasivat muinaisten ihmisten kätten työnä syntyynyttä kohdetta, sitä he eivät enää tässä vaiheessa epäilleet.

Heikki Hakulinen oli vakuuttunut asioiden paikkansapitävyydestä jo kaivausten alussa. Ior Bock oli kertonut, että tunnelin suu on suljettu kivilaatoilla. Hakulinen löysikin kaikkiaan viisi kivilaattaa.

Bobcat-kuljettaja Esa Raatikainen kertoo:

“Se on aivan niin kuin Ior alussa sanoi, kun me aloitimme työt. Ensinnäkin maan pinnan alta löytyi aukko sieltä, missä tunnelin suu nyt on. Toiseksi tunnelista löydettiin rappusten tapaiset ja kolmanneksi käytävän graniittikatko kääntyy tunnelin loppuun, ja nyt täytyy kaivaa alaspäin.”

“Tunnelin pohjan täyteaine on erilaista kuin käytävän seinät ja katto, jotka ovat graniittikalliota. Vaikuttaa siltä kuin se olisi kovettunutta savea, koska se murenee kädessä, mutta on kuitenkin liian kovaa Bobcatin kaivettavaksi. Siksi sitä on ensin lohkottava räjäyttämällä.”

“En tiedä uskonko Iorin kertomukseen Lemminkäisen temppelistä, mutta olen melko varma, että joskus aikoinaan täällä on ollut ihmisen toimintaa.”

Työmiesten näkemys on helppo yhtyä. On erittäin epätodennäköistä, että sattumanvaraisesti valitussa paikassa voitaisiin suorittaa tällaisia kaivauksia, ja osuttaisiin luonnollisesti syntyneeseen kerrostumaan ilman että ehjä kallio tulisi vastaan. Kaivaukset ovat olleet mahdollisia juuri Ior Bockin osoittamassa paikassa kalliovuorella, jonka hänen isänsä osti vuonna 1937, ja jonka Ior sai vanhemmiltaan kastelahjaksi 4.4.1942.

Työ temppelin kaivauksilla ei ole ollut helppoa. Esa Raatikainen kertoi, että häntä ennen eräs kuljettaja yritti ajaa Bobcatin alas tunneliin, pääsi puoleenväliin, pysähtyi ja palasi ylös – eikä enää tullut takaisin työmaalle. Samalla tavalla kävi Lemminkäisen Oy:n kuljettajille, joiden kone piti vetää vinnillä ylös tunnelista.

Kaivausten eteneminen on perustunut Heikki Hakulisen ryhmän ammattitaitoon ja rohkeuteen tehdä työtään paitsi vaikeissa kaivausolosuhteissa myös tilanteessa, jossa heidän ammattitaitonsa ja arviointikykynsä on asetettu kyseenalaiseksi lehtien palstoilla. Esimerkiksi väitteet Hakulisen työryhmän ehjään peruskallioon kaivamasta tunnelista eivät ole olleet kalliorakennustekniikkaa tai geologiaa tuntevien ihmisten esittämiä.

Vuonna 1991 kaivauksilla otettiin käyttöön uusi mittaustekniikka, maatutka. Sen avulla on tarkistettu rapautuvan kerroksen suunta tunnelin perällä, jotta räjähteet on osattu sijoittaa oikein. Käytävää on saatu kaivettua auki vuoden 1991 syksyyn mennessä kaikkiaan viitisenkymmentä metriä. Tutkamittausten mukaan käytävän perällä seinän vasemmalla puolella on tyhjä tila. Koska kaivauksissa on seurattu kattoa, käytävän lattiataso on nyt liian korkealla. Seuraavaksi pitäisi käytävän lattiaa madaltaa, jotta päästäisiin oikealle lattiatasolle. Vasta tämän jälkeen voidaan peruskalliopintoja vaurioittamatta puhkaista käytävän peräseinä, joka on viimeinen este ennen avointa tilaa.

Myös Gumbostrandin temppeливuoren laella tehtiin vuonna 1991 maatutkamittauksia. Mittaukset teki Geo-Work Oy:n Leevi Koponen. Tulosten mukaan vuoren sisällä on kupolimainen rakenne 25-30 metrin syvyydessä.

Vaikka kaikki tulokset olivat rohkaisevia, kaivaukset piti keskeyttää. Neljän ammattimiehen työtä ei voitu jatkaa enää seuraavana vuonna ilman rahoitusta.

Lemminkäisen temppelin avaamishankkeen ohella on ollut myös muita yrityksiä pakana-ajan kätköjen avaamiseksi. Jo vuonna 1984 Ior Bock yritti käynnistää Snapper-tunan Offerlunden-uhri-lehdon kultapukkien esiinkaivamisen. Tämä ei ole onnistunut useista yrityksistä huolimatta: hanke on kaatunut museoviraston ja seurakunnan vastustukseen. Toinen hanke on ollut Kajaanin linnasaareen kätketyn lyijyarkun etsintä.

Ior Bockin mukaan Kajaanin kätkön historia on lyhyesti seuraava:

“Kajaanin linna on rakennettu 1600-luvun alussa lohkaistuista kivistä. Mutta linnan paikalla on aikaisemmin ollut toinen rakennelma, joka oli rakennettu pyöreistä kivistä. Se luonnonkivirakennelma on ollut vanhan Kaarljaarleurin ajalta. Myöhemmin, Ruotsin vallan aikana, on saareen rakennettu tämä toinen linna. Linnan pihalle yhteen kaivoon on haudattu vuonna 1250 lyijylaatikko, joka sisältää kolmannen pukin

sekä **Eriks regalia** eli kuninkaan ja kuningattaren symboleja, kuten valtiikat ja muuta sellaista.”

Kajaanin linnasaarella järjestettiin 15.10.1990 koko saaren kattavat maatumkaluotaukset, mittaukset suoritti Risto Pollari Rovaniemeltä. Hänen laitteensa näytti, että yhdessä kohdassa linnan pihalla on suuri metallikohde noin neljän metrin syvyydessä. 16. lokakuuta Ior Bockin tukijat esittivät museovirastolle kohteen tutkimista kaivauksin. Museoviraston johto teki 18. lokakuuta kielteisen päätöksen; museovirastolla ei ollut vireillä omia tutkimuksia, eikä Ior Bockin kertomuksia pidetty riittävänä perusteena kaivausten aloittamiselle.

Tutkimukset kuitenkin jatkuivat toisaalla. Heinäkuun lopussa 1992 kutsuttiin saksalaisen DMT-yhtiön maatumkaluotauksiin erikoistunut työryhmä tutkimaan Gumbostrandin temppelivuorta, ryhmää johti geofyysikko Rolf Elsen. Kallion laella suoritettiin 3000 pistettä kattaneet mittaukset. Tulokset valmistuivat marraskuussa 1992. Kolmiulotteisen diagrammitulosteen mukaan kallion sisällä on rakenne, joka näyttää kolmelta käytävältä. Keskellä on suurempi ja sen molemmilla puolilla vähän pienemmät käytävät, jotka johtavat tunnelin alapään suunnasta ylöspäin kohti vuoren keskikohtaa. Vuoren keskellä oli jo vuoden 1991 Geo-Work Oy:n mittauksissa havaittu suuri kupolimainen rakenne. Eri tutkimustuloksista ja havainnoista muodostui näin kuva, joka sopi erinomaisesti yhteen Bockin perheen saagan kanssa.

Keväällä 1994 Ior Bockin tukijat yrittivät taas kerran lähestyä museovirastoa ja Snappertunan seurakuntaa. Seurakunnalle ehdotettiin kirjeitse uhrilehdon tutkimuksia, Kajaanissa puolestaan järjestettiin uudet yksityiset maatumkamittaukset 30.3.1994. Mittaukset suoritti Leevi Koponen Helsingistä. Tällä kertaa saatiin yksiselitteiset väridiagrammitulosteet metallisen kohteen sijainnista ja koosta. Mittaustulokset luovutettiin museovirastolle. Sekä Snappertunan seurakunta että museovirasto antoivat lausuntonsa toukokuussa 1994; Snappertunan kanta oli edelleen kielteinen. Myös museoviraston kanta oli suunnilleen sama kuin vuonna 1990: metallikohde, tutkittaisiin, kun Kajaanin linnan raunioiden kunnostustyöt tulevat ajankohtaisiksi. Hankkeen aikataulua ei ole virallisesti lyöty lukkoon.

Lemminkäisen temppelin tutkimukset ovat jatkuneet kesällä 1996. Leevi Koponen Geo-Work Oy:stä suoritti uudet mittaukset Kyypelivuoren päällä 24.6. Mittauksissa etsittiin vesitäyteen tunnelin päätä ja Bockin saagan kuvaamaa ”pyöreää huonetta”, jonka myös pitäisi olla täynnä vettä. Ior Bockin mukaan tähän mennessä avattu tunneli on täytetty pyöreään huoneeseen asti, mistä johtaa käytävä edelleen Lemminkäisen temppelin kupoliin. Jos tunnelin pää ja pyöreä huone onnistuttaisiin havaitsemaan Kyypelivuoren hankalista mittaolosuhteista huolimatta, saataisiin selville tärkeitä tietoja kaivausten jatkamisen kannalta: tarvittavan työn suunta ja määrä. Mittaustulosten on arvioitu valmistuvan 24.7. Leevi Kuposelta saatujen alustavien tietojen mukaan ”syvällä kallion sisällä on selviä merkkejä rakenteista”. Jos

mittaukset osoittavat pyöreän huoneen sijainnin, Heikki Hakulinen on valmis jatkaamaan Lemminkäisen temppelin kaivaustöiden johtamista.

Tällä hetkellä ollaan hyvin jännittävässä tilanteessa. Jos jokin vireillä olevista kolmesta tutkimushankkeesta etenee, saadaan selville, onko Ior Bockin perimätiedolla, Bockin perheen saagalla, historiallinen todellisuuspohja. Rhea Boxströmin Iorille antamien ohjeiden mukaan ennen Lemminkäisen temppelin avaamista olisi tärkeää kaivaa esiin kultainen pukkipsatas, jotta ihmiset voisivat valmistautua temppelin ole-massaoloon ja varsinkin sen avaamiseen.

Entä mitä tapahtuu, jos Lemminkäisen temppeli löytyy ja se avataan?

Ior Bock:

“Kun vesilukko saadaan auki, silloin mennään kupoliin ja otetaan ensimmäiset kuvat. Sen jälkeen vesilukko suljetaan, eikä kukaan voi mennä sisälle. Viralliset avajaiset pidetään Kristiinan päivänä, 24.7. Silloin kaikki, jotka ovat ‘nostaneet yhdenkin kiven’ tämän hankkeen puolesta, ovat oikeutetut menemään temppeliin sitä katsomaan. Niillä, jotka eivät ole ‘kiveä nostaneet’ ei ole sinne mitään asiaa. Myös kaikki ne, jotka ovat tulleet Akanpesälle ja istuneet salissa takan ääressä antaen vähän aikaansa kuunnellakseen ja ymmärtääkseen mistä on kysymys, ovat myös tervetulleet katsomaan Kyypelivuoren sisältöä.”

Bockin perheen saagan mukaan Lemminkäisen temppeli on koko ihmiskunnan museo. Lemminkäisen temppelin alla varastotilassa on Ukon surmakivi. Ukko kaatui vuoren sisällä spiraalin pohjalle paratiisiaikana, kun taas Akka kaatui Kyypelivuoren ulkopuolella. Ihmisen historian aikana yksikään nainen ei ole käynyt Kyypelivuoren sisällä: tästä syystä Akka kaatui ulkopuolella. Akka ei koskaan käynyt temppelissä, vaikka hän on ollut maan ihmisten korkein äiti, sillä temppeli oli tarkoitettu vain miehille, ja sinne mentiin aina alastomina.

Ior Bock:

“Lemminkäisen temppelin alapuolella on spiraalin muotoinen käytävä, jossa on sali ja kamareita yksi toisensa perään. Ne salit ja kamarit ovat estetiikan varastohuoneita. Tätä estetiikkaa voidaan näyttää ihmisille, kunhan päästään niin pitkälle. Jokainen sali ja kaksi kamaria -kokonaisuus saa yhden valokuvaajan, joka voi perehtyä niiden edustaman vaiheen esineisiin. Näin voidaan valokuvien avulla ottaa temppelistä ulos varastotilan sisältöä. Siksi siellä ei tarvitse käydä, vaan valokuvat ja videonauhat välittävät temppelin sisällön kaikille ihmisille.”

“Pukit ovat ulkopuolella, joten ne voidaan näyttää ihmisille sellaisenaan. Mutta temppelin sisältä varastotilasta kukaan ei voi koskaan ottaa mitään ulos, eikä kukaan

voi laittaa mitään sinne sisälle. Sen tähden nämä kolme pukkia voivat olla ihmisten nähtävissä myös muualla kuin vuoren sisällä.”

“Minusta ei tule mitään guraa. Mutta tämän äännejärjestelmän voi jokainen oppia; se on niin helppo loppujen lopuksi. Jokainen voi itse syventyä siihen. Ja sitten muut voivat ymmärtää, välittää ja levittää tätä suomalaista mytologiaa. Silloin minun oma aikani alkaa. On kuitenkin ollut suuri työ päästä tähän tulokseen. Jokainen joka on tullut ja kysynyt, on saanut vastauksen. Olen uhrannut monta, monta tuntia kertoakseni tämän äännejärjestelmän, johon koko tarina perustuu.”

“En pysty sanomaan muuttuuko maailma. Se on tulevaisuutta enkä minä tiedä tulevaisuudesta mitään muuta kuin sen, että tulevaisuus on rakennettava menneisyyden pohjalle. Tämä pieni sananlasku kertoo minulle paljon. Voi olla, että se luonnollinen elämä, mikä meillä on joskus ollut, tulee uudestaan kiinnostavaksi Lemminkäisen temppelin myötä. Se voi saada aikaan sen, että ihmiset haluavat syventyä asiaan ja muuttaa itsensä luonnollisemmiksi.”

Lähteet

Ior Bockin haastattelut

Helsingfors. Anne Bergman och Carola Ekrem SLS 1539 a. "Den gamla sagan på Strömsö gård". Intervju med Ior Svedlin om de muntliga traditionerna inom släkten Boxström. Band 1984:70-75. 6.8.1984. Svenska litteratursällskapet, Folkkultursarkivet, Helsingfors.

Helsinki. Ulla Lipponen SKSÄ 375-376:1984. 2.10.1984. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkisto, äänitearkisto.

Snappertuna. Anne Bergman. SLS 1539 a. Dokumentation av Snappertuna-dagen 3.8.1985. Festtal av Ior Svedlin. Svenska litteratursällskapet, Folkkultursarkivet, Helsingfors. Band 1985:104.

Kajaani. Simo Hyttinen. Ior Bock, mytologia ja Kajaanin linna. Lokakuu 1990.

Chapora, Goa, India. The Alphabet. 7.3.1991.

Chapora, Goa, India. Ior Bock for Women. Interview i n english. 15.3.1991.

Chapora, Goa, India. Jonas Carlestam. Paradis. 4.4.1992.

Helsinki. Ville Saarinen. Kesäkuu 1991.

Helsinki. Interview i n english: Merry Christmas 1991.

Chapora, Goa, Intia. Peter Bäckman. Äännejärjestelmä. Helmikuu 1992.

Chapora, Goa, India. Jonas Carlestam. Alltlandis. 4.4.1992.

Helsinki. Juha Javanainen SKSÄ 127:1993. Suomalainen mytologia. 20.8.1992. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkisto, äänitearkisto.

Chapora, Goa, India. Jonas Carlestam. 28.3.1993.

Helsinki. Juha Javanainen SKSÄ 128:1993. Väinämöisen mytologia. 14.9.1993. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkisto, äänitearkisto.

Nauhoituksia ja dokumenttiohjelmiä

Haihu, Maui, Hawaii. The Bock Saga. 21.8.1987. Michel Merle.

Sipoo, Finland. The Lemminkäinen temple excavations. Autumn 1987.

Sipoo, Finland. The Lemminkäinen temple. Interview of Michel Merle, Stuart Rice and Kevin Wood, 5.6.1990.

Harriet: The Bock Saga. Interview of Ior Bock and Michel Merle. Humaniversity 1989.

Veli-Pekka Pekkola, Pekka Manninen: Lemminkäisen temppeli. Radio Mafia, juhannus 1990.

Ior Bockin haastattelu. Radio 3, 28.6.1991.

Pekka Lehto: Dokumentti – Tempeli. YLE 1991.

Humaniversity, Holland. The Bock Saga. 19-21.5.1992. Michel Merle.

Oslo, Norway. The Bock Saga Seminar. 25-28.4.1995. Arthur Sørensen, Ior Bock, Michel Merle, Soma Thakkar, Kevin Wood, Jim Chesnar.

Laura Asantila: Ior Bock -teemapäivä. Radio City, 21.9.1995.

Tutkimuksia ja julkaisuja

Markku Kananen: Ior Bockin sukumyytit. Helsingin Yliopisto, Uskontieteen laitos 1989. 23 sivua. (proseminaariesitelmä)

Risto Pollari: Maatutkaluotaukset Kajaanin linnasaareissa 15.10.1990. (mittaustulokset)

Wolfram Oehler: Excavation of the 'Golden Bock' in Kajaanin Linna. 1990. 16 sivua. (dokumentaatio)

Leevi Koponen: Maatutkaluotaukset Gumbostrandin "temppelevuorella" 1.3.1991, 20.5.1991 ja 9.8.1991. Geo-Work Oy, Helsinki 17.10.1991. (mittaustulokset)

Rolf Elsen: Geophysikalische Untersuchungen zur Erkundung des Untergrundes in Gumbostrand, Finnland. DMT – Institut für Angewandte Geophysik, Bochum 17.11.1992. 15 sivua. (raportti)

Michel Merle: Bock Saga Documentation. Berlin: Positive Foundation 1993. 33 sivua. (englannin- ja saksankielinen dokumentaatio)

Juha Javanainen: Boxströmien suvun saaga, ns. Bock-saaga. 15.9.1993. (muistio)

Leevi Koponen: Maatutkaluotaukset Kajaanin linnassa 30.3.1994. Geo-Work Oy, Helsinki 11.4.1994. (mittaustulokset)

Päivi Paappanen: Naisten asema "Väinämöisen mytologiasta" kiinnostuneiden pienyhteisössä. Helsingin Yliopisto, Antropologian laitos 1995. (kenttätyöharjoitus)

Paul Knighton: The Bock Saga. California State University, Dominguez Hills 1995. 140 sivua.

Lehtiartikkeleita

1978

ML: Sveaborgsguiderna övervintrar i Indien. Hufvudstadsbladet 2.7.1978.

1979

Sveaborgs flyttfågel här med nya sommarplaner. Hufvudstadsbladet 6.4.1979.

1981

Enmansteater om Ehrensverd. Hufvudstadsbladet 2.6.1981.

Anu Seppälä: Viaporin luojassa oli miestä moneksi. Helsingin Sanomat, 6.6.1981.

1982

Helena Husman: Ior Svedlin: I sommar tänker jag vandra med Gustav III. Hufvudstadsbladet 4.5.1982.

1984

Svedlin lämnar Sveaborg. Hufvudstadsbladet 12.5.1984.

Snappertuna: Nej till offereldar. Hufvudstadsbladet 20.6.1984.

Norman: Snappertuna-begravning! Nej till minneseld för hedniska gudar. Västra Nyland 20.6.1984.

Snappertuna: Församlingsrådet återtog beslutet om minneseldarna. Västra Nyland 22.6.1984

Elina Heino: Viimeinen Pukki. Ylioppilaslehti 27.9.1984.

Ior sommarvärd på Bastion Dygd. Hufvudstadsbladet 30.9.1984.

Ior Svedlin och Sveaborg. Hufvudstadsbladet 3.10.1984.

1985

Ior, kauneuspilkku Suomenlinnassa? Helsinki-lehti, 4.7.1985.

Lelita Selenius: Familjefest vid ruinerna. Västra Nyland 4.8.1985.

1986

Staffan Bruun: Ior Svedlin guidar igen på Sveaborg. Hufvudstadsbladet 25.4.1986.

1987

Katri Wanner: Iorin 20. kesä Suomenlinnassa. Nyt aiheena Kustaa III. Ilta-Sanomat 2.5.1987.

Mervi Närkiö, Markus Sundblom: Millaista on intialainen seksuaalilämä? Medisiinari 1987:5, s. 12-16.

Erkki Pirtola: Ior Bockin suuri saaga. Suomi, 1987:7-8, s. 60-75.

Ulkomaalaiset etsivät esihistoriallista temppeä. Ilta-Sanomat 4.8.1987.

Joakim Lybeck: Utgrävningarna snart klara: Lemminkäinenens tempel finns i Gumbostrand?. Borgåbladet 5.8.1987.

Museiverket om Gumboutgrävningarna: "Hällristningen" bara naturmönster. Borgåbladet 8.8.1987.

Lena Selén: Inget pling-plong för guldbocken. Västra Nyland 30.9.1987.

Joakim Lybeck: Två filmgrupper från USA filmar "Lemminkäinentemplet". Borgåbladet 5.10.1987.

Joakim Lybeck: Sista sprängskottet vid midnatt. Borgåbladet 8.10.1987.

1988

Heikki Santavuori: Museovirasto ei innostu Lemminkäisen temppelistä: Ei sieltä mitään löydy. Keski-Uusimaa 9.8.1988.

Taina Joutsen: Kaivuutyöt jälleen käynnissä. Temppelin kaivajat etsivät kirjoittamaton historiaa. Sipoon Sanomat 11.8.1988.

Heikki Santavuori: Lehdistötilaisuus Lemminkäisen temppelillä: mytologit lopettavat kaivaukset Sipoossa. Keski-Uusimaa 24.9.1988.

Henrik Westermarck: Lemminkäinen tempel i Sibbo: Slut på grävningarna? Borgåbladet 24.9.1988.

Taina Joutsen: Gumbon kaivajat luovuttamassa? Lemminkäisen temppele siirtyy tarinaksi tarinoiden joukkoon. Sipoon Sanomat 29.9.1988.

1989

Erkki Pirtola: Pukkihyppyä Lemminkäisen temppeliin. Taide 29, 1989:5 s. 32-40, 64.

Ann-Katrine Ekholm: Ior Bock får käppar i hjulet. Får Lemminkäinen vila i frid nu? Borgåbladet 28.6.1989.

Kalevala ei vielä totta: Bock etsii yhä Sipoosta Lemminkäisen temppeliä. Keski-Uusimaa 7.1989.

Ann-Katrine Ekholm: Ior och hans Väinämöinenvärld. Borgåbladet 1.7.1989.

GL: Sibbo låter Ior spränga. Borgåbladet 11.7.1989.

Ann-Katrine Ekholm: Hur långt går parodin? Till och med TASS lyssnar på Ior Bock. Borgåbladet 11.7.1989.

Erik Wahlström: Ior får inte spränga – Sibbo stoppar templet i Gumbo. Hufvudstadsbladet 11.7.1989.

Taina Joutsen: Yhteyttä otettu jo presidentin kansliaan. Lemminkäisen temppeli odottaa viimeistä räjäytystä. Sipoon Sanomat 13.7.1989.

Mats Hällström: Ior sprängde i Gumboberget. Hufvudstadsbladet 17.7.1989.

MR: Polisen avlägsnade dynamiten, men Ior sprängde i alla fall! Borgåbladet 17.7.1989.

Lemminkäisen temppelin toimenpidekielto päättyi. Keski-Uusimaa 17.7.1989.

Temppelin tarusta suunnitellaan filmiä. Keski-Uusimaa 17.7.1989.

Taina Joutsen: Räjäytys "Lemminkäisen temppelillä" sai naapuritkin liikkeelle. Sipoon Sanomat 20.7.1989.

MR: Nu är Ior trött: Tiden gick ut och pengarna är slut. Borgåbladet 26.7.1989.

Pia Maria Flodin: På bockjakt i snappertunaskog. Västra Nyland 6.8.1989.

Suomenlinnan Ior Bock kaivaa sukujuuriaan Sipoossa. Lemminkäisen temppeliä etsimässä. Uusi Suomi 24.8.1989.

Carl-Gustav Lindén: Ior Bock får experthjälp: Byggnadsbolaget Lemminkäinen söker Lemminkäinens tempel. Hufvudstadsbladet 22.9.1989.

Lemminkäinen Oy rahoittaa Bockin kaivaukset Gumbossa. Sipoon Sanomat 28.9.1989.

Lemminkäinen Oy innostui Lemminkäisen temppelistä. Keski-Uusimaa 28.9.1989.

Pekka Hakala: Lemminkäinen Oy etsii Sipoosta tarussa kuvattua satutemppeliä. Helsingin Sanomat 28.9.1989.

Pekka Hakala: Toimitusjohtaja innostui kuultuaan tarun kasetilta. Helsingin Sanomat 28.9.1989.

Henrik Westermarck: Lemminkäinen gräver efter Lemminkäinens tempel. Borgåbladet 28.9.1989.

Lemminkäinen kaivaa Lemminkäisen temppeliä esille: "Tämä on sivistyneempää kuin maxipurjehdusten tukeminen". Iltalehti 28.9.1989.

Rakennusyritys etsii vaihtoehtoja sponsorointiin. Lemminkäinen louhii temppeliään. Uusi Suomi 28.9.1989.

Pörssiklubilta: Pentin satuluola. Kauppalehti, syyskuu 1989.

Theresa Norrmén: I Nymånehornets Land. Studentbladet 10/1989.

Veikko Ahlgren: Lemminkäisen temppeleitä kaivetaan esiin Sipoossa. Turun Sanomat 2.10.1989.

Lemminkäisen temppeleiden avaajat eivät väsy: "Tiedämme, että se on siellä". Ilta-lehti 2.10.1989.

Dan Ekholm: Ior för dynamit: Forntempel skall blottläggas idag. Vasabladet 10.10.1989.

Swami Prem Bavalá: The Bock Saga. Osho Freestate Magazine, November 1989.

1990

Mariet Wijnen: Bock Saga. Osho Freestate Magazine, February 1990.

Reijo Ruokanen: Tuhannen vuoden salaisuus ratkeaa: Lemminkäisen temppeleiden avajaiset lähestyvät. Ilta-lehti 25.5.1990.

Lemminkäisen temppeleitä valmistautuu avajaisiin. Uusimaa 12.6.1990.

Mikael Martikainen: Lemminkäinen får vistas i berget en liten tid till. Borgåbladet 2.7.1990.

Jari Tourunen: Ior Bock uskoo edelleen Lemminkäiseen: Aarre löytyy varmasti. Ilta-lehti 4.7.1990.

Jarkko Malin: Lemminkäisen temppeleiden louhinta jatkuu: Akanpesän naapurit rai-voissaan metelistä. Keski-Uusimaa 14.7.1990.

Lemminkäisen temppeleiden naapureilta valitus. Sipoon Sanomat 19.7.1990.

Mikael Martikainen: Lemminkäinenentemppeleitä inte ännu i dagsljus. Borgåbladet 24.7.1990.

Lemminkäisen temppeleiden avajaiset siirtyivät taas. Keski-Uusimaa 26.7.1990.

Lemminkäinen ei etsi temppeleitä. Sipoon Sanomat 2.8.1990.

Kunnianosoitus Lemminkäiselle: Suomalainen mytologia esillä Espoossa. Keski-Uusimaa 12.8.1990.

Hedda Biström: Inget tempel men Ior & Co ger inte upp. Hufvudstadsbladet 12.8.1990.

Kari Saari: Spermainen sunnuntai Sipoossa: Skepsiksen kesäretki Lemminkäisen temppeliin 19.8.1990. Skeptikko 8/1990.

Hedda Biström: Sibbonämnd granskar Bocks utgrävning. Hufvudstadsbladet 22.8.1990.

GL: Byggnadsnämnd ska studera Iors tempelsprängning. Borgåbladet 22.8.1990.

Ior Bockin suuri saaga. Iltalehti 23.8.1990.

Ditte Kronström: Är Lemminkäinens tempel hälsovådligt? Borgåbladet 5.9.1990.

Lemminkäisen temppeliä katsastettiin. Keski-Uusimaa 5.9.1990.

Eeva-Kaarina Aronen: Viimeinen Pukki etsii alkuparatiisia. Helsingin Sanomat: kuu-kausiliite nr. 18, 8.9.1990. Sivut 32-35.

Jari Tourunen: Pääpukki Ior Bock pidätetty huumeista. Iltalehti 18.9.1990.

Ior Bock anhallen för knark. Hufvudstadsbladet 19.9.1990.

Jari Tourunen: Hasis osa Bockin suvun saagaa. Iltalehti 19.9.1990.

Ior Bock tunnusti hasiksen polton. Iltalehti 20.9.1990.

PÄIVÄN KYSYMYS: Hylkäsikö Lemminkäinen Ior Bockin? Iltalehti 22.9.1990.

Ior Bockille tulossa syyte törkeästä huumausainerikoksesta? Sipoon Sanomat 4.10.1990.

Lemminkäisen temppelin huometutkimukset loppusuoralla: Ior Bock vapautettiin. Iltalehti 12.10.1990.

BT, FNB: Ior Bock frigavs. Hufvudstadsbladet 13.10.1990.

Ior Bock kaivaa nyt Kajaaninlinnaa. Iltalehti 13.10.1990.

MP: Ior Bock gräver i Kajaneborg. Hufvudstadsbladet 15.10.1990.

Kaivauslupa ratkeaa tänään. Iltalehti 18.10.1990.

Ior Bock och Kajaneborg. Hufvudstadsbladet 19.10.1990.

Bock ei saa kaivaa kultaista pukkiaan. Keski-Uusimaa 19.10.1990.

Museovirasto ei kaiva Kajaanin linnassa. Ilta-Sanomat 19.10.1990.

Simo Hyttinen: Bock, mytologia ja Kajaanin linna. Kainuun Sanomat 20.10.1990.

Bock vakuutti, ettei tiennyt Akanpesän huume kuvioista. Keski-Uusimaa 27.11.1990.

Ior Bocks gäster dömdes för haschsmuggling. Borgåbladet 30.10.1990.

FNP: Nya åtal mot Bocks gäster. Hufvudstadsbladet 30.10.1990.

Ior Bock fick böter. Hufvudstadsbladet 13.11.1990.

Åtalet mot Ior Bock skärps. Borgåbladet 27.11.1990.

Seppo Korhonen: Kultaisen pukin etsijöistä tehtiin rikosilmoitus. Iltalehti 10.12.1990.

Ior Bock totuuden kaivajista: Salaliittolaisia!. Iltalehti 10.12.1990.

Temppelin kaivajille ehdollista. Helsingin Sanomat 11.12.1990.

SB: Villkorligt för Ior Bock. Hufvudstadsbladet 11.12.1990.

1991

GL: Besvär över Bock vann inte genklang i byggnadsnämnd. Borgåbladet 16.1.1991.

Ior Bock taas Suomenlinnassa. Iltalehti 25.5.1991

Päivi Jokimäki: Kaivaukset aloitetaan uuden sponsorin turvin. Sipoon Sanomat 20.6.1991.

Päivi Jokimäki: Tempelin kaivuu alkaa taas. "Vain viisi metriä vesilukkoon." Sipoon Sanomat 20.6.1991.

Iors tempel i Gumbostrand öppnas, kanske ... Hufvudstadsbladet 21.7.1991.

Hedda Biström: Bockspräng i röt månaden: Trögt före för Iors utgrävningar. Hufvudstadsbladet 21.7.1991.

Hedda Biström: Minimal repetition i alla språks moder. Hufvudstadsbladet 21.7.1991.

Heidi Eklund: Ior Bocks tempel kunde inte öppnas det här året. Borgåbladet 25.7.1991.

Swami Satyam Ananto: The Bock Saga. Osho Freestate Magazine, August 1991.

Kaisa Hakkarainen: Dokumentiprojekti esittää: Gumbon hilpeä Ior Bock ja hänen uskolliset pilvipäiset mystikkonsa. Helsingin Sanomat 18.9.1991.

Jorma Heinonen: TV 2:n dokumentiprojekti käynnistyy: Bockin kalevalaiset fantasia. Keski-suomalainen 18.9.1991.

Aila-Liisa Laurila: Eksotiikka hämmentää. Aamulehti 18.9.1991.

Jorma Lehtola: Dokumenttisarja alkaa mainiosti: Löytyykö kadonnut tempeli? Katso 37, 1991.

Vesa Nykänen: Kadonnutta temppeleä etsimässä. Dokumentti tempelinkaivaja Ior Bockista. Länsi-Savo 18.9.1991.

Henkilökuvaa Ior Bockista. Keski-Uusimaa 18.9.1991.

Ior och templet. Hufvudstadsbladet 18.9.1991.

Parhaat dokumentit meiltä ja muualta. Etelä-Suomen Sanomat 18.9.1991.

Tempeli. Hämeen Sanomat 18.9.1991.

Hanna Isoaari: Ior Bockin maailma. Iltalehti 2.10.1991.

1992

Hanna Isoaari: Ior Bock lentää Intiaan juhlimaan 50-vuotispäiväänsä. Ilta-Lehti 10.1.1992.

Fermin D'Souza: Cops stop beach party at Anjuna, two held. Gomantak Times, India, January 1992.

Seija Huilla: Poliisi esti Ior Bockin 50-vuotisjuhlat. Ilta-Sanomat 3.2.1992.

SP: Polis sprängde Iors 50-årsfest. Borgåbladet 4.2.1992.

Seija Huilla: Iorin iloinen Intia. Iltalehti 26.2.1992.

Udo Schneider: Die Bock-Saga. Vom Ursprung der Menschen. Esotera, April 4/1992.

Hanna Isoaari: Ior Bock palasi temppelityömaalle: "Enää kaksi metriä totuuteen". Iltalehti 11.5.1992.

HB: Bock gräver igen? Hufvudstadsbladet 25.7.1992.

Henrik Westermark: Georadar visar hur berget i Gumbo ser ut. Borgåbladet 30.7.1992.

Henrik Westermark: Ior Bock fortsätter arbetet med sitt vattenfyllda tempel. Borgåbladet 23.7.1992.

Rahaton Ior sittenkin Intiaan. Iltalehti 16.10.1992

1993

Jussi Niininen: Ior Bockin terveiset kotimaahan: Näin voi elää 5000 markalla puoli vuotta. 7 päivää, 1/1993.

Leif Wikström: Ior Bock har igen påbörjat "jakten" efter guldbockar. Borgåbladet 23.6.1993.

Henrik Westermark: Myndigheter bromsar Ior. Borgåbladet 30.7.1993.

Henrik Westermark: Kanske grävning efter Kajana-bock. Borgåbladet 31.7.1993.

Udo Schneider: Wer glaubt denn noch an den Weihnachtsmann? Süddeutsche Zeitung, Dezember 1993.

Goldener Bocksgesang. Der Spiegel 49/1993.

1994

Simo Hyttinen: Kultainen pukki on varmasti Kajaanissa. Kainuun Sanomat 31.3.1994.

Irma Swahn: Jul-gubben bor i Goa. Ny Tid 28.4.1994.

Norman: Bocken i Snappertuna: Ja till Yggdrasil, nej till guldgräveri. Västra Nyland 12.5.1994.

Pirkko Keskinen: Kajaanin linnan muurit liikkuneet ja rapautuneet. Kainuun Sanomat 27.5.1994.

1995

Magisk Uke med Bock. Aftenposten 22.4.1995.

Bodil Fuhr: Saga med magiske røtter. Aftenposten 22.4.1995.

1996

Sami Hyrskylähti: Lemon-teellä Iorin kanssa. Ylioppilaslehti 16.2.1996.

John-Erik Jansén: Muntlig tradition väckte intresset för Bocksagan. Västra Nyland 9.3.1996.